

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit. The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website
<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhedi
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

कविकुलगुरु कालिदास संस्कृत विश्वविद्यालय, रामटेक
हस्तलिखित संग्रह

दाखल क्र 17-24 62 विषय वेद

नाव आश्वलायन श्रौत सूत्र पुस्तक

लेखक / लिपीकार

पृष्ठ 80 काळ पूर्ण / अपूर्ण

M-2462

अथ पूर्वषट्सूत्रप्रारंभः

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ हरिः ओम् ॥ अथैतस्यसमा म्नायस्यवितानेयोगापत्तिंवक्ष्या
 मोग्याथेयप्रभृतीन्याहवेतानिकाग्निदशपूर्णमासौतुपूर्वव्याख्यास्यामस्तंत्रस्यतत्रा
 म्नातत्वादशपूर्णमासयोर्हविष्वासनेषुहोतामंत्रितः प्रागुदगाहवनीयादवस्थाय
 प्राङ्मुखोयज्ञोपवीत्याचम्यदक्षिणावृद्धिहारंप्रपद्यतेपूर्वेणोत्तरमपरेणप्रणीताद्
 धूमपरेणाप्रणीतेचात्वालंचात्वालवत्स्वेततीर्थमित्याचक्षतेतस्यनित्याः प्रांचश्वेष्टा
 अंकधारणाचयज्ञोपवीतशौचेचविहारादव्यावृत्तिश्चतत्रचेत्कर्मेकांगवचनेदक्षिणं
 प्रतीयादनादेशेकर्मचोदनायांहोतारंददातीति यजमानं जुहोति जपतीति प्रायश्चि
 तेब्रह्माण्डमृचंपादग्रहणिसूक्तं सूक्तादौहीनेपादेधिकेत्तुचंसर्वत्रजपानुमंत्रणाप्या
 यनोपस्थानान्युपांशुमंत्राश्चकर्मकरणाः प्रसंगादपवाहोवलीयान्प्रपद्याभिहनतरे

राम
 ९

ण पादेन वेदिश्री ण्योत्तरया पाष्ठं संमं निधाय प्रपदेन बहिर्गच्छन् संहि नो पाणी
 धारयन्नाकाशवत्संगुली हृदयसंमिता वंक संमिनो वाचा वा पृथिव्योः संधिमीक्षमा
 ण एतद्धोतु रूढानमासनं वा सर्वत्रैवं भूतो वचनादन्यत्रेषितो जपति ॥ १ ॥ नमः प्रव
 क्रेन मउपद्रष्टेन मोनुरव्यात्रै कद्रुदमनुवक्ष्यति सद्रुदमनुवक्ष्यति षष्ठमो वरुं हससां
 तुद्योश्च पृथिवीचा हश्च रात्रिश्चापश्चौषधयश्च वाक्समस्तु तयज्ञः साधु छंदांसि
 प्रपद्येह मेव माममुमिति स्वं नामादि शोत भूते भविष्यति जाते जनिष्यमाण आभ
 जाम्यपाव्यं वाचो अशांतिं वहेत्संगुल्यग्राप्यं वरुष्य जातवेदो रमया पशून्मयीति प्र
 तिसंदध्याहूर्ममेधावा पृथिवी वमग्निर्वर्मसूयो विर्ममे संतुतिरश्विकाः । तदव्यवा
 चः प्रथमं मसीयेति समाप्य सामिधेनी रन्वाह हिं ३ इति हिं कृत्वा भूर्भुवः स्वरो ३ मि

सू० पू०
२

निजपत्ये षोभिहिंकारो भूर्भुवः स्वरित्येव जपित्वा कोत्सो हिं करोति न च पूर्वजपं जप
त्यथ साभिधेयः प्रवोवाजा अभिष्वोन्न आयाहि वीतये गणान ईळे न्योन मे स्य स्तिरो
ग्निंदूतं वृणीमहे सभिध्यमानो अध्वरे सभिद्धो अग्न आहुतेति द्वे ता ए कश्चित्संत
तमनु ब्रूयादुदात्तानुदात्त स्वरितानां परः सन्नि कर्षीरे कश्चित्संस्वरादिभृगंतमोका
रं त्रिमात्रं मे कारांतं कृत्वोत्तरस्या अर्द्धं चैव स्येत्तत्संततमेतदवसानमुत्तरादानम
विप्रमोहे सभासौ प्रणवेनावसानं चतु मात्रोवसाने तस्यां ता पत्तिः स्पष्टेषु स्ववर्ग्यमु
त्तममंतखा सुतांतामनुनासिकारे फोष्मस्वनुस्वारं त्रिः प्रथमोत्तमे अन्वाहोध्यर्थ
कारमध्यर्धमि त्कावस्येदपदे द्वे प्रथममुत्तमस्या मथाध्यर्द्धांताः पंचदशाभ्यस्ताभि
रेतेन शस्त्रया ज्यानिगदानुवृत्तनाभिष्टवन संस्तवना निनत्वन्यत्राध्यर्थकारं न जप

राम्
२

प्रागभिहिंकाराभ्यासावबहुषु प्रकृत्यानावच्छेदादौ शस्त्रेष्वेव होत्रका
 णामभिहिंकारः सामिधेनीनामुत्तमेन प्रणवेनाग्नेमहां असि आत्मण भारतेति नि
 गदेवसाय ॥ ॥२॥ ॥ यजमानस्यार्षेयान्प्रवृणीते यावंतस्युः परंपरंप्रथमं पौरोहि
 त्यान्नाजविशं राजर्षिन्वा राज्ञां सर्वेषां मानवेति संशये देवे द्वौ मन्विद्वर्षिष्टुतो वि
 प्रानुमदितः कविशस्तोत्रसंश्रितो घृताहवनः प्रणीर्यज्ञानोरथीरध्वराणामतू
 र्त्तं होतातूर्णिर्हव्यवाकित्यवसायास्पात्रं जुहूदेवानां चमसो देवपानो रांडवाग्नेनेर्मिर्दे
 वास्त्वंपरिभूरस्यावहदेवान्यजमानायेति प्रतिपद्यदेवता द्वितीयया विभक्त्या देश
 मादेशमावहेत्यावाहयत्यादिं प्लावयं नग्ना आवहेति प्रथमदेवता मन्त्रिंसोममित्या
 ज्यभागावन्मग्नीषोमाविति त्रैणमास्या मग्नीषोमयोऽखान इन्द्राग्नी अभावास्या

सू० ५०
३

यामसन्नयतं द्रं द्रं महेन्द्रं वा संनयतो नरेण हविषा विष्णुमुपांश्चेत्तरेषिणो ग्रीषोमी
यं पौर्णमास्यां वैष्णवमभावास्याथामेकेनेके कंच नान्येषामप्युपांशूनामावह स्वाहा
यादृमिषा धामानीदं हविर्महो ज्याय इत्यत्रैर्येन्येतद्वचनाः परोक्षास्तानुपांशून् चैव
प्रत्यक्षमुपांशुप्रतिबोदनमावाहनं सर्वा आदिश्य सकृदेकप्रदानास्तथोत्तरेषु नि
गमेष्वेकामिव संस्तुयात्समानां देवतां समानाथामिव वहितां सकृन्निगमेष्वोक्त्वा
स्वावापिका सुदेवां २ आज्यपां २ आवहाग्निं होत्रायावहस्वं महिमानमावहावह
जातवेदः सुयजाय जेत्यावात्यं यथास्थितमूर्ध्वं जानुरुपविश्योदमेर्देव्युत्पन्नानि
भूमौ प्रादेशं कुर्यादिति मातास्यां तरिक्षां भाचेत्सीरिदं महमग्निना देवेन देवत
यात्रेह तास्तोमेन रथं नरेण साम्ना गायत्रेण छंदसाग्निशोमेन यज्ञेन वषट्कारे

राम्
३

णवज्जेणयोस्मांदेहिपंचवयंदिष्मस्तंहन्मीत्याश्रावयिष्यंतमनुमंत्रयेताश्रावय
 यज्ञंदेवेष्वश्रावयमांमनुष्येषु॥ कीर्त्येयशसेब्रह्मवर्चसार्थेतिप्रवृणानंदेवसवि
 तरेतंत्वावृणतेनिहोत्रायसहपित्रावेष्वानरेणयावाष्टयिवीमांषातामग्निर्होताहं
 मानुषइतिमानुषइत्यध्वर्योःश्रुत्वोदायुषास्वायुषोदोषधीनारसेनोत्सर्जन्यस्यधा
 मभिरुदरुणाममृतांअन्वित्कनिष्ठेत्पृष्टिश्वाध्वयेनिवतिश्वपाशाअग्निर्होतारमंत
 रावितृताः॥ सिनंतिपाकमतिधारएतीत्कत्थायचरतस्यपंथाभन्वेमिहोतैत्यभिक्र
 म्यांसेध्वर्युमन्वारमेतपाश्वरुष्टेनपाणिनाग्नीध्रमंकदेशेनसव्येनवैद्रमन्वारभामहे
 होतृवूर्येपुरोहितं॥ येनायंनुत्तमंस्वर्देवाअंगिरसोदिवमितेसंमार्गितृणोस्त्रिरभ्या
 संमुखंसंभृजीतसंमार्गोसिसंमांप्रजयापशुभिर्मृद्तीतिसकृन्मंत्रेणद्विस्तूष्णींसर्व

सू.पू.
४

त्रैवं कर्मवृत्तौ स्पृष्टोदकं होतृषदनमभि मंत्रयेतां हे देधिष व्योदतस्तिष्ठान्यस्य सद
ने सीदो स्मत्पाकतर इत्यंगुष्ठोप कनिष्ठिकाभ्यां होतृषदनात्तृणं प्रत्यग्दक्षिणानि
रसेन्निरस्तः परावसुरितीह महमवावि सोः सदने सीदामीत्फपविशो दक्षिणोत्तरि
णोपस्थेनैतेनिरसनोपवेशने सर्वासिनेषु सर्वेषां महरहः प्रथमोपवेशनेऽपि समा
ने द्विरिति गौतमः ॥ ॥ ३ ॥ ॥ ब्रह्मोदने प्राशिष्यमार्गे ग्याधेये ब्रह्मा बहिष्यवमाना
स्त्येत्यसोमे प्रसृप्य होतास्तु गादापने पशौ न पत्नी सांयाजिकेनान्यत्र होतुरिति को
त्स उपविश्य देववर्हि स्वास रंत्वा ध्यास देयमित्यभिहिष होतः प्रतरां बर्हिषद्रूवे
ति जानुशिरसा बर्हि रूप स्पृश्यात ऊर्ध्वं जपेद्रूपतयेन मोभुवनपतयेन मोभूतानां प
तयेन मोभूतयेन मः प्राणं प्रपद्ये पानं प्रपद्ये आनं प्रपद्ये वाचं प्रपद्ये चक्षुः प्रपद्ये श्रोत्रं

राम
४

प्रपद्ये मनः प्रपद्य आत्मानं प्रपद्ये गायत्रीं प्रपद्ये त्रिष्टुभं प्रपद्ये जगतीं प्रपद्ये तुष्टुभं
 प्रपद्ये छंदानि प्रपद्ये सूर्यो नो देव स्वातु न मो मह भ्यो न मो अर्भकेभ्यो विश्वे देवाः शा
 स्तन मायये हाराधि होता निषदाय जीयांस्तदेष्वानुः प्रथमं मसीयेति सभाप्य प्र
 हीत इध्मे स्कचा वा हापयेन्निगदेनाग्निर्होता वेत्स्वने होत्रं वेत्तु प्रावित्रं साधु ते यजमा
 न देवता यो अग्निमित्यवसाय होतारमवृथा इति जपेदथ सभापयेद्दुनवती मध्वर्योः
 स्कचभास्यस्वदेवयुवं विश्ववारे ईळा महे देवा ईळे न्यां नमस्या मनमस्या न्यजामय
 ज्ञियानिति सभासे स्मिन्निगदे ध्वर्युराश्रावयति प्रत्याश्रावयेदाग्नीध्र उत्करदेशेति
 षुन्स्पय मिध्म स न ह नानीत्यादाय दक्षिणामुख इति शाद्याय न क्रमस्तु श्रौ ३ षष्ठि
 त्योकारं प्रावयन् ॥ ४॥ ॥ प्रयाजैश्चरति पंचैते भवंत्येकैकं प्रेषितो यजत्यागू

सू. पू.
५

यजिआदिरनुयाजवर्जयेयजामहइत्यागूर्वषट्कारोत्यः सर्वत्रौच्चेस्तरां वलीयान्या
ज्यायास्तयोरादीह्रावयेषाज्यांतंचविविच्येसंध्यक्षराणामकारन्नचेदेवचनोव्यंज
नांतोवाविसर्जनीयोनस्यक्षरोपधोरिप्यतइतरश्चरेफीलुप्यतेरेफीप्रथमः स्वंतृ
तीयंनित्यंमकारेयेयजामहेसमिधः समिधोअग्नआज्यस्यव्यंतू३वोषकितिवष
ट्कारइतिप्रथमोवागोजः सहओजोमयिप्राणापानाविति वषट्कारमुक्त्वात्कानु
मंत्रयतेदिवाकीत्येविषट्कारस्तथानुमंत्रणमितथाज्यानिदर्शनंतनूनपादग्नआ
ज्यस्यवेत्वितिद्वितीयोन्यत्रवसिष्ठश्रुनकात्रिवध्यश्चराजन्येभ्योनराशंसोअग्नआ
ज्यस्यवेत्विति तेषामिहोअग्नआज्यस्यव्यंत्वितितृतीयोवह्निर्ग्नआज्यस्यवेत्विति
चतुर्थआगूर्यपंचमेस्वाहामुंस्वाहामुमिति यथावाहितमनुद्रुत्यदेवतायथाचोदि

राम
५

तमनावाहितास्वाहादेवा आज्यपाजुषाणा अग्न आज्यस्य व्यंत्वित्पातो मंद्रेणोर्ध्वं
च शंयुवाका न्मध्यमेन हवीष्यास्विष्टकृतं उभमेन शेषोऽग्निर्हवाणि जंघनदिति पू
र्वस्याज्यभागस्यानुवाक्यात्वं सोमासि सत्यनिरित्कत्तरस्य जुषाणो अग्निराज्यस्य
वेत्त्विति पूर्वस्य याज्या जुषाणः सोम आज्यस्य हविषो वेत्त्वित्कत्तरस्य तावागूर्यादेशं
यजति सर्वाश्चानुवाक्यावत्योऽप्रेषा अन्या अन्यायात्याभ्यः सौमिकीभ्यश्च या अंत
रेण वैश्वानरीयं पत्नी संयाजोऽश्वैतौ वार्त्रेष्टौ पोषमास्यामनुवाक्यालिंगविशेषाभा
मधेयान्पत्वंततो विचारो नित्ये याज्यैश्च धन्वावमावास्यायामग्निः प्रत्नेन मन्मना सो
मगीभिर्हृवयमित्यातो वाग्यमनं मंतरा च याज्यानुवाक्ये निगदानुवचनोभिष्टवन
शस्त्रजपानां चारभ्यासमाप्तेरन्यद्यज्ञस्य साधना दापयतो देवा अवंतु न इति जपेद्

सू० पू०
६

पिबान्यां वैष्णवीं ॥ ५॥ उक्ता देवतास्तासां या ज्यानुवाक्या अग्निमूह्नुविबोयज्ञस्यायम
ग्निः सहस्रिण इति वेदं विष्णुर्विचक्रमेभिर्देवः पृथिवीमेष एतामग्नीषोमासवेदसोऽयु
वमेतानि दिविरोचनानीन्द्राग्नी अवसागतं गीर्भिर्विप्रः प्रमृतिमिच्छमान एन्द्रसान
सिरयिं प्रससाहिषे पुरुहूतशत्रून्महांद्रोय ओजसा भुवस्त्वमिंद्र ब्रह्मणामहानि
तियद्यग्नीषोमीय उपांशु यो जोग्नीषोमायो अथवा मान्यं दिवो मातरिश्वाजभारेत्यथ
स्विष्टकृतः पिप्रीहि देवा उग्रानोयविच्छेत्यनुवाक्या ये यजामहे ग्निं स्विष्टकृतमयाळ
ग्निरित्कत्काषक्या विभक्त्या देवतामादिश्य प्रियाधामान्ययाळित्कपसंतनुयादेव
मुत्तरा अयाळयाळितित्वेव तासां पुरस्तादाजपांतमनुक्रम्य देवानामाज्यपातं प्रि
याधामानियक्षदग्ने होतुः प्रियाधामानियक्षत्स्वमहिमानमायजतामेज्या इष ४

राम्
६

कृणोतु सो अध्वरा जातवेदा जुषतां हविरग्ने यदध्वविशो अध्वरस्य होतरित्यनुवा
 नं यजति प्रकृत्या वा ॥ ॥ ६ ॥ ॥ प्रदे शिन्याः पर्वणी उत्तमे अं जयित्वौ छयोरभ्यासं
 नि माहि वाचस्पतिना ते हुतस्ये पे प्राणाय प्राश्नामीत्युत्तरमुत्तरे मनसस्पतिना ते हु
 तस्यो जै पानाय प्राश्नामीत्यध्वरमध्वरे स्पृष्टो दकमंजलिने कां प्रतिगृह्य सव्ये पाणौ
 कृत्वा पश्चादस्या उदगं गुलिं पाणिमुपधाया वांतरे कामवदा पथी नांतरे णां गुष्ठमं
 गुलीं च स्वयं द्वितीयमादहीत प्रत्यालब्ध्या मंगुच्छेनाभि संगृह्य प्रत्याहृत्वा गुलीरमु
 छिं कृत्वा दक्षिणत इ कां परिगृह्य स्य संमितामुपक्षयते प्राण संमितां वा ॥ इकोपहृ
 ता सहदिवा बृहतादित्ये नो पास्मो इ का क्षयतां सहदिवा बृहतादित्ये न कोपहृता सह
 तरिक्षेण वा मदेव्येन वायुनो पास्मो इ का क्षयतां सह तरिक्षेण वा देव्येन वायुने लोप

सू० पू०
७

हूतासहृष्टिर्व्यारथं तरेणाग्निनी पास्मां इका कयतां सहृष्टिर्व्यारथं तरेणाग्निनी ॥
उपहूतागावः सहाशिरुपमांगावः सहाशिराकयंतामुपहूताधेनुः सहऋषभोपमां
धेनुः सहऋषभा कयतामुपहूतागोर्धृतपशुपमांगोर्धृतपशो कयतामुपहूतादिव्या ॥
सप्तहोतारोपमांदिव्याः सप्तहोतारो कयंतामुपहूतः सखाभक्षोपमां सखाभक्षो
कयतामुपहूतेकावृष्टिरुपमां मिवावृष्टिर्कयतामित्थपांश्चथोऽत्रैः ॥ इकोपहूतोपहू
तेकोपास्मां इका कयतामिकोपहूता ॥ मानवीष्टतपदीमेत्रावरुणी ब्रह्मदेवकृत
मुपहूतंदैव्या अथर्वविउपहूताउपहूतामनुष्याः ॥ इयमं यज्ञमवान्ये च यज्ञपतिंव
धानुपहूतेषावाष्टिर्वी पूर्वजैर्ऋतावरी देवी देवपुत्रैः ॥ उपहूतोयं यजमानोऽन्नर
स्यां देवयं ज्याया मुपहूतोभूयसि हविष्करणं इदं मे देवा हविर्जुषंतामिगतेनस्मिन्नु

राम्
७

प॒हूत॒ इत्थ॑ प॒हूया॑ वा॒न्तरे॒च्छा॑ प्र॒प्ती या॑दि॒च्छे भा॑गं जुष॒स्वनः॑ पि॒न्वगा॑ जि॒न्वा र्व॑ तो॒राय॑ स्योष॒स्ये
 शि॒षे तस्य॑ नो॒रा स्व॑तस्य नो॒दास्त॑स्यास्ते भा॒गम॑शीमहि॥ सर्वा॑त्मानः॒ सर्व॑तनवः॒ सर्व॑वी
 राः॒ सर्व॑पू॒रुषाः॒ सर्व॑पु॒रुषा इ॒ति वा॑॥ ॥ ७॥ ॥ मा॒र्जीयि॑त्वा नु या॒जैश्व॑रं नि॒परि॑स्तरं॒ ए
 रं॒ जलि॑मं॒तर्भा॑या प॒ आ॒सेच॑यते॒तन्मा॒र्जनं॑ दे॒वादयो॑ नु या॒जावी॑तव॒सदां॑ ता॒स्त्रय॑ ए॒केकं॑
 प्रे॒षितो॑य॒जति॑॥ दे॒वं ब॒र्हिर्व॑ सु॒वने॑व सु॒धेय॑स्य वे॒तु॥ दे॒वो न॑रा॒शंसो॑व सु॒वने॑व सु॒धेय॑स्य
 वे॒तु॥ दे॒वो अ॒ग्निः स्वि॑ष्ट॒कृत्सु॑द्र॒विणा॑मं॒द्रः क॒विः स॒त्यम॑न्मा॒यजी॑ हो॒ता हो॒तुर्हो॑तु॒राय॑
 जी॒यान॑मे॒यां दे॒वान॑ न॒या अ॒पि प्रे॒र्येते॑ हो॒त्रे अ॒मत्स॑त॒तां स॒सनु॑षां हो॒त्रां दे॒वं ग॑मां॒दि
 वि॒दे॒वेषु॑ य॒ज्ञमे॒रये॑मं॒स्विष्ट॑ कृ॒त्राग्ने॑ हो॒ता भूर्व॑ सु॒वने॑व सु॒धेय॑स्य न॒मो वा॑के॒वीही॑त्य॒नवा॑
 नं॒वा॥ ॥ ८॥ ॥ सू॒क्तवा॑काय॒संप्रे॑षि॒त इ॒दं द॑द्या॒वा पृ॑थि॒वी भ॒द्रम॑भू॒दाध्म॑ सू॒क्तवा॑कमु॒

सू० पू०
८

तनमोवाकंमृध्यास्मसूक्तोचमग्नेत्वंसूक्तवागसि॥उपश्रुतीदिवस्पृथिव्योरोमन्वतीने
स्मिन्यज्ञेयजमानद्यावापृथिवीस्तां॥शंगयीजीरदान्अत्रस्मूअप्रवेदेउरुगव्यूती
अभयंकृतौ॥दृष्टिधावारीत्यापाशंभुवौमयोभुवाऊर्जस्वनीपथस्वतीसूपचरणोच
स्वधिचरणोचतयोराविहीत्यवसायप्रथमयाविभक्त्यादिश्यदेवतामिहंहविरजुषता
वीरुधतमहोज्यायोक्तैस्फपसंतनुयादेवमुत्तराअक्रातामक्तैरित्यथार्थमुक्तमुपां
शोरावापिकांतमनुहुत्यदेवाआज्यपाआज्यमजुषंतावीरुधंतमहोज्यायोक्तैर्वाग्नि
होत्रेणेदंहविरजुषतावीरुधतमहोज्यायोक्तैः॥अस्यामृयेहोत्रायांदेवंगमायामा
शास्तेयंयजमानोसावसावित्यस्यादिश्यनामनीउपांशुसन्निधौगुरोः॥आयुराशा
स्तेसुप्रजास्त्वमाशास्तेरायस्योषमाशास्तेसजालवनस्यामाशास्तेउत्तरांदेवयज्ञा

राम
८

माशास्तेभूयो हविष्करणमाशास्ते दिव्यं धामाशास्ते विश्वं प्रियमाशास्ते यदनेन हवि
 षाशास्ते तदश्या न दध्या तदस्मे देवा रासं तां तदग्निर्देवो देवेभ्यो वनते वयमग्ने ममि
 षाः ॥ इष्टं च वित्तं चो मे च नो या वा पृथिवी अंह स स्याता मे ह गतिर्विमस्ये दं न मो देवेभ्य
 इति ॥ ॥ १९ ॥ ॥ शं युवा कायसंप्रेषितस्तथ्योरावृणी मह इत्याहानुवाभ्यावदप्रण
 वावेदमस्मे प्रयच्छत्यध्वर्युस्त्वं गृणही यद्विदेहो सिवे हो विदेयेत्युदायुषेत्येतनो पोत्थाय
 पश्चाद्गार्हपत्यस्योपविश्य सोमं त्वष्टारं देवानां पत्नी रग्निं गृहपतिमित्याजेन यजं
 त्याप्यायस्व संमेतुते संते पयांसि समुयंतु वाजा इह त्वष्टारं मग्निं यंत न न स्फुरीषमथ
 वोषयितुं देवानां पत्नी रुशती रवंतु न इति दे अग्नि हो ना गृहपतिः सराजा हव्यवाळ
 ग्निरजरः पिता न इति पत्नी संयाजा अथ प्रजा कामो राकांसिनी वाली कुहू मिति प्रा

सू.पू.
९

गृहपतेर्यजेतरा काम हंसिनी वालिकुडू महमिति दे देया ज्यानुवाक्ये ॥ कुहमहंसु
वृत्तं विमनापसमस्मिन्यज्ञे सुहवां जोह वीमि ॥ सानो ददातु श्रवणं पितृणां तस्यैते दे
विहविषा विधेम ॥ कुह देवानाममृतस्य पत्नी हव्या नो अस्पहविषः शृणोतु ॥ सदा
शुषे किरतुभूरि वामं रायस्योषं यजमाने दधाति त्याज्यं पाणितले वहापयीते ला मु
पहूय सर्वां प्राप्नीयाच्छुचाको भवेन्नवा ॥ १० ॥ वेदं पत्यै प्रदाय वाचयेद्दोता ध्वसुर्वी
वेदोऽसि विनिरसि विदेय कर्मासि करणमसि क्रियासं सनिरसि सनिनासि सनेयं
घृतवंतं कुलायिनं रायस्योषं सहस्रिलं वेदो ददातु वाजिनं ॥ यं बहव उपजीवंति
योजनानामसहस्री ॥ तं विदेय प्रजां विदेय कामाय त्वेति वेदशिरसानाभिदेशमाल
नेन प्रजा कामा वेदधास्या योऽं विचृते तस्मात्तुं चामि वरुणस्य पाशा इति तत्सत्य

राम
९

त्यग्गार्हपत्यादिगुणं प्राक्पात्रं निधायोपरिष्टादस्योदगग्राहिवेदतृणानिकरोति
 पूरस्तात्पूर्णपात्रं संश्लिष्टं वेदतृणैरभिभृश्यावाचयेत्पूर्णमसिपूर्णं मेभूयाः सदसि
 सन्मेभूयाः सर्वमसि सर्वं मेभूया अक्षितिरसि मामेक्षेष्टादत्यर्थेनां पूर्णपात्रात्प्र
 तिदिशमुदकमुदुक्षं नदुक्षं तां वाचयति ॥ प्राच्यादिदिशि देवा ऋत्विजो मार्जयन्तां द
 क्षिणस्यादिदिशि मासाः पितरो मार्जयन्तां प्रतीच्यादिदिशि ग्रहाः पशवो मार्जयन्तां मुही
 च्यादिद्र्याप ओषधयो वनस्पतयो मार्जयन्तां मूर्ध्वादिदिशि यज्ञः संवत्सरः प्रजाप
 तिर्मार्जयन्तां मार्जयन्तामिति वाथा स्यात्तानमंजलिमधस्ताद्योत्क्रस्य निधायात्म
 नश्च सव्यं पूर्णपात्रं निनयन्वाचयेन्माहं प्रजां परासि चंपानः सयावरीरुचन ॥ समुद्रे
 वो निनयनानि स्वपाथो अपीथेति वेदतृणान्यग्रे गृहीत्वा विधून्वंत्संतमं स्तृणं नस्ये

सू. पू.
१०

नगाहपत्यादाहवनीयमेतितंतुंतन्वन्नजसोभानुमन्विहीति शेषं निधाय प्रत्यगुद
गाहवनीयादवस्थाप्य रक्षा त्वा सुवेणादाय सर्व प्रायश्चित्तानि जुहुयात् स्वाहाकारं ते
मंत्रैर्नचेन्मंत्रे पठितो यत्किंचाप्रेषितो यजेदन्यत्राप्येवंभूतो व्यक्त हो माभ्याधानोप
स्था नानि च ॥ अथाश्वानेस्य नमिशस्तीश्व सत्यमित्वमेया असि ॥ अथासावप
साकृतो यासन्हव्यमूहिषेथानोयेहि मेषजं स्वाहा ॥ अतो देवा अवंतु न इति द्वाभ्यां
व्याहृतिभिश्च भूस्वाहा भुवस्वाहा स्वस्वाहा भूर्भुवस्व स्वाहेति हुत्वा संख्या जपेनोप
स्थाप्य तीर्थेन निष्क्रम्या नियम ओं च मे स्वरश्च मे यज्ञोपचनेन मन्त्रे ॥ यनेन्यूनं तस्मै
त उपयते निरिक्तं तस्मै तेन नम इति संख्या जप इति होतुः ॥ ११ ॥ अथ ब्रह्मणो होत्रा
च मनयज्ञोपवीतशोचानि नित्यः सर्वकर्मणां दक्षिणतो कवाणां ब्रजनां वा बहिर्वे

राम
१०

दिवांदिशं ब्रजेयुः सेवतत्र प्राचीने ह्यस्वमंत्रा सुखा नासनयोर्विकल्पस्तिष्ठद्गोमा
 श्रयेवषट्कारा आसीता न्यत्र समस्त पाप्यं गुह्येणाहवनीयं परीत्यदक्षिणतः
 कुशेषूपवित्रो हृहस्पतिर्ब्रह्मा ब्रह्मसदन आसिष्यते हृहस्पते यज्ञं गोपायेत्कपविश्य
 जपेदेष ब्रह्मजपः सर्वयज्ञतंत्रेषु साम्नो यज्ञोपवेशनमुपविष्टमति सज्जयते ब्रह्म
 नपः प्रणेष्यामीति श्रुत्वा भूर्भुवस्व हृहस्पति प्रसूत इति जपित्वां ३ प्रणयेत्यतिसृजे
 सर्वत्र यथा कर्मत्वाददेशाः प्रणवा युच्चेरुध्वं वा प्रणवा दत ऊध्वं वा ग्यत आस्त आह
 विष्कृत उद्गादना दामार्जनात्वं शौ सोमे घमादि चाति प्रेषादिना सुब्रह्मण्यायाः प्रातर
 नुवाका घांतया मा इरिव तो नु सवनमेकायास्तोत्रे ध्वति सज्जना पावषट्कारा हो हवः
 पवमानेषु यच्च किंच मंत्रवद्गोत्रा शेषः आपतिश्च यत्र त्वग्निः प्रणीयते पि स सोमे

सू. ५०
११

तदादितत्राग्न्यमनंदक्षिणश्वत्रजंजपत्याशुः शिशानइतिसूक्तं समाप्योपवेश
नायुक्तं न तु सोमिके प्रणयने ब्रह्मजपोन्यत्र विस्मृष्टवागबहुभाषी यज्ञमनाविपर्वा
सैतारिते मंत्रैर्कर्मणि वारव्याते वोपलक्ष्य वाजान्वाच्याहुतिं जुहुयादृक्तश्चेद्भूरिति गा
हपत्येय जुष्टो भुव इति दक्षिण आग्नीध्रीये सोमे पुसा म तस्वरित्वा हवनीये सर्वे नो
विज्ञाने वा भूभुवः स्वरित्वा हवनीय एव प्राक्प्रयाजेभ्यो गारं वहिष्परिधिनिर्वृत्तं
सुवदंते नाभिनिदध्यान्मानपो मायज्ञस्तपन्मायज्ञपतिस्तपत् ॥ नमस्ते अस्त्वाय
तेन मोरुद्रपरायतेन मोयत्रनिषादसीत्यमुं माहिं सीरमुं माहिं सीरिति च प्रतिदि
शमध्वर्युयजमानो पुरस्ताच्च दूत्ययजमानो दक्षिणतो होतृपत्नीयजमानान्यश्वोदा
ग्नीध्रयजमाना उत्तरतो ये नमनु प्रहरैदाहं यज्ञं ददेन्निर्ऋते रूपं स्तुतं देवेषु परिद

राम्
११

क्षामिविद्वान् ॥ सुप्रजास्त्वं शतहिमा मदं तद्रह नो देवा मयि शर्मय छते नितमभिजु
 हुयात्सहस्रशं गोवृषभो जातवेदास्तोमपृष्ठो घृतवान्सुप्रतीकः ॥ मानोहिंसीर्द्धिंसी
 तोनेत्वा जहामि गोपोषं च नो वीरपोषं च यच्छ स्वाहेति ॥ ॥१२॥ ॥ प्राशिन्नमाहिष
 माणमीक्षते मित्रस्य स्वाचक्षुषा प्रतीक्ष्य इति देवस्य स्वासवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां
 पूष्णो हस्ताभ्यां प्रतिगृण्हातीति तदंजलिना प्रतिगृह्य पृथिव्या रत्नानां भो सा दया
 म्यदि त्या उपरुद्र इति कुशोऽपु प्राग्दं उं निधायां गुह्योपकनिष्ठिकाभ्यामसंखादन्वाश्री
 यादग्नेष्ट्वा स्येन प्राश्नामि बृहस्पतेर्मुखेनेत्याचम्यान्वाचामेत्सत्येन स्वाभिजिघर्मिया
 अस्त्वं तं देवतास्ता इदं शमयंतु चक्षुः श्रोत्रं प्राणान्मे माहिंसीरितींद्रस्य त्वाजठरे दधा
 मीति नाभिमाह मेत प्रक्षाल्य प्राशिन्नहरणं निरनेनाभ्यात्ममपो निनयने माजयि

सू० पू०

१२

त्वास्मिन्ब्रह्मभागं निदध्यात्पश्चात्कुशेषु यजमानभागं मन्वाहार्यं मन्वेक्षेत प्रजापते
भर्गो रस्यूर्जस्यान्ययस्तानक्षिति रसि मा मेक्षेष्ट आस्मिंश्च लोके सुखिंश्च प्राणानि
मे पाहिकामाय त्वेत्पसृशन्न वद्रायां शुषोष कनिष्ठिकाभ्यां शिष्टं गृहीत्वा ब्रह्मभागे नि
दध्याद्ब्रह्मन्प्रस्थास्याम इति श्रुत्वा बृहस्पतिर्ब्रह्मा ब्रह्मसदन आशिष्ट बृहस्पते यज्ञ
मज्जुगुपः स यज्ञं पाहि स यज्ञं पतिं पाहि स मां पाहि भूर्भुवः स्वर्हस्पति प्रसूत इति ज
पित्वा ३ प्रतिष्ठेति समिधमनुजानीयात्संस्थिते जघन्य ऋत्विजां सर्वं प्रायश्चित्तानि जु
हुयात्तमितरे न्वात्मने रन्धोतारं वैत योर्नित्य होमः सर्वे संस्था जपेनोपतिष्ठंत उपतिष्ठंते
॥ इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रे प्रथमोऽध्यायः ॥ ॥ हरिः ॐ ॥ ॥ पौर्णमासेनेष्टि पशुसो
मा उपदिष्टे रमा वास्यायां पौर्णमास्यां वा जयेत्त राजन्यश्चाग्नि होत्रं जुहुयात्तपस्वि

राम
१२

नेत्रात्मणायेतरं कालं भक्तमुपहरेद न सत्य शीलः सोमसुत्सराजुहुयाद्दुषुबहु
 नामनुदेश आनंतयै योगे द्वे हेतुया ज्यानुवा म्ये अह एदे शो नित्ये अग्न्यायेयं कृत्ति
 कासुरोहिण्यां भृगुशिरसि फल्गुनीषु विशाखयो रुतुरयोः प्रोष्ठपदयोरेतेषां क
 स्मिंश्चिद् संते पर्वणि ब्राह्मण आदधीत ग्रीष्मवर्षा शिरसु क्षत्रिय वैश्योऽप क्रुष्टाय
 स्मिन्कस्मिंश्चिद् तावा दधान सोमेन यक्ष्य मा लो न तुं पृच्छेन्नक्षत्रमश्वत्थास्त्वमी
 गर्भादिरणी आहरेद न पेक्ष्य मा लो यो अश्वत्थः शमी गर्भ आरु रोहते स चा ॥ तं त्वा
 हरामि ब्राह्मणाय क्षियैः केतुभिः सहेति पूर्णहि त्यंतमग्न्यायेयं यदि त्विष्टयस्तनुयुः
 प्रथमाया मग्निरग्निः पवमानो गत आयुषि पवसे गे पवस्व स पाः सह व्यवाळमत्यो
 ग्निर्होता पुरोहित इति सिष्टकृतः संयाज्ये इत्थं के सो विष्ट कृती प्रवीयात्सर्वत्र देव

सू०पू०
१३

तागमेनित्यानामपायोयाः स्विष्टकृतेमंतराज्यभागोचतास्तत्तुअनएषसमानजा
तिथमोद्वितीयस्यांरुधन्वतावग्निः पावकोग्निः शुचिः सनः पावकदीदिवोग्नेपाव
करोविषा॥ अग्निः शुचिब्रततमंडुदग्नेशुचयस्तवसाक्षान्विश्वाअभियुजोग्निमी
केपुरोहितमिति संयाज्येत्तृतीयस्यां सामिधेन्या वावपते प्रागुपोत्तमायाः दृषु पाजा
अमर्त्यइति द्वेधायेइत्युक्ते एते प्रतीया तुष्टिमं तावग्निनारयिमश्मवद्भयस्फानोअ
मीवहेत्यग्नीषोमाविंशग्नीविष्णुरिति वै कल्पिकान्यदितिरुतत्वा मदिनेमहिमही
मूषुमातरं सुब्रतानामृतस्य पत्नी मवसेहुवेम॥ तुविक्षत्रामजरंती मुरुचीं सुशर्मा
णमदितिं सुप्रणीतिं॥ प्रेहो अग्नइमो अग्नइति संयाज्ये विराजावित्युक्ते एते प्रती
यादिति तिस्र आघोत्तमेवैव स्यातामाघावातथासतितस्यामेव धाये विराजावि

राम
१३

तिमात्रेविकारे वैराजतंत्रेतिप्रतीयादाधानाद्वाहशरात्रमजस्रा अत्यंतं तुगत
श्रियः॥ ॥१॥ ॥ उत्सर्गेपराहेगाहपत्यं प्रज्वल्य दक्षिणाग्निमानीयविदकुला
द्वित्वतोवैकयो नयइत्येकेधियमाणं वा प्रज्वल्यारणिमंतं वा मथित्वा गाहपत्या
हाहवनीयं ज्वलंतमुद्धरेदेवंत्वादेवेभ्यः श्रियाउद्धरामीत्युद्धरेदुधियमाणउ
द्धरपाप्मनो मायदविद्वान्पञ्चविद्वांश्चकार॥ अक्लायदेनः कृतमस्ति किंचित्सर्व
स्मान्मोत्सृतः पाहितस्मादिति प्रणयेदमृताहुतिममृतायां जुहोम्यग्निं पृथिव्या
ममृतस्य योनौ ॥ तथा नंतं काममहं जगानि प्रजापतिः प्रथमोयं जिगायाग्नाव
ग्निः स्वाहेति निदध्यादादित्यमभिमुख एवंप्रातर्व्युष्टायां तमेवाभिमुखो रात्र्या
पदेन इति तु प्रणयेदत ऊर्ध्वमाहिताग्निं ब्रतं चार्थाहो मादनुदित होमी चोदयाद

सू० पू०
१४

स्वमिते हो मो नित्यमाचमनं मृतसत्त्वाभ्यां त्वापर्युक्षामीने जपित्वा पर्युक्षे त्रिस्त्रिरेके
कंपुनः पुनरुदकमादायानंतये विकल्पोदक्षिणं त्वेव प्रथमं विज्ञायते पितावा एषो मी
नां यद्दक्षिणः पुत्रो गार्हपत्यः पौत्र आहवनीयस्तस्मादेवं पर्युक्षेद्गार्हपत्यादि विष्टि
भामुदकधारां हरेत्तंतुं तन्वजसो भानुमन्विहीत्याहवनीया त्पश्चाद्गार्हपत्यस्योप
विष्ट्योदगंगारानपो हेत्सु हुतकनरुत्सु हुतं करिष्ययेति तेष्वाग्निहोत्रमधिश्येद्
धिश्चित्तमध्यधिश्चित्तमधिश्चित्तं हिं ३३ इति ॥ इच्छायास्पदं घृतवच्चराचरं जातं वेदे
हविरिदं जुषस्व ॥ ये ग्राग्याः पशवो विश्वरूपास्तेषां सत्तानां मयि पुष्टिरस्त्विति वान
दध्यधिश्येद्दधिश्येदित्येके ॥ ॥ २ ॥ ॥ पयसानित्यहोमो यवागूरोदनोदधिसर्पि
र्ग्रीमकामाभाय कामेन्द्रियकामतेजस्कामानां मधिश्चित्तमवज्वलयेदनधिश्येद

राम
१४

ध्यग्निहेतेजोमाहाप्ररितिसुवेणप्रतिषिंच्याभवाशांतिरस्यमृतमसीतितयो
 रव्यतिचारःपुनर्ज्वलतापरिहरंतिरंतरितंरक्षोंतरिताअरातयइतिसमुदंतंकर्ष
 निबोदगुडासयेद्विचेत्तांतरिक्षायत्वापृथिव्येतेतिनिदधत्सुहुतकृतसुहुतम
 काहेत्यंगाराननिसृज्यसुकृसुवंप्रतिनपेत्प्रत्युष्टंरक्षःप्रत्युष्टाअरातयोनिष्टं
 रक्षोनिष्टताअरातयइत्यंतरतस्छात्पाःकचमासाद्योमुंनयानीत्यतिसर्जयिताहि
 तान्निराचम्यापरेणवेदिमनिब्रज्यदक्षिणतउपविश्येतच्छ्रुत्वोमुंनयेत्यतिसृजेदति
 सृष्टोभूरिकाभुवइकास्वरिकाहधइकेतिसुवपूरमुंनयेदोग्रियमग्रियंपूर्णतमंयोनु
 ज्येष्ठमृद्धिमिच्छेत्पुत्राणांयोस्यपुत्रःप्रियस्यात्तंप्रतिपूर्णमुंनयेत्छात्मीमभिमृश्यस
 मिधंसुचंचाध्यधिगार्हपत्यंहत्वाप्राणसंमितामाहवनीयसमीपेकुशेषूपसाधजा

सू० पू०
१५

वाच्यसमिधमादध्याद्रजतां त्वाग्निज्योतिषं रात्रिमिष्टकामुपदधे स्वाहेति समिधमा
धाय विधुदसि विधमे पाप्मानमग्ने श्रद्धेत्यपउपस्पृश्य प्रदीतां व्यंगुलमात्रेभिर्बुहु
याद्भुविस्वरो ३ मग्निज्योतिर्ज्योतिरग्निस्वाहेति पूर्वामाहुतिं हुत्वा कुशेषु सादयित्वा
गार्हपत्यमवेक्षेत पशून्मे यच्छेत्यथोत्तरांतूष्ठीभूयसीमसं सृष्ट्वा प्रागुदगुत्तरतो वा
प्रजापतिं मनसा ध्यायात्तूष्ठीं होमेषु सर्वत्र भूयिष्ठं स्कन्धे शिष्टाग्निरनुप्रकं व्यावमृ
ज्यकुशमूलेषु निमाहृष्य भूयस्त्वेति तेषां दक्षिणत उत्ताना अंगुलीः करोति प्राची
नावीती तूष्ठी स्वधापि नृभ्य इति कापो वनिनीयं रुष्टिरसि वृश्चमे पाप्मानमप्युश्रद्धे
त्यपउपस्पृश्या हि ताग्निरनुमंचयेत्ता धानमुत्कालेन ऋषिणा तेन ब्रह्मणा तथा देव
तयांगिरस्वध्रुवासी हेति समिधं ता अस्य सूददोहस इति पूर्वामाहुतिमुपोत्थायेत्

राम
१५

रां कांक्षेतेक्षमाणो भूर्भुवः स्वः सुप्रजाः प्रजाभिस्त्वां सुवीरो वीरैः सुपोषः पोषैरा
 ज्ञेयाभिश्चाग्नायूंषि पवस इति तिसृभिः ॥ ३॥ संवत्सरे संवत्सरे यवाग्वापय
 सावा स्वयं पर्वलि जुहुयादृत्विजामेक इतरं कालं मन्ते वाग्नी वास्पृष्टो ह कं मुहं इव वृत्स
 भक्षयेदपरयो वा हुत्वा पुषेत्वा प्राप्तामीति प्रथम मन्ता या यत्वेत्क तरे तूष्ठीं समिध
 माधा याग्नये गृह पतये स्वाहेति गार्हपत्ये नित्योत्तरा तूष्ठीं समिध माधा याग्नये संवे
 श पतये स्वाहेति दक्षिणे ग्नये न्नादाथां न पतये स्वाहेति वा नित्योत्तरा भक्षयित्वाभ्या
 त्मपः सुचा नि नयते त्रिः सर्पदेवजनेभ्यः स्वाहेत्यर्थे नां कुशेः प्रक्ष्वात्प च तस्मः पूर्णाः
 प्रागुदीच्योर्नि नयेदनुभ्यः स्वाहा दिग्भ्यः स्वाहा सप्त ऋषिभ्यः स्वाहेतरजनेभ्यः स्वा
 हेति पंचमीं कुशदेवे शृथिभ्याममृतं जुहोम्यग्नये वैश्वानराय स्वाहेति षष्ठीं पश्वाद्वा

सू० पू०
१६

हृषत्सस्य प्राणमभृते जुहोम्यमृतं प्राणोजुहोमि स्वाहेति प्रताप्यां नोर्वेदिनि दध्यात्परि
कर्मिणे वाप्रथयेदग्नेणाहवनीयं परीत्य ससिध आदध्याति स्वस्ति स्वउदस्त्रु खस्ति
धृन्प्रथमां समं त्रामाहवनीये दीदिहातिगाहपत्ये दीदायेति दक्षिणे दीदायेत्यक्तं
पर्युक्षणं ताभ्यां परिसमूहने पूर्वतु पर्युक्षणादेवं प्रातरुपो दयं व्युषित उदिने वा स
त्यक्रताभ्यां त्वेति पर्युक्षणं मोमुने व्यामीत्यति सजने हरिणीं तासूर्यज्योतिषमह
रिष्टकामुपदधे स्वाहेति समिदाधानं भूर्भुवः स्वरो ३ सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिः सूर्यः स्वा
हेति होम उन्माजने च ॥ ४ ॥ प्रवत्स्यं न नीन्प्रज्वल्यो च म्याति क्रम्यो पतिष्ठत आहव
नीयं शंस्यपशून्मे पाहीति गाहपत्यं चर्यं प्रजां मे पाहीति दक्षिणमथर्वपितुं मे पाही
ति गाहपत्याहवनीयावीक्षेते मान्मे मित्रावरुणौ गृहान्गोपाथ नं शुवं ॥ अविनष्टा

राम
१६

नविहता न्यूषेनानभिरक्षत्वस्माकंपुनरायनादितेयथेतंप्रत्येत्यप्रदक्षिणंपरिय
आहवनीयमुपतिष्ठते॥ममनामप्रथमंजातवेदःपितामाताचदधतुर्यदग्ने॥तत्
विभृहिपुनरामेभेतोस्तवाह-आमविभराण्यग्नइतिप्रव्रजेदनपेक्षमारोमाप्रगा
मेतिसूक्तंजपन्नारादग्निभ्योवाचंविस्तृजेतसदासुगःपितुमौअस्तुपंथाइतिपं
थानमवरुत्थानुपस्तिताग्निश्चेत्प्रवासमापयेतेहैवसंतत्रसंतंत्वानेहदावाचा
मनसावाविभर्मि॥तिरोमासंतंमाप्रहासीज्योतिषात्वावैश्वानरेणोपतिष्ठतइति
प्रतिदिशमग्नीनुपस्त्वायापिपंथामगन्महीतिप्रत्येत्यसमित्सारिवाग्यतोग्नीज्व
लतःश्रुत्वाभिक्रम्याहवनीयमीक्षेत॥विश्वहानीमाभरंतौनातुरेणमनसा॥अ
ग्नेमातेप्रतिवेशारिषाम॥नमस्तेअस्तुमीच्छुषेनमस्तउपसदने॥अग्नेशुंभस्तु

सू० पू०
१७

तन्वः संभारण्यासृजेत्यग्निषु समिध उपनिधाया हवनीयसु पतिष्ठते ॥ मम नाम तं
वच जातवेदो वाससीद्वविवसानो च रावः ॥ ते विभ्रवो दक्षसे जीवसे च यथा यथं
नो तन्वो जातवेद इति ततः समिधोभ्या दध्यादा हवनीये ॥ अगन्म विश्ववेद समस्म
भ्यं वसुविन्नमं ॥ अग्ने स म्मा कभिधुम्नमभिसह आयच्छस्व स्वाहेति गार्हपत्ये यम
ग्निर्गृहपतिर्गार्हपत्यः प्रजाया वसुविन्नमः ॥ अग्ने गृहपते भिधुम्नमभिसह आ
यच्छस्व स्वाहेति दक्षिणे यमग्निः पुरीष्यो रयिमान्पुष्टिवर्धनः ॥ अग्ने पुरीष्याभि
धुम्नमभिसह आयच्छस्व स्वाहेति गार्हपत्या हवनीया वीक्ष्येते मान्मे मित्रावरुणौ
गृहानजृगुपतं युवं ॥ अविनष्टान विहता नृषे नानभ्य राक्षी दास्माकं पुनरायना
दिति यथेतं प्रत्येत्य प्रोष्य भूयो दशरात्रो चतुर्गृहीतमाज्यं जुहुया न्नो ज्योति

राम्
१७

जृषता माज्यं मे विच्छिन्नं यज्ञं समि मं दधातु ॥ या इष्टा उपसो या अग्निश्वास्ताः सं
 त नो मिह विषा घृतेन स्वाहेत्यग्नि होत्रा हो मे च प्रति होम मे के परिसमुद्योदग्निहा
 रादुपविश्य भूर्भुवः स्वरिति वाचं विसृजेत गृहानीक्षेताप्यनाहिताग्निर्गृहामा
 विभातोपवस्वस्ये वोस्मासु च प्रजायध्वं माचवो गोपतीरिषदिति प्रपद्ये त गृहा
 नहं सुमनसः प्रपद्ये वीरघ्नो वीरवतः सुवीरान् ॥ इरां वहं तो घृतमुक्षमाणास्ते
 ध्वहं सुमनाः संविशानीति शिवं शम्भं शं योः शं योरिति त्रिरनु वीक्षमाणा विदित
 मप्यलीकं न तदहं ज्ञापिये युर्विज्ञायते भयं वो भयं मे स्त्वित्ये वो पतिष्ठे त प्रवसन्प्रत्ये
 त्याहरहर्वेति ॥ ५ ॥ अमावास्या यामपराह्णं पितृयज्ञो दक्षिणाग्नेरेको ल्मुकं
 प्राग्दक्षिणाप्रणयेद्ये रूपालिप्रतिमुं च माना असुराः संतः स्वधया चरन्ति ॥ पराशु

सू० पू०
१८

रोनिपुरोयेभरंत्पग्निष्टालोकात्प्रणुदात्तस्मादिति सर्वकर्माणि तांदित्रामुपसमाधा
योभोपरिस्तीर्यदक्षिणानेः प्रागुदम्प्रत्यगुदमेवेकैकशः पात्राणि सादयेचरुखा
लिङ्गार्पणस्योत्तरवत्तुसलं स्क्रवध्रुवकृष्णाजिनसकृदाछिन्नेध्ममेष्यणं कमंडलु
न्दक्षिणतो ग्निष्टालात्प्रवृत्तकृष्णालीं व्रीहीणां पूर्णाग्निमृजेत्परिसन्नाग्निदध्यात्क
ष्णाजिनउत्तरवत्तं कर्त्तव्यं तान्यत्यवहन्त्यादिवेवेचमवहता न्तसकृत्क्षाल्य दक्षि
णानोष्प्रपयेद्वर्गगतिप्रणीतां तस्येन लेखा मुल्लिखेदपहता असुरारक्षांसि वे
दिषदइति नामभ्युक्ष्य सकृदाछिन्नेरवस्तीर्य सादयेदभिधार्य स्तालौ पाकमा
ज्यं सर्पिरेनुत्तुत नवनीतं वोत्तुतं ध्रुवायामाज्यं कृत्वा दक्षिणत आंजनान्यं जन
कशिपूषवर्हणानि प्राचीनाचीनीध्ममुपसमाधाय मेष्यणेनादायावदानसंपदा

राम
१८

जुहुयां सोमाय पि तृमते स्वधानमो ग्नये कव्यथा ह नाय स्वधानम इति स्वाहा कारे
 ण वाग्निं पूर्वं यज्ञोपवीती मेक्षणमनुप्रहृत्य प्राचीनाचीती लेखां त्रिरुदके नोपन
 येच्छुधं तां पितरः शुं धं तां पितामहाः शुं धं तां प्रमितामहा इति तस्यां पिंडां निष्टृणी
 यात्पराचीनपाणिः पित्रे पितामहाय प्रपितामहायै तत्ते सोये च त्वामभान्विति
 तस्मै तस्मै य एषां प्रेतास्युरिति गाएगारिः प्रत्यक्षमितरानर्चयेत्तदर्थं त्वात्मेतेभ्य
 एव निष्टृणीयादिति तोत्त्वलिः क्रियागुणत्वादपि जीवांत आग्निभ्यः सर्वेभ्य एव नि
 ष्टृणीयादिति गौतमः क्रियास्यर्थकारितोपायविशेषो जीवमृतानां नपरेभ्यो नधि
 काराच्च प्रत्यक्षं न जीवेभ्यो निष्टृणीयाच्च जीवांतहि तेभ्यो जुहुयाज्जीवेभ्यः सर्वहु
 तं सर्वजीविनो नामान्यविद्वांस्ततः पितामहप्रपितामहेति ॥ ६ ॥ निष्टृताननुमंज

सू० ५०
१९

ये तात्र पितरो मादयध्वं यथा भागमावृषायध्वमिति सव्यावृद्धं ऽनृत्यं यथा शक्त्य
प्राणं नासित्वाभिपयादित्यामी महंत पितरो यथा भागमावृषाय पितेति चरोः प्राण
मक्षं मक्षये नित्यं निनयनं मसावभ्यंश्वासांश्चेति पिंडेष्वभ्यंजनां जने वा सोद
याद्दशमूर्णास्तु कांवापंचाशद्वर्षताया ऊर्ध्वं स्वहोमैतद्दः पितरो वा सोमानो तो
न्यसितरो युद्धुः मित्यथै नानुपतिष्ठेते न मोवः पितरद्वेषे न मोवः पितर ऊर्जे न मो
वः पितरः शुष्माय न मोवः पितरो घोराय न मोवः पितरो जीवाय न मोवः पितरो र
साय ॥ स्वधावः पितरो न मोवः पितरो न मएता युष्माकं पितर इमा अस्माकं जीवा वो जी
वंत इह संत स्याम ॥ मनो न्वाहवामह इति च तिसृभिरथै नान्मवाहयेत्परेत न पितरः
सोम्या सोमं भारेभिः पथिभिः पूर्वलोभिः ॥ इत्वा यास्मभ्यं द्रविणे ह भद्रं रयिं च नः स

राम
१९

वीरं नियच्छतेत्यस्मिं प्रत्येयादग्नेतमथाश्वं नस्तो मे रिति गार्हपत्यं यदंत रिक्षं पृथिवी
 सुतषां यन्मातरं पितरं वाजिहिंसिम । अग्निमतिस्मादेन सो गार्हपत्यः प्रभुं चतुक
 रोलुमामनेन सं ॥ वीरं मे दत्तपितर इति पिंजा नो मध्यमं पत्नीं प्राशयेदाधत्तपितरोग
 भं कुमारं पुष्करस्त्रजं ॥ यथायमरपा असदित्यस्वितरावतिप्रणीते वायस्य वागंतु
 रं न काभ्याभावः स प्राप्नीयान्महारोगेण वाभितप्तः प्राप्नीयादन्यंतरांगतिं गच्छत्येव
 मनाहिर्नित्येऽपयित्वातिप्रणीय जुहुयाद्विवत्सात्राणामुत्सर्गस्मृतं द्वितीयमुद्रिके
 ॥७॥ दशपूर्णमासावारस्य मानो न्वारं भणीयामग्नाविष्णू सरस्वती सरस्वानग्नि
 र्भगी ॥ अग्नाविष्णू स जोषसे भावयंतु वांगिरः ॥ धूमैर्वाजेभिरागतं ॥ अग्नाविष्णू
 महिधामप्रियं वां वीथो घृतस्य गुह्या जुषाणा ॥ दमेद मे सुष्टुतिर्वाग्मि याना प्रतिवां

सू.पू.
२०

जिक्का घृतमुच्चरण्यत् ॥ पावकानः सरस्वतीपावीरवीकन्यात्रिआयुःपीपिवांसंस
रस्वतोदिव्यंसुपर्णवायसंवृहंतमासवंसवितुर्यथासनोराधांस्याभरेत्याधानाय
यामयावीयदिवाथव्ययेरन्युनराधेयइहस्तरयांप्रथाजानुथाजाविभक्तिभिर्यजे
त्समिधः समिधोग्नेग्नाज्यस्यव्यंतु ॥ तनूनपाहग्निमग्नाज्यस्यवेतु ॥ इकोअ
ग्निनाग्नाज्यस्यव्यंतु ॥ बर्हिर्ग्निरग्नेग्नाज्यस्यवेत्विति समिधाग्निंदुवस्यतेत्यु
षुब्रवाणिनइत्याग्नेयावाज्यभागोबुद्धिमदिंदुमंतावित्वाचक्षतेतथानुष्टतिरिज्या
वनित्यंपूर्वमनुब्राह्मणिनोग्नायूंषिपवसइत्युत्तरंनित्यस्तूतरेहविःशब्दआग्ने
यंहविरथात्यग्नेकतोर्मद्रस्याभिरेअधगीर्भिर्गुणंतएभिर्नोअर्कैरग्नेतमयाश्विन
स्तोमैरग्निसंथाज्येदेवंबर्हिर्गग्नेर्वसुवनेवसुधेयस्यवेतु ॥ देवोनराशंसोमोवसुव

राम्
२०

नेव सुधेयस्य वेत्ति ॥८॥ आग्रयणं ब्रीहि श्यामा कथं वा नां सस्यं नाश्रीयादग्नि
 होत्रमुहुत्वा यदा वर्षस्य तत्सस्यादथाग्रयणे नयजे नापि हि देवा आहुस्ततो नूनं वर्ष
 स्याग्रयणे न हि यजत इत्यग्नि होत्री वै नानादयित्वा तस्याः पथसा जुहुयादपि वा क्रि
 याय वेद्विहिरुक्तराज्ञः सर्वेषां वै के श्यामा के ह्यां सोम्यश्वरुः सोमयास्ते मयो भुवो
 याने धामानि दिवि वा पृथिव्या मि त्य वां तरे वा यानि त्यं जपमुक्ता सव्ये पा लो क्त्वे
 तरेणाभि मृशे त्प्रजापतये त्वाग्रहं गृह्णामि मत्वं श्रिये मत्वं यशसे मत्स्यमन्नायाय
 ॥ भद्रानः श्रेयः समेनेष्ट देवास्त्वया वशेन समशीमहि त्वा ॥ स नो मयो भूः पितवा
 विशे ह शं नो भवद्दि पदेशं चतुष्पद इति प्राश्या चम्य नाभि माल मेता मोसि प्राण न
 दृ सं ब्रवी म्य मासि सर्वा नि सि प्र विष्टः ॥ समेजरा रोग मपनु घ शरीरा दमामरुधि

सू. पू.
२१

मामृथामइंद्रेत्येतेनमक्षिणोभक्षान्त्सर्वत्रनवभोजनेयत्रीहि यवानां धायैवि
राजावग्नींद्राविंद्राग्नीवाविश्वेदेवाः सोमो यदि तत्र श्यामाको यावा पृथिवी आ धायै
अग्निमिंधते सुकर्माणः सुरचो देवयंतो विश्वेदेवास्त आगतये केच ज्जामहि नो अ
हमायामहीयोः पृथिवी चमः प्रपूर्वजे पितरानव्यसीभिरिति ॥९॥ अथ काम्या
आयुष्कामेष्ट्यां जीवातु मंतावानो अग्ने सुचेतुना ॥ त्वं सोममहे भगमित्यग्निरायु
ष्मानिंद्रस्त्रातायुष्टे विश्वतो दध दध मग्निर्वरेण्यः ॥ पुनस्ते प्राण आयातु परायक्ष्मं
सुवामिते ॥ आयुर्ह अग्ने हविषो जुषाणो घृतप्रतीको घृतयोनिरेधि ॥ घृतं पीत्वा
मधुचारुगव्यं पितेव पुत्रमभिरक्षतादिमं ॥ आतारमिंद्रमवितारमिंद्रं माते अस्यां
सहसा वन्यरिणौ पाहि नो अग्ने पायुभिरजस्रै रग्ने त्वं पारयानव्यो अस्मानिति सं

राम
२१

याज्ये स्वस्त्ययन्यारक्षितवंतावग्नेरक्षाणो अंहसस्त्वनः सोमविश्वतइत्यग्निः स्वस्तिमा
 न्स्वस्तिनोदिवो अग्ने पृथिव्या आरे अस्मदमतिमारे अंहइति पूर्वयोक्ते संयाज्ये पुत्रका
 मेष्ट्यामग्निः पुत्रीयस्मेत्वं सुकृते जातवेदो यस्ताहदा कीरिणामन्यमानो ग्निस्तु विश्व
 वस्तममिति द्वे संयाज्ये आग्नेय्या उत्तरे मूर्धन्वतस्तुभ्यं ता अंगिरस्तु मा श्याम तं का
 ममग्ने तवोतीति कामायवे मृध्या उत्तरे विन इंद्रमृधो जहि मृगो न भीमः कुचरो गिरि
 स्थाः सद्युतिमिंद्रसद्युतिं प्रच्युतिं जघनच्युतिं । प्रनाका फान आभर । प्रयस्यं निवस
 म्यो विन इंद्रमृधो जहि ॥ च नी खु द घया सपमभिनः सुद्युतिं नयेतींद्राय दात्रे पुनर्दा
 त्रे वायानि नो धनानि कृद्धो जिनासि मनुजा ॥ इंद्रानु विद्धि नस्तान्यनेन हविषा पुनः ॥
 पुनर्न इंद्रो मघवा ददातु धनानि शक्रो धनीः सुराधाः ॥ अस्मद्य कृणुतां याचितो म

१० सू०
२२

नः ऋषीन्द्रो हविषामृधातीत्याशानामाशापालेभ्यो वाशानामाशापालेभ्यश्चतुर्भ्यो
अमृतेभ्यः ॥ इदं भूतस्याध्यक्षेभ्यो विधेमहविषा वयं ॥ विश्वा आशामधुना संसृजाम्यन
मीवा आप ओषधयः संतु सर्वाः ॥ अयं यजमानो मृधो व्यस्यत्वगृभीताः पशवः संतु
सर्व इति लोकेष्टिः पृथिव्यं तरिस्तं योरिति देवताः पृथिवीं मानरं मही मंतरिक्षमुप
ब्रुवे ॥ बृहती मृतये दिवं ॥ विश्वं बिभर्त्ते पृथिव्यं तरिस्तं विपप्रथे ॥ दुहे योर्बृहती पयः ॥
वर्म मे पृथिवी मत्स्यं तरिस्तं स्वस्तये ॥ योर्मेशर्म महिश्च व इति तिस्रस्त्रयाणां प्रथमे प्र
थमस्योत्तरे मध्यमस्योत्तमा प्रथमा चोत्तमस्य ॥ १० ॥ मित्रविंशमहो वैराज्यग्निः सोमो
वरुणो मित्र इन्द्रो बृहस्पतिः सविता पूषा सरस्वती त्वष्टेत्येकप्रदानाः ॥ अग्निः सामो
वरुणो मित्र इन्द्रो बृहस्पतिः सवितायः सहस्री ॥ पूषानो गोभिरवसा सरस्वती त्वष्टा

राम
२२

रूपेण समनकुयज्ञं । प्रतिलोममादिश्य यजेये यजामहे त्वष्टारं सरस्वतीं पूषणं स
 वितारं बृहस्पतिमिंद्रं मिश्रं वरुणं सोममग्निं । त्वष्टारूपाणि दधती सरस्वती भगं पूषं
 सवितानो ददातु । बृहस्पतिर्ददहिंद्रः सहस्रं मित्रो दानावरुणः सोमो अग्निरित्यथै
 वैराजतं त्रास्ता सामाघाः षळेकहविषः स्नुषाश्वशुरीययाभिचरन् यजेतेंद्रः सूर्यो अ
 तरद्रजांसि स्नुषासपत्नाः श्वशुरो हंमस्मि । अहं शत्रूं जयामि जहं पाणो हं वाजे ज
 यामि वाजसानो । इंद्रः शूरः प्रथमो विश्वकर्मा मरुत्वां । अस्तु गणवान्स जातेः । म
 म स्नुषाश्वशुरस्य प्रशिष्टौ सपत्ना वाचं मनस उपासतां । जुष्टो दमूना अग्ने शर्द्धमहं ते
 सो भगा येति संथा ज्ये विमनानां संमंत्यर्थे संज्ञान्यग्निर्वसुमान्सोमो रुद्रवानिंद्रो म
 रुत्वान्वरुणः । आदित्यवानित्येकप्रदानाः । अग्निः प्रथमो वसुभिर्नो अथात्सोमोरु

सू० ५०
२३

द्वैरभिरक्षतुत्सना । इन्द्रो मरुद्भिर्ऋतुपाकणोत्वादित्येनो विरुणः शर्मयं सतु । समग्नि
वसुभिर्नो अद्यात्सं सोमो रुद्रियाभिस्तनूभिः । समिन्द्रो रातहव्यो मरुद्भिः समादित्ये
विरुणो विश्ववेदादित्येन्द्रा मारुती भेदकामा मरुतो यस्य हि क्षये प्रशङ्क्यि मारुता यस्व
भानव इत्येन्द्रो मनुच्य मारुत्या यजेन्मरुती मनुच्येन्द्राय जेहिं इन्द्रं पूर्वं निगमेषु मरुतो
वेन्द्रं वा प्रदानादूर्ध्वं मरुतः प्रकृत्या संपत्तिका माः संजानीं चेंद्रा बार्हस्पत्यां प्रधृष्य मा
णा आन इन्द्रा बृहस्पती अस्मे इन्द्रा बृहस्पती इति यद्यपीन्द्राय चोदयेयुः ॥ ११ ॥ पवि
त्रे ह्यामपा मिदं न्ययनं समुद्रस्य निवेशनं । अन्यं ते अस्मत्पतु हेतयः पावको अस्म
भ्यं शिवो भव । नमस्ते हरसे शोचिषे नमस्ते अस्त्वर्चिषे । अन्यं ते अस्मत्पतु हेतयः ४
पावको अस्मभ्यं शिवो भवेति पावकवत्यो धाय्ये पावकवंता ज्यभागा वग्नीरक्षांसि

राम
२३

सेधतियोधारयापावकयेत्तुचोयाजेयत्तेपवित्रमर्चिष्याकलशेषुधावतीतिपवि
 त्रइत्येतेग्निःपवमानःसरस्वतीप्रियाअग्निःपावकःसवितासत्यप्रसवोग्निःशु
 चिर्वायुर्नियुत्वानग्निर्वीतपतिर्दधिक्रावाग्निर्वैश्वानरोविष्णुःशिपिविष्टुतनः
 प्रियास्विमाजुक्कानायुष्महानमोनिर्वायुरग्नेगायज्ञप्रीर्वायोशुक्रोअथामितेदधि
 काव्योअकारिषमादधिकाःशवसापंचकृष्टीर्जुष्टोदमूनाअग्नेशर्द्धमहतेसोभ
 गायेतिसंयाजेसेषासंवत्सरमतिप्रसवतःशुद्धिकामोवातदेवाभियज्ञगाथागी
 यते॥वैश्वानरांब्रातपतींपवित्रेष्टंतथैवच॥ऋतावतौप्रयुंजानःपुनातिदशपौर
 षमिति॥११॥वर्षकामेष्टिःकारारीतस्यांप्रतित्यंचारुमध्यरमिळेअग्निंस्ववसंन
 मोभिरितिथायेयाःकाश्ववर्षकामेष्ट्योप्सुमंनावप्स्वग्नेसधिष्टवाप्सुमेसोमोअब्र

सू० ५०
२४

वीहित्यग्निर्होमच्छन्मरुतः सूर्यस्तिस्त्रश्वपिंज्युत्तराहिरण्यकेशोरजसोविसारद
तिद्वैतं त्याचिदच्युता धाम ते विश्वं भुवनमधिष्ठितमिति वा वाश्रेव विद्युन्मिमातिपर्व
तश्चिन्महिर्द्वो विभायसृजंति रश्मि मोजसा वहिष्ठेभिर्विहरन्यासितं तु मुदीरयथा
मरुतः समुद्रतः प्रवो मरुतः स्तविषा उदन्यव आयं नरः सुदानवो ददाशुषे विद्युन्मह
सोनरो अस्मदिद्यवः कृष्णं निवानं हरयः सुपणीनि युत्वं तो ग्रामजितो यथानरो मेवा
धस्वविमृधो विदुर्गहोयं त्वा देवापिः शुशुचानो अग्न इति संयाज्ये क्रुचो नूच्य यजुर्भि
रेके यजंति संस्तुता यां सर्वा दिशो उपतिष्ठेतां छावदतव संगीभिर्गभिरिति च तसृभिः
प्रत्यृचं सूक्तेन सूक्तेन वा ॥ १३ ॥ अत ऊर्ध्वमिष्य य नानि सांवत्सरिकालितेषां फाल्गु
न्यां पौर्णमास्यां चैत्र्यां वा प्रयोगं स्मृत्वा य एमग्नि रिंदो विश्वे देवा इति पृथगिष्ट यो नु स

राम
२४

नमहरहरेकावात्रिहविर्हृदिशायत्यज्ञेदेवोर्णमास्योद्देअमावास्येयजेतनित्ये
र्वियथासंनयतोमावास्यायानुतरयोरैर्द्वौर्णमास्याद्वितीयंमैत्रावरुणममावास्या
यामानोमित्रावरुणायद्वंहिंसनातिविधेसुदानूइतिप्राजापत्यइकादधःप्रजापतेन
त्वदेतान्यन्यस्तवेमेलोकाःप्रदिशोदिशश्चपरावतोनिवतउद्धतश्च)प्रजापतेविश्व
सृज्जीवधन्यइदंनोदेवप्रतिहर्यहव्यमितिद्यावापृथिव्योरयनंर्णमासेनामावास्या
हामावास्येनार्णमासादसमाप्तातास्वर्थातंत्रविकारोर्ध्वयुर्वीयथास्मरेद्देराजंत्व
ग्निमंथनेधाय्येत्वेवैकेदेवतलक्षणायाज्यानुवाक्यागायत्र्यावतीहूतवत्युपोत्तवती
पुरस्ताल्लक्षणायाज्यानुवाक्यात्रिष्टुप्वतीवीतवतीजुष्टवत्युपरिष्टाल्लक्षणायाज्यापिवा
न्यस्यच्छंदसोनतुयाज्याहसीयसीनोस्मिद्बृहतीक्षामनष्टहतदग्धवतीस्तवर्ज

सू० ५०
२५

ये व्यक्ते तु देव ते तथैव लक्षणमपि वा व्यक्तेन धिगच्छन्त्सर्वशो न धिगम आग्नेयीभ्यां
व्याहृतिभिर्वा देवता मादिश्य प्रपुयाय जेन्न न भ्राभ्यां वे ममाशृणुधी हवं यं त्वागीभिर्ह
वामहे । एदं बर्हिर्निषीदनः । स्तीर्णं बर्हि रानुषगा सदेत दुपेकाना इह नो अद्य गच्छ ।
अहेकतामन सेदं जुषस्व वीहि हव्यं प्रयत माहुतं म इति नम्रे आग्नेया वनिरुक्ते ॥ १४
॥ चातुर्मास्यानि प्रयोक्ष्यमाणः पूर्वेषु वैश्वानर पार्जन्यां वैश्वानरो अजीजनदग्नि
र्जन्यसीमतिं स्मया रधान ओजसा । पृथो दिवि पृथो अग्निः पृथिव्यां पर्जन्या य
प्रगायत प्रवाता वांति पतयंति विष्णु त इत्यन्याये य प्रभृत्या त उपांशु हविषः सोमि
भ्यः प्रयश्चित्ति क्योन्वाया त्येक कपालाः सर्वत्र वारुण वर्जसा वित्रश्चातुर्मास्येषु प्र
धान हर्षां विचैके पित्र्योपसहः सतंत्राः पौनराये यिकीच प्रागुत्तमादनुयाजादपि

राम
२५

वासुमंदंतत्रा आगूः प्रणववषट्काराउच्चेः सर्वत्र तथाग्रयणेऽग्नियमाहार्यरेक
 प्राणसंततः प्रणवः पुरोनुवाक्यायास्तथागूवषट्कारोयाज्यायास्तंत्रस्वराण्युपां
 शोरुच्चाग्निमंदाण्युपांशुतंत्राणां ॥१५॥ प्रातर्वैश्वदेव्यां प्रेषितोऽग्निमंथनीयाअ
 न्वाहपश्चात्साभिधेनीरुजानस्यपदमात्रेवस्थायाभिहिं कृत्यामित्वादेवसवित
 र्महीधोः पृथिवीचनस्त्वामग्ने पुष्करादधातितिसृणामर्धेर्वैशिष्टारमेदासंप्रैषा
 दन्यत्राप्यंतर्कचोवसाने जायमाने त्वे तस्मिन्नेवावसाने मे हंसि न्यत्रिणमितिसूक्त
 भावपेतपुनः पुनराजन्मनो जानंश्चत्वनंतरेण प्रणवेन शिष्टमुपसंतनुयात्स्थिष्टे
 नोत्तरामुतब्रुवंतु जंतव आये हस्तेन रवादिनमित्यर्थे च आरमेत्प्रदेवं देववीतयइ
 ति द्वे अग्निनाग्निः समिध्यते त्वं त्वग्ने अग्निना तं मर्जयंतं सुकृतुं यज्ञेन यज्ञमयजं

सू० पू०
२६

तदेवा इति परिदध्यात्सर्वत्रो मां परिधानीयेति विधा द्याये विराजो नवप्रयाजाः प्रा
गुत्तमा चतुर आवपेत्तदुरो अग्न आज्यस्य व्यंतूषासान काग्न आज्यस्य वीतां देव्या
होतारान्न आज्यस्य वीतां तिस्रो देवीरग्न आज्यस्य व्यंतित्यग्निः सोमः सविता सर
स्वती पूषामरुतः स्वतव सो विश्वे देवा धावा पृथिवी आश्व विदेवं ससति वाममघस
वितर्वा मिमुश्वः पूषंतव व्रते वयं शुक्रं ते अन्यदि हे हव स्वतव सः पवित्रमर्कं गृणते तु
रायेति नवानुयाजाः षडूर्ध्वं प्रथमा देवी हारीव सुवने वसुधेयस्य व्यंतुः देवी उषासा
नक्ता वसुवने वसुधेयस्य वीतां देवी जोष्टी वसुवने वसुधेयस्य वीतां देवी ऊर्जा
हती वसुवने वसुधेयस्य वीतां देवा देव्या होतारा वसुवने वसुधेयस्य वीतां देवी
स्तिरुस्तिरु सो देवी र्वसुवने वसुधेयस्य व्यंतित्यनुयाजानां सूक्तवाकस्य शंयुवाक

राम्
२६

स्यवोपरि हा हाजिभ्यो वाजिनमनावात्या देशं शं नो भवंतु वाजिनो हवेषु वाजे वा
 जेवत वाजिनो नयत्पूर्व सुरनवानं या उमा मग्ने वीहीत्यनुवषट्कारो वाजिनस्याग्ने
 वीहीति वायत्र कंचे कसं प्रेषे द्वौ वषट्कारौ समस्ता विवतत्र द्विरनुमंत्रये तेन चाग्न
 रुतरस्मिन् वाजिनमक्षमि व्यामिव प्रतिशृत्योपहवमिच्छेता ध्वर्य उपहव स्वब्रह्म
 नुपहव स्वाग्नी दुपहव स्वैति यन्मेरेतः प्रसिच्यते यद्वा मे अपि गच्छति यद्वा जाय
 ते पुनः । तेन माग्निव माग्निव शतेन मावाजिनं कुरु । तस्य ते वाजिपीतस्योपहृतस्यो
 पहतो भक्षयामीति प्राणभक्षं भक्षये देवमध्ययु ब्रह्माग्नीध्रो यजमानः प्रत्यक्षमि
 तरे च दक्षिणाः षोडश मासेनेष्टा चातुर्मास्ये व्रतान्युपेयात्के शां निवर्तयितुं मथूगि
 वापयीताधः शयीत मधुमांसलवणस्त्र्यवलेखनानि वज्रयेदतो भायामुपेयाद्वाप

सू. ५०
२७

पनं सर्वेषु पव स्वाद्योत्तमयोर्वा ॥ १४६ ॥ पंच म्यां पौर्णमास्यां वरुणप्रघासैः पश्चादार्श
पौर्णमासिकायावेदे रूपविश्वप्रेषितोऽग्निमणयनीयाः प्रतिपद्यते प्रदेवं देव्याधिपे
तिति स्त्रिंशत्कायास्त्वापदेवयमग्ने विश्वेभिः स्वनीकदेवैरित्यर्च्य आरमेदासीनः प्र
थमामन्वाहोपांशुसप्रणवांतत्र स्नानास्नानसंक्रमणे प्रणवेनावसायानुच्छूयो
त्तरां प्रतिपद्यते प्राणसंततं भवतीति विज्ञायत उत्तरमग्निमनुब्रजं नुत्तरा ३ इमं म
हे विदध्या यशूषमयमिह प्रथमो धायिधातुभिरिति तुराजन्यं वैश्ययोराघे पश्चादु
त्तरस्यावेदे रव स्नायोत्तरवेदे स्तु सोमेषु निहिते नौ सीदहोतस्वउलोके चिकित्वां नि
होता होतृषदने विद्वान् इति द्वे परिधाय तस्मिन्नेवा स न उपविश्य भूर्भुवः स्वरिति वा
चं विसृजेता न्यत्रापि यत्रानुब्रुवं ननु ब्रजे निष्ठत्सं प्रेषेषु तथैव चाग्निं संगीर्त्तय

राम्
२७

नादि सभानो वेश्वदेव्या हविषां तु स्यानेष्वप्रभृतीनामिंद्राग्नीमरुतो वरुणः कः ॥ इ
 द्राग्नी अवसागतं श्रमपहृत्रमुतस नोति वाजं मरुतो यस्य हि क्षये राइ वेद चरमा अ
 हे वैमं मे वरुण श्रद्धितत्वाया मि ब्रह्मणा वंदमानः कथानश्चिन्न आभुवद्विरण्यग
 र्भः समवर्तता प्रद्वति प्रतिप्ररुता वाजिनेतृतीयः संस्तुतायां मवभृथं ब्रजति त
 त्रावभृथेष्टिः कृता कृतातामुपरिष्ठा व्याख्या स्यामो ह्यो मांसयो रेंद्राग्निः पशुः ॥ १५७
 ॥ तथा ततः साकमेधाः पूर्वपुः स्तिस्त्रद्रष्टोनु सवनं प्रथमायामग्निरनीकवान
 नीकवंतमृतयेग्निं गाग्निं हवामहे । सप्तः पर्वदतिद्विषः । सेना नीकेन सुविदत्रो अस्मे
 इत्युत्तरस्यां वृधन्वतो मरुतः सांतपनाः सांतपना इदं हविषो नो मरुतो अभिदुह
 लायुरिति मरुभ्यो गृहमेधेभ्य उन्नराज्य भागप्रभृतीनां ता गृहमेधास आगतप्रबुधा

सू. पू.
२८

वईरतेमहांसीतिपुष्टिमंतौविराजौसंयाज्येअनिगदेअन्यत्राप्यनावाहनआवाहने
विपिआयांपशौचबहुचैतस्यांरात्र्यामभंप्रसुवीरंस्तस्याविवासेषोर्णदर्वीजुहुयुर्ऋष
भेरवालोस्तनयित्मोवाग्नीध्रंहेकेरावयंतित्वत्पुत्रंवदंतौयदिहोतारंचोदयेयुस्त
स्यायाज्यानुवाक्येपूणदिर्विपरापतसुपूणपुनरापते।वस्नेवविक्रीणावहोइषमूर्ज
शतक्रतौ।देहिमेददामितेनिमेधेहिमितेदये।अपामिक्यमिवसंभरकोवाहदतेदे
हदितिमरुद्भ्यःक्रौञ्चिन्यउत्तरोत्तब्रुवंतुजंतवोयंकृत्तुरगृभीतइतिपरोक्षवार्जघ्नौ
क्रौञ्चवःशर्दोमारुतमत्यासोनयेमरुतःस्वंचौजुष्टोदमूनाअग्नेशर्दमहतेसोम
गायेतिसंयाज्येवाजिनावभृथवर्जमाहेयुक्तावरुणप्रघांसैर्हविषांतुसप्तमाही
नांरुजानेइंद्रोवृत्रहंद्रोमहंद्रोवाविश्वकर्मातूनइंद्रवृत्रहंननुतेदायिमहइंद्रियाय

राम
२८

विश्वकर्मन्द्दविषावावृधानोयातेधामानिपरमागियावमेति॥१८॥ दक्षिणामे
 रग्निमतिप्रणीयपिआसाशंखंतालुसजपाहोतारमवृथावषट्कारानुमंत्रणाभि
 हंकारवर्जितस्यां प्रांचिकमार्गिणेदक्षिणेतरागितथान्वयमुशंतस्त्वानिधिमहीत्ये
 तांत्रिरनवानंताः सामिधेन्यस्तासामुत्तमेनप्रणवेनावहदेवान्यितृन्यजमानायेति
 प्रतिपत्तिरग्निं होत्रायावहस्वं महिमानभावहेत्येतस्यरुज्जनेग्निं कव्यवाहनमावा
 हयेदुत्तमेचैनं प्रयाजे प्रागाज्यपेभ्योनिगमयेत्सूक्तवाकेवाग्निं होत्रेणेत्येतस्य
 रुज्जनेनेहप्रादेशोनवर्हिष्मंतौ प्रयाजानुयाजौ नेकांथानक्षत्रक्षरणं नमार्जनं नसू
 क्तवाकेनामादेशोदक्षितः सीदहोतरिति वोक्त उपविशेज्जीवालुमंतौ सव्योत्तर्युप
 रुज्जः प्राचीनावीति नोहविभिश्चरन्तिदक्षिण आग्नीध्र उत्तरोध्वर्युर्द्वे अनुवाक्ये

सू० पू०
२९

अध्यद्मिनवानमोस्वयेत्याश्रावणमस्तस्वयेतिप्रत्याश्रावणमनुस्वधास्वयेतिसं
प्रेषोयेस्वयेत्यागूयेस्वधामहइतिवास्वधानमइतिवषट्कारेनित्याःपुतयःपितरः
सोमसंतःसोमोवापितृमान्पितरोवर्हिषदःपितरोग्नित्वात्तायमउदीरतामवरउत्त
रसस्त्वयाहिनःपितरःसोमपूर्वउपहृताःपितरःसोम्यासस्त्वंसोमप्रचिकितोम
नाषासोमोयेनुंसोमोअर्वतमाशुत्वंसोमक्रतुभिःसंवितानोवर्हिषदःपितरऊत्य
वीगाहंपितृन्सुविदत्राँअवित्सीदंपितृभ्योनमोअस्त्वयाग्नित्वात्ताःपितरएहग
च्छतयेचेहपितरोयेचनेहयेअग्निदग्धायेअनग्निदग्धाइमंयमप्रस्तरमाहि सी
देतिहैपेरयिवांसंप्रवतोमहीरर्जुवेवस्वतायचेन्मध्यमायाज्यायेतातृपुर्देवचाजेह
मानास्त्वदग्नेकाव्यात्वंमनीषाःप्रसत्त्वयासहसाआयमानइत्यग्निःस्विष्टकृत्क

राम्
२९

व्यवाहनः प्रकृत्या न ऊर्ध्वं विषद्गारं क्रियायां चोर्ध्वं भाज्यभागाभ्यामन्यन्मत्रलो
 पादिकैकाचानुवाक्या यो अग्निः कथं वाहनस्त्वमग्न ईकि नो जातवेद इति संयाजे
 भक्षे पुत्राण भक्षान्मक्षयित्वा बर्हिष्यनुप्रहरेयुः संस्थितायां प्राग्वानुयाजाभ्यां द
 क्षिणावृत्तो दक्षिणाग्निमुपगते च तैना वृत्त्या नतिप्रणीत च यामया विष्टा जनय
 न्कर्वशाति सहि घृतिरु रुर्वशाय गानुः॥ स प्रत्येदे ऋरुणं मध्वो अग्रं स्वां यत नूत
 न्नामेरयते त्या वृत्त्यत्वे वेतरा वाहवनीयं सुसंदृशं त्वेति पङ्क्त्या गार्हपत्यं मग्निं तं मन्य इत्य
 थै न मभि स मायंति मा प्रगा माने त्वं न इति जपंतः पूर्वैरा गार्हपत्यं सूक्ते समाप्य स व्यावृ
 त्तस्यैव कान्त्रजंति तत्रा ध्वर्यवः कर्माधीयते प्रत्येत्यादित्य याचरंति पुष्टि मंतो धार्ये वि
 राजौ ॥ १९ ॥ पंचम्यां पौर्णमास्यां शुक्ला सीरीषया वाग्यथोपपत्ति वा वाजिनवर्जं समाना

सू. १०
३०

वैश्वदेव्या हविषां तु रुजानि पृष्ठं प्रभृतीनां वायुर्नैयुत्वा न्वायुर्वाशुना सीरा विंद्रो वाशुना सी
रं द्रो वाशुनः सूर्य उत म आ वा यो भूष शुचि पाउपनः प्रयाभिर्यासि दाश्वांसमघसत्वं
नो देव मनसै शायै नो प्रदुतिं यस्त आनट् शु ना सीरा विमां वाचं जुषेथां शुनं नः फाला वि
रुषंतु भूमि मिंद्रं वयं शुना सीरं मस्मि न्यज्ञे ह वा महे स वा जेषु प्र नो विषन् । अश्व यंतो ग
व्यं तो वा जयंतः शुनं हुवे मम घ वा न मिंद्रं मश्वा यंतो ग व्यं तो वा जयंत स्तरणि विश्वदर्श
तश्चिन्नं देवाना मुद्गादनी क भित्ति या ज्यानु वा क्यः समाप्य सोमे न यजे ता शकौ पशु
ना चातु मा स्त्या नि वा पुनश्चातु मा स्त्या नि वा पुनः ॥ २० ॥ ॥ इति पूर्वषट्सूत्रे द्वितीयो
ध्यायः ॥ ॥ पशा विष्टि रुभय तो न्य तर तो वाग्नेयी वाग्ना वेष्ट्य वी वो मे वा न्य तरा पुर
स्तादुक्त मग्नि प्रणय नं पश्चात्ता शु बंधिका या वेदे रूप विश्य प्रेषि तो यू पा या ज्य माना

शम
३०

यां जंति त्वामध्वरे देवयंत इत्कत्तमेन वचने नार्द्धर्च आरमे दुष्टय स्ववनस्पते समिद्ध
 स्पश्रयमाणः पुरस्तादूर्ध्व ऊ पुण ऊ तथ इति द्वे जातो जायते सुदिनत्वे अद्भुतमित्यर्द्ध
 र्च आरमे युवा सुवासाः परिवीन आगादिति परिदध्याधे त्रेकतं त्रेव हवः सपत्र
 वां त्यं परिधाय संस्तुयादि नभिर्हं कृत्य यान्वोनरो देवयंतो निमिभ्युरिति षड्भिः पंचभि
 र्वा नभ्या समेकं उक्तमग्निमंथनं तथा धायै कृता कृतं वाज्यभागा वावाहने पशुदेवता
 भ्यो वनस्पतिमनंतरं संमार्गेः समृज्य प्रवृता हुतीर्जुहुयाञ्जुष्टोवाचे भूया संजुष्टोवा
 चस्पतये देवि वाक् ॥ यद्वा चो मधुमन्नं तस्मिन्माधाः स्वरस्वत्येवाचे स्वाहा ॥ पुनराह
 य पंचविधा हं स्वाहा वाचे स्वाहा वाचस्पतये स्वाहा सरस्वत्ये स्वाहा सरस्वते महोभ्यः
 संमहोभ्यः स्वाहेति सोम एवैके प्रशास्तारंतीर्थेन प्रपा चंद्रं मस्मे प्रयच्छे दक्षिणेन रा

सू० ५०
३१

भ्यां प्राणिभ्यां मित्रावरुणयोस्तावाहुभ्यां प्रशास्त्रोः प्रशिषाप्रयच्छामीति तथा युक्ता
भ्यामेवेतरो मित्रावरुणयोस्तावाहुभ्यां प्रशास्त्रोः प्रशिषाप्रतिगृह्णाम्यवक्रोविथु
रोभूया समिति प्रतिगृह्यो नरेण होतारमतिव्रजे दक्षिणे न दंडं हरे भवानेन संस्पृशे
हात्मानं वान्यं वा प्रेषवचनादन्यान्यपि यज्ञां गान् पुपयुक्ताग्निं न विहारेण व्यवेया दक्षि
णे होतृषदनात्प्रक्षो वरुणाय वेधां दंडं उभयभ्य ब्रूयात्प्रैषांश्चादेशमनुवाक्यां च संप्रे
षेधूवां प्रैषात्सूर्याग्निस्तोकमनो तो नीयमानसूक्तो निचसोम आसीन्यो न्यत् ॥ १ ॥
एकादशप्रयाजास्तेषां प्रेषाः प्रथमं प्रेषसूक्तं मुक्तं द्वितीये ध्वर्यु प्रेषितो मेत्रावरुणः
प्रेष्यति प्रेषे होतारं होताय जत्या प्रीतिः प्रेषसलिंगाग्निः समिद्धो अग्निरिति शुनका
नां जुषस्वनः समिधमिति वसिष्ठानां समिद्धो अयेति सर्वेषां यथ क्रुषिवा प्राजा

राम
३१

पत्येतु आमदग्न्यः सर्वेषां दशसूक्तेषु प्रेषितो मेधावरुणोऽग्निर्होतान इति त्वचं पर्य
 नयेन्वाहाधिगवे प्रेष्योपप्रेष्य होत इति वोक्तो जेदग्निरसन द्वाजमिति प्रेषमुक्तां
 तं वेदिदं उं निदध्यादधिगुं होतो हन्तं गा निदेव तं पशुमिति यथार्थं पुं वन्मिथुने मेध
 पती मेधायां विकल्पो यथार्थमूर्ध्वमधिगोरन्यन्मिथुनेभ्यः सर्वेषु यजुर्निगदेषु
 प्रकृतौ समर्थनिगमेषु प्राकृतास्त्वेव मंत्राणां शब्दाः प्रतिनिधिष्वपि नाभिरुपमा
 मे हो हविरित्यनूत्यानि ॥ २॥ देव्याः शमितार आरभध्वमुत मनुष्या उपनयत मेध्या
 दुर आशासानामेधपतिभ्यां मेधं । प्रास्मा अग्निं भरतस्तृणीत बर्हि रन्वेनं माताम
 न्यतामनुपितानुभ्राता सगर्भो निसखा सयूथ्यः । उदीचीनां अस्पपदो निधतास्त
 र्धं चक्षुर्गमयता ह्यतं प्राणमन्ववसृजना दंत रिक्षमसुं दिशः श्रोत्रं पृथिवीं शरीरं ॥

सू० पू०
३२

एकधास्यत्वचमाच्छतात्पुनान्ध्या अपिश सोवपामुत्तिवदतादंतरे वोष्माणं चार
यध्वात् । अयेनमस्यवक्षः कृणुतात्प्रशसाबाहूशालोदोषणीकश्यपेवांसाछिद्रे श्रोणी
कवशोरुस्त्रेकपणाष्टीवंताषड्विंशतिरस्यवंकयस्ता अनुक्ष्यो व्यात्रयताद्रात्रंगान्
मस्यानूनं कृणुतात् । ऊवध्यगोहं पार्थिवं खनतात् । अस्नारक्षः संसृजतात् । व
निष्ठमस्यमाराविष्टोरुकं मन्यमानानेदुस्तोकेतनयैरवितारवच्छमितारः । अधि
गोशमीध्वंसुशमिशमीध्वंशमिध्वमधिगा ३ उ अपापास्नारक्षः संसृजताच्छ
मितारोपापेत्युपांश्वेकधाषड्विंशतिरिति द्विद्विबहूनां पुरांतरिति चैकेधिग्वादित्रि
रुक्ताशमितारोपदत्रसुकृतं कृणवथास्मासुतद्यदुष्कृतमन्यत्रतदिति जपित्वाद
क्षिणावृदावर्तते मैत्रावरुणश्च स व्यावृत्तो ब्रह्मयजमानो संशसे पशावावर्तैर्विन्

राम्
३२

॥३॥ वपायां प्रप्य माणायां प्रेषितस्तोकेभ्यो न्वाह जुषस्व सप्रथस्तममिममन्नो य
 ज्मि त्कृत्तमादापनं स्वाहा कृतिभ्यो होतायक्षदग्निं स्वाहा ज्यस्य स्वाहा मेदस इ
 ति प्रेष उचमा प्रिया ज्या वपापुरोका शोह विरिति पशोः प्रदानानितानि पृथङ्गना
 देवतेषु मनोतां च न मनोतावर्तेतेत्येकैतेषां सलिंगाः प्रेषास्तेष्वग्नीषोमयो रूपा
 नेयाया पशुदेवता छाग रूपा न उरोगोर्मेषोर्विकोहयोश्चो न्वादेशो व्यक्तचोदनामेव
 वनस्पतिः स्विष्टकृत्सूक्तवाकं प्रेषेषु प्राजापत्ये त्वग्निचित्या संयुक्ते वायव्यं पशुपु
 रोकाश्मेकैवायव्ये प्राजापत्यं तेन पशुदेवता वर्धत इत्याचार्याः पुरोकाश्च तत्प्रधा
 नत्वात् पुरोकाश्चानिगमेषु पुरोकाश्च वद्वीं व्याज्यवर्जयेषां तेन समवत्त होमो मेधो
 रभायानिति पश्वभिधाने आह हू सत्करज्जुषतामघदग्रभीद्वीवृधनेति देवता

सू० पू०
३३

नो॥४॥ हुतायां व पायां ब्रह्मकाश्वात्वालेमाजयंतैर्निधाय दंडं मेनावरुण इदमापः
प्रवहत सुमिथ्या न आप ओषधयः संतु दुर्मिथा स्तस्मे संतु यो स्मां द्वेष्टि यंच वयं
द्विष्म इत्येतावन्माजने पशौ तीर्थेन निष्कम्पा सीतामापुरोकाशः अपरात्तेन च
रित्वा स्विष्टकृताचरे युयीदित्वा यात्या नितै रग्ने चरे युर्न तु तेषां निगमेष्वनुष्ट
ति नान्येषां मूर्ध्वमावाहना दुष्टान्ना नानि कामग्ने पुरुदं सं सनिंगो हो ता यक्षद
ग्निं पुरोकाशस्य स्वदस्वह व्यासमिपोहि दीक्षिति पुरोकाशस्विष्टकृत ऊर्ध्वमि
कायाः॥५॥ मनो तार्ये सं प्रेषितं स्वं त्वग्ने प्रथम इत्यन्वाह हविषा चरंति तत्र प्रेषेक
रत एवाग्नीषोमाग्नीषोमावेवमित्येतैरेयिणो न्यत्र द्विदेवता नैनावरुणदेवते च त
थादृष्टत्वात्प्रकृत्या गाण गारि रु स नाना स्मृत आम्नायै नर्थ मे दे निरर्थो विकारो या

राम
३३

ज्याया अंतराद्धौ वसा होम आरमे ह्न स्पतिना चरंति प्रेषमभि तोया ज्ञानुवा
 क्येयत्राग्नेराज्यस्य हविष इत्यत्राज्यभागावया कग्निरग्नेराज्यस्य हविष इति स्वि
 ष्टकृती का सुपहूयानुयाजैश्चरंति तेषां प्रेषास्तृतीयं प्रेषसूक्तमेकादशे ह प्रागुच
 माद्वा वावपेतदेवौवनस्पतिर्वसुवनेवसुधेयस्य वेतु देवं बर्हिर्वारितीनां वसुव
 नेवसुधेयस्य वेत्वित्यनवानं प्रैव्यत्यनवानं यजत्ककुमुतमेसूक्तवाकं प्रेषे पूर्वस्मि
 निगमे गृण्हं नित्यत्राज्यभागो बध्नं नमुष्मा अमुं बध्नं नमुष्मा अमुमिति पशूंश्च दे
 वताश्च देवताश्चैवैकपशुकाः पशूंश्चैवैकदेवतानुतराज्येनेत्याज्यभागावमु
 ष्मा अमुनेति पूर्वोक्तं समाप्य प्रेषमग्नेनोदंडमनुप्रहरेदनवभृथेवभृथेन्यत्र कृता
 कृतं वेदस्तरणं तीर्थं न निष्कम्पाग्निपशुकेन नान्यव्यवयंतो हृदयशूलमुपोयमा

सू० पू०
३४

नमनुमंत्रयेरंछुगसियोस्मांदेष्टियंचवयंद्विष्मस्तमभिःशोचेतितस्योपरिष्टादपउ
पस्पृशंतिद्वीपेराज्ञोवरुणस्यगृहोमितोहिरण्ययः। सनोधृतव्रतोराजाधाम्नोधा
मदहमुंचतु। धाम्नोधाम्नोराजंनितोवरुणनोमुंच। यदापोअध्याइतिवरुणेति
शपामहेततोवरुणनोमुंच। मयिवापोमोषधाहिंसीरतोविश्वव्यवाभूस्त्वेतोवरु
णनोमुंच॥ सुमित्रान आप ओषधयः संत्वितिचास्पृष्टानवेक्षमाणा अंसंस्पृशं
तः प्रत्यायंतः समिधः कुर्वन्तेतिस्त्रस्तिस्त्रएकेकोग्नेः समिदसितेजोसितेजोमे
देहीतिप्रथमामेधोस्येधिषीमहीतिद्वितीयां समिदसिसमेधिषीमहीतिचृतीया
मेत्योपतिष्ठंत आपोअथान्वचारिषमितिततः समिधोभ्यादधतियथागृहीतम
ग्नेः समिदसितेजोसितेजोमेदाः स्वाहा। सोमस्य समिदसिदुरिरेमीपाहिस्वा

राम्
३४

हापिदृणांसमिदसिमृत्योर्मापाहि स्वाहेतिततः संस्थाजपइति पशुतंत्रं ॥ ६ ॥ प्र
दानामामुक्ताः त्रेषां स्तेषां याज्यानुवाक्याः सर्वेषामग्नेग्रेनुवाक्यास्ततो याज्या देव
तेन पशुनानात्वं मग्नेन यसु पथा राये अस्मानिति द्वे पाहिनो अग्ने पायुभिरजस्त्रैः
प्रवः शुक्राय भानवे भरध्वं यथा विप्रस्य मनुषो हविर्भिः प्रकारवो मनसा वच्यमा
ना एकाचेतत्सरस्वती नदीनामुत स्या नः स्वरस्वती जुषणा सरस्वत्यभि नो नेषिव
स्यः प्रक्षोदसा धाय सा स स्त्र एषा पावी रवी कन्या चित्रायुर्यस्ते स्तनः शशयो यो
मयो भूस्त्वं सोम प्रचिक्कितो मनीषेति द्वे त्वं नः सोम विश्वतो वयो धायाने धामानि हि
वियाष्टि ध्याम पाच्छं युत्सु पृतना सुप्रिं यो ते धामानि हविषाय जंति यास्ते पूष
नावो अंतः समुद्र इति द्वे पूषे मा आशा अनुवेद सर्वाः शुक्रं ते अन्य यजंतं ते अ

सू० पू०
३५

न्यस्रपथे पथाम जनिष्ट पूषा पथस्यथः परिपतिं वचस्या बृहस्पते या परमापराव
दिति द्वे बृहस्पते अतिथदयो अहोत्तमृत्विधा उपवाचः सचंते संयंस्तु भोवनयोन
यंत्ये वापित्रे विश्वदेवा यष्टे विश्वे अयमरुतो विश्व ऊत्या नो देवानामुपवेतु शंस
आ नो विश्व आक्रा गमंतु देवा विश्वे देवाः शृणुते मंहवं मे ये केच जमा महिनो अहि
माया अग्ने याहि दूत्यं १ मारिष्य इंद्रं नरो ने मधिता हवं त इति तिस्त्र उरु भो लो
कमनु नेषि विद्वान्प्रस साहिषे पुरुहूत शत्रून् स्वस्तये वाजिभिश्च प्रणेत् शुची
वो हव्या मरुतः शुचीनां नृष्टिरं मरुतो वीरवंत मा वो होता जो हवीति सप्तः प्रवित्र
मर्कं गृणते तु राया राइ वेद चरमा अहे वयावः शर्मश शमानाय संत्या वृत्रहणा वृ
त्रहभिः शुष्मे रा भरतं शिक्षतं वज्र बाहू उभावा मिंशग्नी आहु वध्यं शुचिस्तोमं

राम
३५

नवजातवयगीर्भिर्विप्रः प्रमत्तिमिच्छमानः प्रचर्षाणिभ्यः पृतनाहवेष्वादेवोपा
युसवितासुरत्नः सपानोदेवः सवितासहावेतिहै उदीरयकवितमं कवीनांभगं
धियं वाजयंतः पुरंधिमितिहै अवसिंधुंवरुणो पौरिवरुणादयं सुतुभ्यंवरुणस्व
धावएवावंदस्ववरुणं बृहंतं तत्त्वा यामिब्रह्मणावंदमान इतिहै अस्तन्नायामसु
रोविश्ववेदा इत्येकादशिनः ॥७॥ अग्नीषोमाविमंसुमेधुवमेतानि दिविरोच
नानीति तृचावावां मित्रावरुणा हव्यजुहिमायातं मित्रावरुणा सुशस्या नो मित्रा
वरुणा हव्यजुहिं पुवं वस्त्राणि पीवसावसाये प्रवाहवासिस्ततं जीवसे नो यद्वं हि
ष्ठं नातिविधे सुदानू हिरण्यगर्भः समवर्तताग्र इति षट् प्राजापत्याश्चित्रं देवानां
मुदगादनीकमिति पंचशोभोभवचक्षसाशो अक्लावो यो भूषण्युचिपाउपनः प्र

सू० पू०
३६

याभिर्यासिदाश्वांसमच्छानौनियुद्धिः शान्तिनीभिरध्वरंपीवोअन्नांरयिचयः सुमे
धारायेनुयंजज्ञतूरोदसीमेप्रवायुमच्छाहतीमनीषातववायवृतस्पतेत्वांहिसु
त्सरस्तममितिहैकुविहंगमनसायेवधासर्दशानायप्रहतिंयस्तआनर्प्रवोवायुं
रथयुजंरुणुध्वमुतत्वामदिनेमत्सनेहोनउरुव्रजेदिनेर्त्यजनिष्टसुत्रामाणंरथि
वींधामनेहसंमहीभूषुमातरं सुत्रतानामदिनिधौरिदितिरंतरिहंनतेविष्णो जा
यमानोनजातस्त्वंविष्टोसुमतिंविश्वजन्यांविचक्रमेष्टिथीमेषएसांत्रिदेवःष्ट
थिथीमेषएषांपरोमात्रयातन्वावृधानेशवतीधेनुमतीहभूतंविश्वकर्महविषावा
वृधानइतिहैविश्वकर्माविमनाआदिहायाः किंस्विदासीदयिष्ठानंयोनः पिताज
नितायोविधानायातेधामानिपरमाणियावमायइमेयावाष्टिथीजीजनिनीतनःस्त

राम
३६

शपमधपोषयिलुदेवस्त्वष्टासविताविश्वरूपोदेवत्वष्टर्यङ्गचारुत्वमानरूपिङ्ग
 गरूपः सुभरोवयोधाः प्रथमभाजं यशसं वयोधांसोमापूषणाजननारयोणाभि
 तिसूक्तमादित्यानामवसानूतनेनेमागिरादित्येभ्यो घृतं स्तूत आदित्यास
 उरवोगभीरा इमं स्तोमं सकृत् ओमे अथ ति स्रो भूमीर्धारयंत्रीकृतघूभदक्षि
 णा विचिकितेन सव्यामहीषा वा पृथिवी इह ज्येष्ठे ऋतं दिवेतदवोचं पृथिव्या इ
 ति द्वे प्रधावायज्ञेः पृथिवी नमोभिरिति द्वे प्रधावायज्ञेः पृथिवी ऋता रथा मृकानो
 रुद्रोतनो मथरक्तधीति द्वे आतेपितर्मरुतां सुम्नमेतु प्रबभ्रवे वृषभाय श्विती च
 इति तिस्त्र आपश्चाताता सत्या पुरस्तादा गोमताना सत्यारथेनेति च तस्त्रो हरण्य
 तज्जधुवणो घृतस्मुरभिकत्वं इभूरयज्मत्वं महं इंद्रतुभ्यं हक्षाः सत्राहणं दाध

सू. ५०
३७

पितुम्भमिंद्रं सहस्रं पुंरुहं क्षिप्यं नं रक्तं तद्रं शोभय वा पदं चैवावस्व इंद्रः सत्यः
सम्प्राप्य ह्यग्वदं त्यविचेतनो निपतं गोवाचं मनसा बिबर्त्त चत्वारि वाक् परिमिता
पदानि यज्ञेन वाचः पदवीयमायं निति दे देवीं वाचमजनयंत देवाजनीयं तोन्व
अवदति तिस्त्रोदिव्यं सुपणं वायसं बृहत्तं स वा दृधेन र्यो योषणा सुयस्य व्रतं पशु
वोयंति सर्वे यस्य व्रतमुपतिष्ठंत आपः ॥ यस्य व्रते पुष्टिपतिर्निविष्टस्तं सरस्वत
मवसेहवेमेति पशवः सोम्याश्च निर्मिताश्च निर्मितं ह्यग्नेः पाण्यास्यः सांवत्स
रोवा प्राजापत्य उपांशु सावित्र सोर्य वैश्व कर्मणाश्चैते पांतत्रोपांशु याज
विकारा न्वक्ष्यामः प्रेषादि रागुररुजान आदह सत्करदिति चेता नि यथा रुजानमु
पांशु ॥ ॥ ॥ सोत्रा मण्या भाश्चिन सारस्वतैंद्राः पशवो वाहस्य त्यो वाचस्तु

राम
३७

यैरेन्द्र सावित्र वारुणाः पशुपुरोळाशा माजीयित्वा युवं सुरा मम श्विनेति ग्रहाणां पुरोनु
 वाक्या होता यक्षदश्विना सरस्वती मिंद्रं सुत्रा मां सोमा नां सुरा म्यां जुषं तुं व्यंतुषिवं
 तुमदंतु सोमा न्सुरा म्यो होतय जेति शेषः पुत्रमिव पितरा वश्विनो भेति या ज्याग्ने वीही
 त्यनुवषट्कारः सुरा सुतस्याग्ने वीहीति वाना नाहिवां देवहितं सदस्कृतं मासं स्रक्ष्वायां
 परमे व्योमनि । सुरा त्वमसि शुष्मिणीति सुरा मविक्ष्याधो वाहू सोम एष इति सोमं यद
 त्ररितरशिनः सुतस्य यद्विंद्रो अपिबच्छचीभिः । इदं तदस्य मनसा शिवेन सोमं राजा
 नमिह भक्षयामीति भक्षजपः प्राणभक्षोत्र ॥९॥ विध्यपराधे प्रायश्चित्तिः शिष्टाभा
 वे प्रतिनिधिरन्वाहितानेः प्रयाणोपपत्तौ पृथगन्ती भये युक्तं यं ता अंगिरस्तमेति वा
 ज्याहुतिं हुत्वा समारोपयेदयं ते योगि ऋत्वि य इत्यरणी गार्हपत्ये प्रतितपेत्पाणी वाया

सू० ५०
३९

रन्त्यतरा होषे व्यासिच्यप्रचरेयुः पुरोवाशं वा तत्स्थानं उभयदोषरेन्द्राग्नें पंचशराव
मोदनंतयोः पृथक् प्रचरेयैर्द्रमेवेत्येकेवत्सानां धाने वा यवे वा गृमग्नि होत्रमधिष्ठितं
स्त्रवदभिमंत्रयेत गभं स्त्रवं तमगदमकमग्निर्होता पृथिव्यं तरिक्षं यतश्च तदग्नावि
वतभाभिप्राप्नोति निरृतेति परस्तादिति ॥ १० ॥ यस्याग्नि होत्रुपावसृष्टा दुत्यमानोप
विशेतामभिमंत्रयेत यस्माद्भीषानिषीदसिततो नो अभयं कृषिः पशून्तः सर्वाङ्गो
पाथनमोरुद्रायमीच्छुषइत्ययेनामुत्थापयेदुदस्थाद्देव्यदितिरायुर्यज्ञं पतावधा
तूद्रं द्रायकृष्वती भार्गमित्राय वरुणाय चेत्यथा स्या ऊधसिचमुखे चोदपात्रमुपोद्
स्यदुग्ध्वा ब्राह्मणं पाययेद्यस्याभोक्ष्यन्त्या वावज्जीवं संवत्सरं वा वास्यमानो ये यव
संप्रयच्छेत्सूयवसाद्भगवती हि भूया इति शोणितंदुधं गार्हपत्ये संक्षाप्या न्येन जुहु

राम
३९

पाद्विन्तंसिक्तं वाभि मंत्रये तसमुद्रं वः प्रहिणोमि स्वां योनिमपि गच्छतः । अरिष्टा
 अस्माकं वीराभयिणा वः संतु गोपताविति यस्याग्निहोत्र्युपावसृष्टा दुत्यमानासं
 देतसायत्तत्रस्कंदयेत्तदभिर्मृश्यजपे च दधुधं पृथिवीमसृत्तयहोषधीरत्यसृप
 यदापः ॥ पयो गृहेषु पयो अघ्यायां पयो वत्सेषु पयो अरक्ततन्मयीति तत्र यत्परि
 शिष्टं स्यात्तेन जुहुयादन्येन वाभ्यानीयेत दोहनाया प्राचीनहरणात्प्रजापते विश्व
 भूति तन्वं हतमसौति तत्र रक्तं नाभि मर्शे निं शेषेण जुहुयात्पुनरुनीया शेष आज्य
 मशेष एतद्दोहो माद्वारुणीं जपित्वा वारुण्या जुहुयादनशनमान्यस्माद्धोमकालात्पु
 नर्होमं च गालगारि रग्निहोत्रं शरशरायत्समौषा मुमिति देशरमुदाहरेद्विष्यंदमा
 नं महीयोः पृथिवी च न इत्याहवनीयस्य भस्मात्तेनेन येत्साभ्याववद्धी भत्सेभिष्ट

सू. पू.
४०

हेमिजो जना न्यातयति शुवाण इति समिदाधानं यत्र वेत्थवनस्पत इत्युत्तरस्या आहु
त्या स्कंदने ॥ ११ ॥ प्रदोषांतो होमकालः संगवांतः प्रातस्तु मतिनीय चतुर्गृहीत माज्यं जु
हुया यदि सायं दोषावस्तर्नमः स्वाहेति यदि प्रातः प्रातर्वस्तर्नमः स्वाहेत्यग्नि होत्रमु
पसाध भूर्भुवः स्वरिति जपित्वा वरं दत्वा जुहुयादिष्टिश्च वारुणी हुत्वा प्रातर्वरदान
मनुगमयित्वा चाहवनीयं पुनः प्रणयेद्देहे वक्षेभ्य राधिमा प्रहा सौरमुं मामुं मामुष्या
यणमिति ततः यिष्टिर्मेवः सूर्यो मिमो महिना दिवं । प्रसमिचमने अस्कप्रयस्वानि
ति संस्तुतायां पत्न्या सह वाग्ये तो ग्नीं ज्वल तो हरनश्मन्नुपासीत द्योर्दग्धेन वा से
ग्नि होत्रं जुहुयादधिष्ठिते न्यस्मिं द्वितीय मवनयेत्प्रातरिष्टिरग्निर्ब्रतमृत्त्वग्नेव त
मृदुचिरग्ने देवा इहा वह ॥ उपयज्ञं हविश्वनः । ब्रतानि विभ्रतपा अदब्धो यजा

राम
४०

नो देवां अजरः सुवीरः ॥ दधद्रत्नानि सुमृच्छी को अग्ने गोपाय नो जीवसे जातवेद
 इत्येषैवात्पश्चि पातेय पाहवनीयमप्रणीतमभ्यस्तमियाह्वि विद्वात्मनो ग्निं प्रण
 येद्दुर्भेर्हि रण्येय तो हि यमा एभ्युदिते चतुर्गृहीत माज्यं रजतं च हि रण्यवदग्रतो
 हरेयुरथै न दाज्यं जुहुयात्पुरस्तात्सत्यश्चुरवउपविश्योषाः केतुर्ना जुषतां स्वाहे
 तिकात्तात्ययेन शेषौ न त्विहानिरनुगम्य आहवनीये चेध्रियमा एगाहपत्यो नुग
 छेत्स्वेभ्य एनमवक्षामेभ्यो मंथेयुरनुगमयेत्विनरंक्षा माभाविभस्म नारणी संस्पृ
 श्य मंथयेदि तो जज्ञे प्रथममेभ्यो योनिभ्योऽअधि जातवेदाः ॥ सगायत्र्यान्निष्ठा
 जगत्यानुष्ठा च देवेभ्यो हव्यं वहनः प्रजानभिति मयित्वा प्रणीयाहवनीयमुपति
 ष्ठेताग्ने संम्राळिषे राये रमस्व सह सेषु न्नाथोर्जिपत्याय । सम्राळिसे स्वराळिसे सा

सू० पू०
४१

रस्वतोत्तोत्सो प्रावतामभादंत्वा नपत्यायादधइत्यतएवे के प्रणयं त्यन्वाहस्यदक्षि
णं सहभस्मानं वागाहपत्यायतने निधायाथ प्रांच माहवनीयमुद्धरेत्तत इहिरग्नि
स्तप स्वांजन दान्यावक वा नायाहितपसाजने ध्वग्ने पावको अर्चिषा । उपेमां सुष्ट
तिं मम । आनो याहितपसाजने ध्वग्ने पावकदीधत् । हव्यादेवेषु नो दधदिति प्रणी
तेनुगते प्राग्घोमादिहिरग्नि ज्योतिष्मान्वरुण उदग्ने शुचयस्तवाग्ने बृहन्नुपसा
मूर्ध्वे अस्थादिति सवांश्चेदनुगता नादित्योभ्युदिया द्वाभ्यस्तमिया द्वाग्न्यायेयं
पुनराधेयं वासमारुच्छेषु चारणी नात्रो ॥ १२॥ अथाग्ने य्यइष्ट योत्र ताति पत्नौ च
तपतये साग्नावग्नि प्रणयेने निवतेक्षा माया गारदाहे शुचये संसर्जने ग्निनान्ये
नमिथश्चेद्विविचये गाहपत्याहवनीययोर्वृतये ग्राम्ये ए संचर्गाये वे पुनेनाप्सु

राम्
४१

मते वेभानराय विमतानामन्नभोजन एषेव कपालेन ह्येनुदासितेभ्या आगिविते वा
सुरभय एव यस्मिन् जीवे मृतशब्दस्त्वमग्ने ब्रतपा असि यद्देवयं प्रति नाम ब्रतान्य
ग्निनाग्निः समिध्यते त्वं त्वग्नेऽग्निनाग्ने त्वमस्मद्युयोध्यमीवा अक्रंददग्निस्त
नयन्निवयोर्विते विष्वग्वातजूता सो अग्ने त्वामग्ने मानुषीरीकते विशोऽग्न आ
वाहि वीतये यो अग्निं देव वीतये कुवित्सुनो गविष्टये मानो अस्मिन्महाधुनेऽस्व
ने सधिष्टवय दग्ने दिवि जा अस्यग्निर्होतान्यसीदघजीयान्त्साध्वीमकदेव वी
ति नो अघेति यस्य भार्या गौवायि भोजनये दिष्टिर्मरुतः सान्नाय्ये पुरस्ता चंद्रमसा
भ्युदितेग्निर्दातेन्द्रः प्रदाता विष्णुः शिपिविष्टोग्ने दादाशुषे रयिं सयंता विप्र एषां
दीर्घस्ते अस्तं कुशो भद्रानेह स्ता सुकृतोत्तपाणी वषट्ते विष्णु वास आहृणोमि

सू० पू०
४२

प्रतत्ते अघाग्निविष्वनामेत्यपिवाप्रापश्चित्तेदीनांरुजानेतस्येतस्येदेवतायेपू
णाहितंजुहुयादिति विज्ञायतेहविषांस्कन्तमभिभृशोदेवांजनमग्न्यज्ञस्तस्यमा
शीरवसुवर्द्धतांभूतिर्धृतेनमुंचतुयज्ञोयज्ञपतिमंहसः॥भूपतयेस्वाहाभुवनप
तयेस्वाहाभूतानांपतेस्वाहायज्ञस्यत्वाप्रमयोन्मयाभिभयाप्रतिमयाद्रप्सश्च
क्रंदेत्साहुतिश्चैद्धिष्यरिध्याग्नीध्रएनांजुहुयाद्धतवतेपूर्णपात्रंदयादेवतेअ
नुवाक्येयाज्येवाविपरिहरिहत्याज्येअवदानेहोवेषीवायहोदेवाअतिपातया
निवाचाचप्रथुतींदेवहेळनीअरायोअस्मां॥अभिदुछनायतेन्यत्रास्मन्नरुत
स्तन्निधेतनस्वाहेत्याज्याहुतिंहुत्वामुख्यंधनंदद्यात्स्वर्गनिनीमनावत्सदेवतामु
पोत्थायावाहयेन्मनसेत्येकंआज्येनारुजानिनींयजेत्॥१३॥हविषिदुःशृतेच

राम
४२

तुः शराव मोदनं ब्राह्मणा भोजयेत्क्षामो शिष्टेनेष्टा पुनर्यजेता शेषे पुनरावृत्तिः प्रा
 गावाहनाच्च दोषे व्यस्यंतं गुणभूतानां प्राक्स्विष्टकृते उक्तं प्रधानभूतानामवदानं
 दोषेषु पुनरायतनादवदानं द्वेष्टेति हृदक्षिणां दद्याद्दक्षिणादानं उर्वरोदधात्कपालं
 भिन्नमनपवृत्तकर्मगायत्र्या त्वाशानक्षरया संदधामीति संधायो पोष्यवहरेयुर
 भिनोघमो जीरदानुर्यते आर्तस्तदगन्तुनः । इध्मो वेदिः परिधयश्च सर्वे यज्ञस्या
 युरनुसंतरंतु । त्रयस्त्रिंशत्तंतवो यान्वितन्वत इमं यज्ञं स्वधया ये यजंते । ते भिष्टि
 दं प्रतिदध्मो यजत्र स्वाहायज्ञो अये तु देवानित्येवमवकीटामिः । क्षितेष्वापरावा
 न्यानि मृन्मयानि भूमिभूमिभूमिगान्मातामातरमप्यगात् । भूयास्मपुत्रैः पशुभिर्यो
 नो द्वेष्टि स भिषतामिति ये हि पुरोकाशस्फुटे द्वो सन्ते तवावहिष्ये नं निधायाभिर्मंत्र

सू० पू०
४३

येतकिमुत्पत्तसि किमुत्प्लोष्टाः शान्तः शान्तेरिहागहि। अघोरो यज्ञियो भूत्वा सीद
सदनं स्वमासीद देसेनं स्वमिति माहिं सीदे विप्रेरित आजेमते जसा ज्यस्वमानः
किंचन रारिषः। योगक्षेमस्य शान्त्या अस्मिन्ना सीद बर्हिषीत्यग्निहोत्राय कालेना
वजायमाने व्यन्य मानीय जुहुयुः पूर्वालाभसुतरोत्तरं ब्राह्मणपाप्य जकसीद भस्त्रं
बाष्पुकाष्ठेषु पृथिव्यां हुत्वा त्वपि मंथनं पाणौ चेद्वा सेनवरोधः कर्णे चेन्मां सर्वज
नं स्तवे चेन्मां विशापीनां सुचेद विवेक एतत्सां वत्सरं व्रतं थावज्जीवि कंवाग्नावनु
गते तं राहुती हिरण्यउत्तरां जुह्याद्विरण्यउत्तरां जुह्यात् ॥१॥ ॥ इति तृतीयोऽध्या
यः ॥ ॥ ॐ ३ मु ॥ दर्शपूर्णमासौ न्यामिद्वेष्टि पशुचातुर्मास्यैरथ सोमेनोर्ध्वं दर्श पू
र्णमासान्यायथोपपत्येकै प्रागपि सोमेनैकेतस्य त्विजश्च त्वारस्त्रि पुरुषास्तस्य त

राम
४३

स्योत्तरेत्रयो होता मेवावरुणोष्ठावाको ग्रावस्तुदध्वर्युः प्रतिप्रस्थातानेष्टोमेता
 ब्रह्मा ब्राह्मणाच्छस्याग्नीध्रः पोतोद्गाताप्रस्तोताप्रतिहतासु ब्रह्मप्यइत्येतेहीने
 कोहेयाजयेत्येतएवाहिताग्नयइएप्रथमयज्ञाग्रहपतिसप्तदशादीहित्वासमो
 व्याग्नीस्तनुस्वाः सत्राण्यां सतेतेषां समावापादिथयार्थमभिधानमेष्टिकेतंने
 दीक्षणाद्यनग्नीनामग्निमुखमिति चयाज्यानुवाक्ययोर्दंडप्रदानेष्टेषेषु निवि
 स्तुष्टतयाज्यायांकुक्कांवाष्ठावाकनिगदोपहवप्रत्युपहवे चार्षेयाग्निरग्रहपतेः
 प्रवरित्वात्मादीनां मुख्यानामेवं द्वितीयतृतीयचतुर्थानां पावं तोनंतर्हिताः समा
 नगोत्रास्तावतांसकदावर्तयेद्वाद्रव्यान्वयाः संस्काराः साग्निचित्येषु क्रतुपूर्वा
 संमरणीया मिष्टिमेकैग्निर्ब्रह्मण्वानग्निः क्षत्रवानग्निः क्षत्रभृदेतेनाग्ने ब्रह्मणा

सू० पू०
४४

वाचस्पत्ये ब्रह्मचर्ये जातवेदो नमश्च पुरुष्यने पुरुषात्वाया सचित्रचित्रं चित्तयंतम
स्मे अग्निराग्नेह हतः क्षत्रियस्या चाग्निने सुमतिं घोष्यर्वागितीदं प्रभृति कर्मणां
शनैस्तारामुत्तरोत्तरमेतत्त्वपि पौर्णमासात्प्रायणीया वत्सोमप्रवहणं मूर्ध्वं प्रथमा
या अग्निप्रणयनीया या ओषवसत्ये नियमो मध्यमादिघर्मे ॥ १ ॥ दीक्षणीया योधा
ये विराजावग्नाविष्णू अग्निमुरि वंप्रथमो देवतानां संगतानां मुत्तमो विष्णुरासी
त् ॥ यजमानाय परिगृह्य देवान्दीक्षयेदंह विरागच्छतं नः ॥ अग्निश्च विष्णोश्च पृ
थमं महो दीक्षा पात्वा यवनतं हि शक्रा ॥ विश्वे देवैर्यज्ञेयैः संविदानो दीक्षामस्मे
यजमानाय यच्चमिति साग्निचित्ये श्रीण्यन्यानि वैश्वानर आदित्याः सरस्वत्यदि
निर्वाधारयंत आदित्या सो अगत्स्वा इति द्वे एते एव भुवद्व्यो भुवनपतिभ्यो वनि

राम
४४

हमादिषुमार्जनमर्वागुहयनीयायाद्दमादीकायांसूक्तवाकेचागूराशीस्थानउ
पहूतोयंयजमानोस्ययज्ञस्यागुरउदचमशीयेतेतस्मिन्नुपहूतआशास्तेयंय
जमानोस्ययज्ञस्यागुरउदचमशीयेत्याशास्तेनचात्रनामादेशः प्रकृत्यात्यऊ
र्ध्वपश्चिकायादीक्षितानां संचरो गार्हपत्याहवनीयावंतराम्नेः प्रणयनादीक्षणा
दिशत्रिसंख्यानेनदीक्षाअपरिमिताएकाहप्रभृत्यासंवत्सरात्संवत्सरंत्वेवस
व्रतेद्वादशाहवापश्चित्तेषुयथासुत्योपसदः कर्माचारस्त्वेकाहानामेकातिस्त्रो॥
वादीक्षास्तिस्त्रउपसदः सुत्यमहरुत्तमंदीक्षांतेराजक्रयः॥२॥ तदहः प्रायणीये
ष्टिः पथ्यास्वस्तिरग्निः सोमः सविताहविः स्वस्तिनः पथ्यासुधन्वस्वितिद्वेअग्ने
नयसुपथारायेअस्मानादेवानामपिपंथामगन्मत्वं सोमप्रचिकितोमनीषाया

सू० पू०
४५

तेषामानिदिवियामृथिव्यामाविश्वदेवं सत्यतिथं यद्रमाविश्वाजातानि सुत्रामाणं
पृथिवीं चामनेह संमही मूषुमातरं सुत्रतानां देसो ग्नेरग्नी रजस्व न्या निति दे
सं या ज्यै शं य्वं ते यमना ज्यभागा संस्थिता या ॥ ३॥ राजानं क्रीणं तितं प्रवक्ष्यत्सु
पश्चादभसस्त्रिपदमात्रे तरेण वर्त्मनी अवस्था यं प्रेषितो ग्रेभिर्हिं कारात्वं विप्र
स्त्वं कविस्त्वं विश्वानिधारयन् ॥ अपजन्मं भयं तु देत्यस्पंदय न्या हं ३ प्रपदेन दक्षि
णापां सूस्त्रिरुदुप्यानुब्रूयाद् द्वादशभिः श्रेयः प्रेहि बृहस्पतिः पुर एता ते अस्तु ॥ अ
थे भवस्य वर आ पृथिव्या आरे श चून्कणुहि सर्ववीर इति तिष्ठं ननु ब्रजन्तु चराभं
तरेणैव वर्त्मनी सोमयास्ते मयो भुव इति तिस्रः सर्वे नंदं नित्यं सागतेनागन्देव क्र
तुभिर्वर्धयन्तु क्षयमित्यर्थं च आरमेदवस्ति तेन सिद्धिर्ह्येतास्वक्षादभिक्रम्य राजा

राम
४५

नमभिमुखो वतिष्ठते प्रपाद्यमाने राजन्यग्रेणानोनुसं व्रजे पाते धामानि हविषायजं
तामांघ्रियं शिशुमालस्य देवेति निहिते परिदध्याद्राजानमुपस्पृशन्वसनें शुशुवा
॥४॥ आथातिथ्येकांता तस्या अग्निमंथनं धाम्ये अतिथि मंतो समिधाग्निं दुवस्य
ताप्याय स्वसमेतुत इति विष्णुरिदं विष्णुर्विचक्रमेतदस्य प्रियमभिपाथो अस्यां हो
तारं चित्ररथमध्वरस्य प्रपाद्यमग्निर्भरतस्य शृण्व इति संयाज्ये संखिते ताया माज्यं वा
नूनं श्रं करिष्यं तोभिर्मृशं त्यनाधृष्टमस्य नाधृष्यं देवानामो जो अभिशस्तिपाः ॥ अ
नभि शस्त्यं जसा सत्यमुपगेषां स्तिते माधा इति स्पृष्टो ह कं राजानमाप्याययंती ह
मादिमदं तीरवर्ष उपसत्संशुरं शुष्टे देव सोमाप्यायतामिंद्रो ये कथनविद आनुभ्य
मिंद्रः व्यायतामात्वमिंद्राय व्याय स्वाप्याय यास्मान्सखीन् ॥ सन्यामेधया स्वस्तिने

सू० पू०
४६

देवसोमसुत्यामुदचमशीयेतिस्पृष्टोदकंनिद्रुवंतेप्रस्तरेपाणीनिधायोत्तानांदक्षि
णान्सव्यानीचएष्टारायएष्टावामानिप्रेषेष्मगाय॥ अतमृतवादिभ्योनमोदिवेनमः
पृथिव्याइति॥ ५॥ स्पृष्टोदकंप्रचम्येणचरिष्यत्सूतरेणखरंपरिव्रज्यपश्वादस्योप
विश्यप्रेषितोभिष्टयादगावानमृचमृचमनवानमुत्काप्रणुत्यावस्येद्वृत्तजज्ञानंप्र
थमंपुरस्तादिर्सीमतःसुरुचोवेनआवः॥ सवुध्याउपमाअस्यविष्टोःसतश्रयो
निमसतश्रविवः॥ इयंपिन्येराष्टेत्यनेप्रथमायजनुषेभूमनेष्टोः॥ तस्माएतंसुरु
चंदकारमस्यधमंश्रीणंविप्रथमस्यधासेः॥ महान्महीअस्तेभायदिजातोयांपिता
समपाथिवंचरजः॥ सवुधादाएजनुषाभ्युग्रवृहस्पतिर्देवितातस्यसम्राट्॥ अ
मित्यंदेवंसवितारमोर्णोःकविक्रतुमर्चामिसत्यसचंरत्नधामभिप्रियंमतिकविं

राम
४६

ऊर्ध्वीयस्यामतिर्भा अदिष्टु तत्सर्वीमनिहिरप्यपाणि रमिमीत सुक्तुः ॥ कृपास्व
 स्तृपास्वरिति वा संसीदस्व महौऽ असीति संसाधमानैऽ जंतियं प्रथयंतो न विप्रा इ
 त्यजमानै पतंगमक्तमसुरस्य मायया योनः सनुत्यो अभिदा सदग्ने भवानो अग्ने सु
 मना उपेता विविदिहृचाः कृणुष्वपाजः प्रसिद्धिं नृपृथ्वीमिति पंचपरित्वा गिर्वीर्यो गिरे
 ऽधिहृयो रदधा उक्थ्यं वचः शुक्रं ते अन्यघजतं ते अन्यदपश्यं गोपामनि पधमानं स्र
 केद्रप्सस्यायं वेन श्रोदयत्पृश्नि गर्भाः पवित्रं ते विततं ब्रह्मणस्पत इति द्वे विद्यत्यवित्रं
 धिषणा अतन्वत घर्मं शोचं तं प्रणवे पुविभ्रतः ॥ समुद्रे अंतराय वो विचक्ष्ण एव त्रिर
 न्दोनाम सूर्यस्य मन्वते गणानां त्वा प्रथम्यस्या पश्यं त्वेत्येतस्या दायाय जमानमी
 क्षते द्वितीयया पत्नी तृतीयया त्मानं काराधदोत्रा श्विना वा मिति न वा भात्यग्निग्रीवा

सू. १०
४७

णेवेलेयावाष्टथिवीइति प्रागुत्तमाया अरुरुचदुषसः शुभिरग्रियइत्यावपे तो नरे
णाह्वेनपत्नीमीक्षेतो नमयापरिहते समुत्थायै नानध्वर्यवो वाचयंतीति नुपूर्वपि
रत्ने ॥ ६ ॥ अथोत्तरमुपविष्टेष्वध्वर्युर्धर्मदुष्टा मा क्वयति ससंप्रेष उत्तरस्यानभिहि
कृत्योपकये सुदुष्पां धेनुमेतामिति द्वे अभित्वा देवसवितः समीव त्संनमा तृभिः सं
वत्स इव मातृभि र्यस्ते स्तनः शशयो यो मयो भूगौरि भीमे दनुवत्सं मिषं तं नमसे दुप
सीदत संजानाना उपसीदन्नाभि र्वा दशभि विवस्वतो दुहंति संप्रे कां समिद्धो अ
ग्निरश्विना तसो वां धर्म आगतं ॥ दुत्यंते गावो वृष एह धेनवो दस्त्रा मदंति कारवः ॥
समिद्धो अग्निर्वृष एरतिर्देवस्तसो धर्मो दुत्यंते वा मिषे मधु ॥ वयं हि वां पुरुतमा
सो अश्विना हवामहे सथ मादेषु कारवः ॥ तदुप्रयक्षतममस्य कर्म त्मिन्व न भो दु

राम्
४७

स्वतेष्टं पय उन्निष्ठ ब्रह्मणस्पत इत्येता मुक्तावतिष्ठते दुग्धाया मधुक्षत्विष्युषीमिष
 मित्याहियमाण उपद्रवपयसा गोधुगोषमाघर्मेसिंचपय उस्त्रियायाः॥ विनाकमख्य
 सवितावरेण्योनुचावाष्टिषीसुप्रणीतिरित्यासिच्यमान आनूनमश्विनोऽरिषि
 रितिगव्य आसुतेसिंचतश्चिथमित्याज आसिक्तयोः समुत्सेमहतीरपद्रुतिमहा
 वीरमादायोत्तिष्ठत्सूदुष्यदेवः सविताहिरण्ययंत्यनूतिष्ठेत्तैनु ब्रह्मणस्पतिरि
 त्यनुब्रजेद्रंधर्व इत्थापदमस्परक्षतीतिस्वरमवेक्ष्यतमग्निक्रम्य नाके सुपर्णमुप
 यत्यतंतमिति समाप्य प्रणवेनोष विशोदनिरस्य तृणं प्रेषितो यजति॥ ततो वांघर्मे
 नक्षतिस्वहोता प्रवामध्वर्युश्चरति प्रयस्वान्॥ मधोर्दुग्धस्याश्विना तनाथा वीतं पा
 तं पयस उस्त्रियायाः॥ उभापि बलमश्विनेति चोभाभ्यामनवानमग्ने वीहीत्यनुवषट्

सू० पू०
४८

कारो घर्मस्याग्नेवीहीति वा अत्र त्वाव षट्कृते जपत्यनुव षट्कृते च विश्वा आशादक्षिण
सा द्विश्वा न्देवा यथा छिह । स्वाहा कृतस्य घर्मस्य मध्वः पिवतमश्विनेत्येव मेवा पराहि
के यदुस्त्रिया स्वाह तं घृतपयो यं स वामश्विना भाग आगतं । माध्वी धत्तारि विदथस्य
सत्यतीतस घर्मं पिवतं सोम्ये मधु । अस्य पिवतमश्विनेति चाप्रिषितो होतानुव ष
ट्कृते स्वाहा कृतः शुचिर्देवेषु घर्मो यो अश्विनोश्च मसौ देवपानः । तर्भा विश्वे अ
मृता सो जुषाणां गंधर्वस्य प्रत्या स्मारिहंति । समुद्रादूर्मिमुदियर्त्तवे नो द्रप्सः समु
द्रमभियज्जिगातिः । सखे सखायमभ्यावृत्त्वोर्ध्व ऊषुणः । कृतय इति द्वे तं घे मित्या
नमस्विन इति प्रागाथी पूर्वा ण्हे काण्वी मपरा ण्हे न्यनरां वात्यं तं काण्वी त्वे वोत्तमे पाव
क शोचेत वाहक्षयं तु त्का भक्षमा कांक्षे ह्यजिनेन भक्षो पायो हुतं हविर्मधुर्हविर्

राम
४८

इत्तमे प्रावश्यामते देवधर्मः । मधुमत्तः पितुमतो वाजवर्तो गिरस्वतो नमस्ते अ
स्तु मा माहिं सीरिति भक्षजपः कर्मलोघर्मभक्षयेयुः सर्वे तु दीक्षिताः सर्वे पुष्टि
क्षितेषु ग्रहपते स्तुती यो न मो भक्षे संप्रेषितः स्ये नो न यो निंसदनं धिया कृतमाय
स्मितसप्तवासवारो हंतु पूव्यरुहः । ऋषिर्हृदीर्घश्च तम इंद्रस्य धर्मो अतिथिः । सू
यवसा इगवती हि भूया इति परिदध्या दुत्तमे प्रागुत्तमाया हवर्हविष्मो महिसमं दे
व्यमित्यावपेत् ॥ ७ ॥ अथोपसत्तस्यां पित्र्ययाजनां प्रादेशोपवेशने च प्रकृत्ये होप
रुत्तुपसथायमीच्छ पद्विति तिस्र एके कां त्रिरनवानंताः सामिधेन्यस्ता सामुत्तमेना
ग्निं सोमं विष्णुमितीत्यावात्योपविशे भावाहयेदित्येकेनावाहने व्येता एव देवता अ
ग्निर्वत्राणि जंघनपुत्र इव शयं हात्वं सोमासि सप्तति गयिस्फानो अमीव हे हं वि

सू० पू०
४९

एषुर्विचक्रमेत्रीणि पदाविचक्रमइतिस्विष्टकृदातादितुष्यतेप्रआजाआज्यभोगो
चनित्यमाव्यापनंनिन्हवश्चैषेवापराण्हइमांमेअन्नेसमिधमिभामितिनुसामि
धेन्योविपयासोयाज्यानुवाक्यानां पात्योश्चनिन्हवइत्युपसदः सुपूर्वाण्हस्वपरा
ण्हचराजकयाद्यहः संख्यानेनैकाहानांतिस्त्रः षडाहीनानांद्वादशचतुर्विंशतिः
संवत्सरइति सत्राणां प्रथमयज्ञेनैकेधर्ममौपवसथ्यउभेपूर्वाण्हप्रथमस्यामुप
सदिहृत्तायांप्रेषितः पुरीष्यचितयेन्वाहहोतादीक्षितश्चैषजमानोदीक्षितेपश्चा
त्पदमात्रेवस्थापामिहंकृत्यपुरीष्यासोअग्नयइतित्रिरुपांशुसप्रणवाभपिवा
सुमंद्रं ब्रजत्वनुब्रजेतिष्ठत्सुविस्मृत्वाअणयनेतिब्रूयादथाग्निंसंचितमनुमी
तमनुशंसैत्पश्चादग्निपुच्छस्योपविश्यामिहंकृत्याग्निरस्मिजन्मनाजातवेद्य

राम
४९

इति त्रिर्मध्यमया वांचे तस्मिन्नेवा सने वैश्वानरीयस्य यजति त्रयमेतत्साग्निचित्ये
 ब्रह्माप्रतिरथं जपित्वा दक्षिणतो ग्नेर्वाहवे चास्त ओदुंबयाभिहवनादुक्तमग्निप्र
 णयनं हीक्षितस्तव सोधरिमुपसर्पेत् ॥ ८॥ हविर्द्वानि प्रवर्त्तयंतितदुक्तं सोमप्रव
 हणेन दक्षिणस्य तु हविर्द्वानि स्योत्तरस्य च क्रस्यांतरावत्सपादयोर्युजे वां ब्रह्म पूर्व्यनि
 मोभिः प्रेतां यज्ञस्य शंभुवायुवां यमेद्वयतमाने यदेतमधिद्वयोरदधा उच्यं च च
 इत्यर्द्धं च आरमेदव्यवस्तावेद्राटी विश्वारूपाणि प्रतिमुंचते कविरिति व्यवयां मे
 थ्योरुपनिहतयोः परित्वागिर्वणोऽगिर इति परिदध्यात् ॥ ९॥ अग्नीषोमो प्रणेष्य
 त्सुतीर्थेन प्रपद्योत्तरेणाग्नीध्रीयाय तनं सदश्वपूर्वयाद्वारापत्नीशालां प्रपद्योत्तरेण
 शालामुखीयमग्निं ब्रज्य पश्चादस्योपविश्य प्रेषितो नु ब्रूयात्सावीर्ह देवप्रथमायपि

सू. १०
५०

त्रैवर्ण्यमस्मै वरिमाणमस्मै । अथास्मभ्यं सवितः सर्वताता दिवेदिव आसुवा
भूरिपश्व इत्यासीनो नु ब्रजं नु तराः प्रैतु ब्रह्मणस्पतिर्होता देवो अमर्त्यः पुरस्तादु
पत्वाग्नेर्दिवेदिवेदोषावस्तंरुपप्रियं पुनिभन इत्यर्द्धं आरमेदाग्नीध्रीये निहितेभि
हूयमानेऽग्ने जुषस्व प्रतिहवर्तत हवर्त इति समाप्य प्रणवेनोपरं दुत्तरेणाग्नीध्रीयम
र्द्धं ब्रजस्वति ब्रज्य सोमो जिगाति गातु विदेवानां तमस्य राजा वरुणस्तमश्चिनेत्य
र्द्धं आरमेत्प्रपाद्यमानं राजानमनुप्रपद्ये तां तश्च प्रागा अदिनिर्भा वासि श्येनो न
योनिं सह नं धिया कृतमस्त भ्राथाम सुरो विश्व वेदा इति परिदध्यादुत्तरया वाक्षे माचो
रे ब्रह्मेवमेव प्रपद्या परेण वेदिमति ब्रज्य दक्षिणतः शालामुखीयस्योपविशेत्सहो
तारमनूत्या यथे तमग्रतो ब्रजे घदि राजानं प्रणयेदुक्तमप्रणयतः प्राप्य हविर्द्धा

राम
५०

नेगृहपतयेराजानं प्रदाय हविर्द्विने अग्ने एणपरे एवातिव्रज्य दक्षिणत आहवनीय
 स्योपविशौ दग्निपुच्छस्य साग्निचित्या यामितद्वत्मा सनंपशौ प्रातश्चावपाहोमा यदि
 वै त्वग्ने ए प्रत्येयास्त्रपायमाने ॥१०॥ अथाग्नीषोमीये ए चरंत्यत्तरवे धामादंडं प्रदाना
 दंडं प्रदाय मेनावरुणमग्रतः कृत्वोत्तरेण हविर्द्विने अतिव्रज्य पूर्व्या द्वारा सदः प्र
 पद्योत्तरेण यथास्वंधिष्म्या वतिव्रज्य पश्चात्स्वस्थिस्थस्योपविशति होता वतिष्ठत
 इतरो यदि देवसूनां हवींष्यन्वायातये पुरग्निर्गृहपतिः सोमो वनस्पतिः सविता सत्य
 प्रसवो बृहस्पतिर्वाचस्पतिरिंद्रो ज्येष्ठो मित्रः सत्यो वरुणो धर्मपती रुद्रः पशुमान्
 शुपतिर्वात्समग्ने बृहद्द्वयो हव्यवाक्यग्निरजरः पितानस्त्वं च सोमो वशो ब्रह्मा देवा
 नां पदवीः कवीनामा विश्वदेवं सत्यतिनं प्रमियै सवितुर्देवस्य तद्बृहस्पते प्रथमं वा

सू. ५०
५१

को अग्रं हं सेरिव सखिभिर्विदग्धः प्रससाहिषे पुरुहूतशत्रून् भुवस्त्वमिंद्रं ब्रह्मणा
महाननमीवास इळयामदंतः प्रसमित्रमत्ते अस्तु प्रयस्वां तानष्टवान्महिमायष्टु
नेत्वया बद्धो मुमुक्षते ॥ त्वं विश्वस्माद्भवनात्प्रासिधर्मणा सुधात्प्रासिधर्मणा ॥ यत्किं
वेदं वरुणो देव्ये जन उपते स्तोमान्पशुपादवाकरमिति द्वे ॥ १९ ॥ यद्युवे सर्वं पृष्ठान्य
ग्निर्गायत्रस्त्रिवृद्राथं तरो वा संतिक इंद्रस्त्रैष्टुभः पंचदशो बार्हती ग्रेष्मो विश्वे देवा
जागताः स सदशा वेरूपा वार्षिकामित्रा वरुणा वानुष्टुभावे कविं शौवे राजो शारदौष्ट
हस्पतिः पादूः स्त्रिणवः शाकरो हेमंतिकः सविता निष्छंदाश्च यस्त्रिंशो रेवतः शौशि
रोदिति विष्णुपत्न्यनुमतिः ॥ समिदिशा माशयानः स्वर्विन्मधुरे तोमाधवः पात्वस्मा
न् ॥ अग्निर्देवो दुष्टरीतुरदाभ्य इदं क्षत्रं रक्षतु पात्वस्मान् ॥ रथं तरं सामभिः पात्व

राम
५१

स्मान्गायत्री छंदसां विश्वरूपा ॥ त्रिष्टुभो विष्टयास्तोमो अन्हां समुद्रो वात इदमोजः
पिपर्तुः ॥ उग्रादिशामभिभूतिर्वयोधाः शुचिः शुक्ले अहन्योजसीनां ॥ इंद्राधिपतिः पि
ष्टनादतो नो महिष्ठत्रं विश्वतो धारयेदं ॥ बृहत्सामक्षत्रभृद्बृहद्बृहद्भ्यं त्रिष्टुभोजः शुभि
तमुग्रवीरं ॥ इंद्रस्तोमेन पंचदशेन मध्यमिदं नातेन सगरे णरक्ष ॥ प्राचीदिशां सह
यशा यशस्वती विश्वेदेवाः प्रावृषान्हां स्वर्वती ॥ इदं क्षत्रं दुष्टरसमस्तोजो नाधृष्यं सह
स्यं सहस्वत् ॥ वैरूपे सामन्निहतच्छके यं जगत्सैनं विक्ष्वा विश्यानि ॥ विश्वेदेवाः सप्त
दशेन वर्च इदं क्षत्रं सलिलवातमुग्रं ॥ धत्रिदिशां क्षत्रमिदं दधारो परुषा शानां मित्रव
हस्तोजः ॥ मित्रावरुणा शरदाक्षां चिकित्ममस्मै राष्ट्राय महिश्मयच्छतं ॥ वैराजे सा
मन्निधिमेमनीषा अनुष्टुभा संभृतं वीर्यं सहः ॥ इदं क्षत्रं मित्रवद्दार्द्रदानुं मित्रावरुणा

स. पू. ०
५२

रक्षतमाधिपत्ये ॥ सभादिशं सहसाम्नी सहस्वत्तु हेमं तो विष्टयानः पिपत्तु ॥ अ
वस्युवाता बृहतीनु शकरी मयज्ञमवतु नो घृताची ॥ स्वर्वती सुदुधानः पयस्वती दिशं
देव्यवतु नो घृताची ॥ त्वंगोपाः पुर एतोत पश्चाद् बृहस्पतेयाम्यां युं ग्धिवाचं ॥ ऊर्ध्वदिशं
रं विराशो पधीनां संवत्सरेण सवितानो अङ्गा ॥ रैवत्सामाति छंदा उ छंदो जानश
त्रुः स्योनानो अस्तु ॥ स्तोमन्नयस्त्रिंशो भुवनस्य पत्नी विवस्वद्वाते अभिनो गृणीहि
॥ घृतवती सवितराधिपत्ये पयस्वती रं विराशानो अस्तु ॥ ध्रुवादिशं विष्णुपत्न्य
वो रं श्ये शाना सहसो यामनोता ॥ बृहस्पतिर्मातरि श्वोतवायुः संध्वानावाता अभि
नो गृणंतु ॥ विष्टं भो दिवो धरुणः पृथिव्या अस्ये शाना जगनो विष्णुपत्नी ॥ व्यचस्वती
पयंती सुभूतिः शिवानो अस्तु दिते रूपस्ते ॥ अनुनो यानुमतिर्यज्ञं देवे मन्यतां ॥ अ

राम
५२

ग्निश्च हव्यवाहनं भवतं हाशुषे मयः ॥ अन्विदनुमते त्वं मन्यासे संचनस्कृधि ॥ क
 त्वेक्षाय नो हि नु प्रण आयूँषि तारिषदिति वैश्वानरीयं नवमं कायंद शमं को अपयु
 क्ते धुरिगा क्रतुस्येति द्वे औपयं जे रंगोरै रनभिपरिहारे प्रयते रन्नाग्नीध्रीया चैदुन
 रेण होतारं शा मित्रा चैदक्षिणे नमे प्रावरुणमुपोत्थानमग्रे कृत्वा निष्क्रम्य वेदं गृ
 ष्णीया नैदमादिषु हृदयशूलमर्वागि नूवं ध्यायाः संस्थिते वसतीवरीः परिहरति दी
 क्षिताः अभिपरिहारये रम् ॥ १२ ॥ अथैतस्या रात्रेर्विवासकाले प्राग्वयसां प्रवासा
 त्प्रातरनुवा कायामं नि तो वाग्यतस्तीर्थेन प्रपद्याग्नीध्रीये जान्वा च्चाहतिं जुहुयादा
 सन्धान्मामं प्राप्ता हि कस्याश्चिदभि शस्ते स्वाहेत्याहवनीये वागग्रे गा अग्र एतु सर
 स्वत्येवाचे स्वाहा ॥ वाचं देवीं मनोने त्रं विराजमुग्रां जेत्रीमुत्तमामेह भक्षंता मादित्या

सू. पू.
५३

नावमिवाकुरुहेभानुमलां पथिभिः पारयंतीं स्वाहेति द्वितीया मातः समानं ब्रह्मणश्च
प्राप्य हविर्द्वानैररायी मभिर्मृशालुवंतं रक्षं वीहीति द्वार्ये रूपा देवी द्वारो मामासंता
तं लोकं मे लोककृतौ कृणुतमिति प्रपद्यंतीरेण युगधुरा उपविश्य प्रेषितः प्रातरनुवा
कमनु ब्रूयान्मंद्रेणा पोरेवतीः क्षयथाहि वस्व उपप्रयंत इति सूक्ते अवानो अग्न इति
ष कग्निमीके ग्निंदूतं वसिष्वाहीति सूक्तं योरुत्तमामुद्धरेत्त्वमग्ने व्रत पादत्फत्तमामु
द्धरेत्त्वमो अग्ने महे ग्नि रतिन वै मे विप्रस्येति सूक्ते युष्वाहि प्रेषं वस्त्वमग्ने बृहद्वय
इत्यष्टादशा च तस्त्वेति सूक्ते अग्ने पावक दूतं व इति सूक्ते अग्नि होतानो अध्वर इति ति
स्रोग्नि होता अग्न इत्येते च तस्त्रः प्रवो वा जा उपस धाय त्वमग्ने यज्ञानामिति ति स्रउत्त
मा उपद्धरेदग्ने हं स्यग्निं हन्वंतु नः प्राग्नये वाचमिति सूक्ते इ मां मे अग्ने समिधमिमा

राम
५३

मिति त्रयाणां मुत्तमा मुद्धरेदिति गायत्रं त्वमग्नेव संस्त्वहि श्वेतवदग्नायो होताज
निष्टप्रवो देवायाग्ने कदा न इति पंच सरवायः संवस्त्वा मग्ने हविष्मं न इति सूक्ते बृहद्
य इति दशानां चतुर्थं नवमे उद्धरेदुत्तमा उत्तमां चादितस्त्रयाणामित्यानुष्टुभम बोध्य
ग्निः समिधेति चत्वारि प्राग्नेये बृहते प्रवेधसे कवये स्त्वन्नो अग्नेवरुणस्य विद्वानि
त्येतत्प्रभृतीनि चत्वार्यूर्ध्व ऊषुणः सप्तस्य यद्विद्युतेति पंचमद्रं ते अग्न इति सूक्ते सो
मस्य मातवसंप्रत्यग्निरुषस इति त्रीणां होतृणां चतुर्थाष्टमे उद्धरेद्विद्वस्व
राति सूक्तयोः पूर्वस्योत्तमा मुद्धरेत्वं त्यग्ने प्रथम इति षण्णां द्वितीय मुद्धरेत्पुरो वोमं
दमिति चत्वारि तं सुप्रतीकमिति षड्वैवः सुघोत्मानं नि होता होतृषदन इति सूक्ते
त्रिमूर्धानमिति त्रीणि च द्विंशत्समुपप्रजिन्वंमिति त्रीणि कात उपेति रगति सूक्ते हि

सू. पू.
५४

रप्यकेश इति तिस्रोऽपश्य मस्य महत इति सूक्ते द्वे विरूपे इति सूक्ते अग्ने न याग्ने बृह
न्मित्यथानामु न मादु न मास्ति स्म उद्धरे त्वमग्ने सुहवो रण्वसं दृगिति पंचाग्ने चो देवमि
ति दशानां तृतीय चतुर्थे उद्धरे इति त्रेष्टममेनावो अग्निं प्र वो यक्ष मग्ने विवस्वत्स
खायस्त्वाय मग्नि रग्ना आयात्पछानः शौर शोचिषमिति षडदक्षिणा लुवि च म इति
सप्तेति बाह्वे मग्ने वाजस्येति तिस्रः पुरुत्वा त्वामग्ने र्दक्षिणा ही त्सो ष्णि हं जनस्य
गोपास्त्वा मग्ने ऋताय व इम मूषु वो अग्निथि मुषुर्वधमिति न व त्वमग्ने युभिरिति
सूक्ते त्वमग्ने प्रथमोऽ अंगिरा नूचि त्स हो जा अमृतो नितुं दत इति पंच वेदिषद इति
षण्यं तृतीय मुद्धरे दिमं स्तोममर्हते सं जा गृ वद्भिश्चित्र इति शोर्वसुं न चित्र मह समि
ति जा गत मग्निं तं मन्य इति पाङ्ग मित्याग्नेयः क्रतुः ॥१३॥ अथोषस्य प्रतिष्ठा सू

राम्
५४

नरीकस्तउषइतिनिस्रइतिगायत्रमुषोभद्रेभिरित्यानुष्टुभमिदंश्रेष्ठं पशूरथइ
तिसूक्तेप्रत्यर्चिरित्यथोद्युतधामानमुषोवाजेनेदमुत्पदुदुष्प्रियइतिसूक्तेव्युषाआ
वोदिविजाइतिषक्तितेत्रैष्टुभंप्रत्युअदर्शिसहवामेनेतिचार्हतमुषस्तश्चित्रमा
भरेतिनिस्रऽओऽहमेताउत्पाइतिचतस्रोजागतंमहेनोअघेतिपाङ्क्तमित्फ
षस्यःऋतुः॥१४॥अथाश्विनरषोउषाः प्रातर्युजेतिचतस्रोश्विनायज्वरीरिष
आश्विनावश्वावत्यागोमदूषुनासत्येतिनृचादूरादिहेवेतिनिस्रउत्तमाउदरेद्वा
हिष्ठोवांहवामितिचतस्रउदीरायामाभेहवमितिगायत्रंयदधस्तऽइतिसूक्तेआ
नोविश्वाभिस्त्यंविदन्निमित्यानुष्टुभमाभात्यन्तिरितिसूक्तेआचारेवनासत्याभ्या
मितिप्राणधेनुःप्रत्नस्यकउश्रवदिनिसूक्तेरुक्तेभरेनिसूक्तेयुवोरजांसीतिपं

सू० पू०
५५

चानां तृतीयमुद्धरेत्यतिवां रथमिति सप्तानां द्वितीयमुद्धरेदिति त्रैष्टुभमिमावनाम
यं तामोत्यमक आरथमिति सप्तधुम्नीवां यत्तु इति वाहं तं भुवि नावर्तिरस्मदंश्चि
नावेह गच्छतमिति तृचौ युवोरुपूरयं हुव इति पंचदशे त्रौ छिहम बोध्यन्निर्ज्मरषस्य
भानुरावां रथमभूदिदं यो वां परिज्मेति त्रौ लित्रिश्चिन्नो अये के चावापृथिवी इति जा
गतं प्रतिप्रियमिति पांक्तमित्येतेषां छंदसां पृथक् सूक्तानि प्रातरनुवाकः शतप्रभृ
त्यपरिमितौ नान्ये रात्रेयं गायत्रं मत्पावपे द्वात्रिंशत्पथस्य न त्रैष्टुभं राजन्यस्य च आगतं वै
श्यस्याध्यासवदेकपदद्विपदायथाख्यानं क्रवालिमांगलान्यगन्ममहातारिष्मेके चा
वापृथिवी इति संजागृवद्भिरिति च यः त्रेष्वं तत्त्वर्गकामर्देके चावीथमावर्त्तयेदतम
सोपधातात्काल उत्तमयोत्सृप्या सगान्मध्यमरुणनेन प्रतिप्रियतममित्फपसंतनुया

राम
५५

तुनरुत्सृप्योत्तमयोत्तमरुत्तानेनपरिदध्यादंतरेणद्वायेरुत्तुणेअनभ्याहतमाश्राव
 यंनिवाश्रावयंनिव॥इतिसूत्रेचतुर्थः॥ ॥ओम्॥परिहतेपद्व्यहोतरित्युक्तोन
 भिहंकृत्वापोनश्रीयाअन्वाहेषछेनेस्तरांपरिधानीयायास्तासांनिगदादिशोनेस्त
 रांताभ्यश्वाप्रसर्पणात्परंमंद्रेणप्रातःसवनंचाध्यर्थकारंप्रथमामृगावानमुत्तरा
 वृष्टिकामस्यप्रकृत्वावाप्रकृतिभावेपूर्वेष्वामर्थैर्षुलिंगानिकांक्षेत्येदेवत्राब्र
 ह्मणेगातुरेतितिनवहिनोतानोअध्वरंदेवयज्येतिदशमीमावर्तततीरथनुद्धि
 धाराइत्यावृत्तास्वेकधनासुप्रतिपदापोअदश्रमायतीरितिप्रतिदृश्यमानास्वाधेन
 वःपयसातूष्ण्याःसमन्यायंत्युपयंत्यन्याइतितीर्थदेशोहोतृचमसेपांपूर्वमाणा
 आपोनदेतीरुपयंतिहोत्रियमिति समाप्यप्रणवेनोपरमेदागतमध्वर्युमवैरपोध्व

सू.पू.
५६

या ३ उ इति पृच्छत्युते मम न मु रिति प्रत्युक्तो निगदं ब्रुवन्प्रति निष्कामेता स्वध्वयेदिं
द्राय सोमं सोता मधुमंतं ॥ इति वनिंती त्रांतं वदु रमध्यं वसुमते रुद्रवत आदित्यव
तक्रुमुमते विभुमते वाजवते बृहस्पतिवते विश्वदेव्यावत इत्यंतमनवानमुत्कोद
गा सांपथो वतिष्ठे तोषातीता स्वन्वावर्तेत यस्येंद्रः पीत्वा वत्राणि जंघन त्स स जन्वा
नितारिषो ३ मंब योयं त्यध्वमिरिति तिस्र उ न मयानु प्रपद्येते मा अग्मन्नेव तीज ३
वधन्या इति द्वे स भासूनरया परिधायोत्तरां द्वाया भासाय रा जानमभिमुख उप
विशे दनिरस्यत्तु ॥ १ ॥ उपां शुं हूय मानं प्राणं यच्छ स्वाहा त्वा सुहव सूर्याय प्राण
प्राणं मे यच्छेत्यनुमं च्य उँः इत्यनु प्राणं यादंत यामिम पानं यच्छ स्वाहा त्वा सुहव सूर्या
यापाना पानं मे यच्छेत्यनुमं च्य उँः इति चाभ्यपान्या दुपां शु सवनं ग्रावा एं व्यानाय त्वे

राम्
५६

त्यभिमुख्यवाचं विसृजेत पवमानाय सर्पिणं न्वकं दोगान्मेनावरुणो ब्रह्मावनि
 त्थो तावन्तरे एतरे दक्षिणश्चेद्रूपसश्च स्कंदेति द्वाभ्यां विप्रुदोमो हुत्वा ध्वर्युं मुख्या ४
 समन्वारब्धाः सर्पित्यानीर्थदे शान्तस्तोत्रा योपविशंतु द्वा तारमभिमुख्य स्तान्हो
 तानुमंत्रयते त्रैवासीनो यो देवाना मिह सोमपीथो यज्ञे बर्हिषि वेधां तस्यापि भू
 क्षयामसि मुखमसि मुखं भूया समिति दक्षिणश्चेद्रूपे त्स्तोत्रोपस्वाराय सर्पित्थो
 रयोः सवनयो ब्रह्मन्स्तोष्यामः प्रशास्तरिति स्तोत्रायाति सार्जितावति सृजतो भू
 रिद्रवंतः सवितृ प्रसूता इति जपित्वोस्तु ध्वमिति ब्रह्मा प्रातः सवने भुव इति मा
 ध्यंदिने स्वरिति तृतीये सवने भूर्भुवः स्वरिद्रवंतः सवितृ प्रसूता इत्यूर्ध्वमाग्निमा
 रुतात्स्तुत देवेन सवित्रा प्रसूता अतं च सत्यं च वदत ॥ आयुष्मत्यक् चोभागातत

सू० पू०
५७

नूपात्साम् ओ ३ मिति जपित्वा मे वावरुणस्तु ध्वमित्फच्चैः ॥ २ ॥ अथ सवनीयेन
पशुना चरंति यद्देवतो भवत्याग्ने योऽग्निहोमं अग्नेन्द्राग्न उक्थ्ये द्वितीयं ऐन्द्रोऽग्निरुत्तिष्ठः
षोडशितृतीयः सारस्वती मे व्यतिरात्रे चतुर्थ इति क्रतुपशवः परिव्यय एणाधु
क्तमग्नीषोमीये एणा च त्वात्तमार्जनादं उग्रहामवर्जमुपविश्याभिहिंक्त्य परिव्य
यणीयां त्रिरावह देवास्तु न्वते यजमाना येत्यावाहनादि सुन्वच्छब्दो ग्रेयजमान
शब्दादिष्टकेषु निगमेषु नां त्याहारियो जनादूर्ध्वं न प्राविचं साधुर्न ये जमान देव
ता ओमन्वती तेऽस्मिन्यज्ञे यजमानेति च प्रागाज्यपेभ्यः सवनदेवता आवाहयेद्दि
द्वं वसुमंतमावहेद्द्रुद्रवंतमावहेद्द्रुमादि स्यवंतमृभुमंतं विभुमंतं वाजवंतं बृहस्प
तिवंतं विश्वदेव्यावंतमावहेत्तेताः सूक्तवाक एवानुवर्तयेत्प्रवृत्ताहुतीर्जुक्कतिवप

राम्
५७

एकतरिनेन्येष्टावाका आत्वालेमार्जीयित्वाध्वर्युपयउपतिष्ठंत आदित्यप्रभृतीन्
 धिष्ट्यानादित्यमग्नेध्वनामध्वपतेऽश्वेष्टः स्वस्त्यस्याध्वनः ४ पारमशीयेति यूपदित्या
 हवनीयनिर्मध्यानग्नयः सगराः सगरा अग्नयः सगरा रु सगरेण नाम्ना १ पातमा
 ग्नयः १ पिष्टतमा अग्नयोनमो वो अस्तु मा माहिं सिधेति सव्यावृतः शामिभो वध्यगो
 ह वात्वालोत्करास्तावानेवमेव दक्षिणावृत्त आग्नीध्रीयमष्टावाकस्य वादं दक्षि
 णं मार्जालीयं श्वरं मत्कतरेणाग्नीध्रीयं परिव्रज्य प्राप्य सदोभिर्मृशं त्वं तिरिक्षं
 वीहाति द्वार्ये समृश्येवमपरानुपतिष्ठंत उपरिष्ठितां श्वानुपरिष्ठितां श्वाप्यपश्यतो
 व्यनीक्षमाणो होता मैत्रावरुणो आत्मणा छंसीपोतानेधेति पूर्वया द्वारा सहः प्रसर्प
 त्करुभो लोकमनुनेष विद्वानिति जपंत उपरिष्ठितां सर्वाग्निधिया न्तस भोत्स भानपरे

सू. पू.
५८

नयथासंधिद्यमानां पश्चादुपविश्य जपंति यो अथ सोम्यो वधो पायूना मुदीरति ॥
विष्णुकुहमिव धन्वना व्यस्याः परिपंथिनः ॥ सदसस्पतये नम इत्येवमपरया ब्रह्मा
प्रसृप्य दक्षिणपुरस्तान्मेधावरुणस्योपविशेत्तमन्वंचक्रत्विजः प्रसर्पकाः पूर्वेणो
दुंबरीमपरेण धिद्यमान्यथांतरमनूपविशेत्तथा वृताग्नीध्र आग्नीध्रीयमप्याका
शं दक्षिणादयो धिद्यमा उदकसंरुणः प्रसर्पिणा माधौ तु विपरीतौ तेषां वि सं स्थित
संचरायथा संधिद्यमानुत्तरेण दक्षिणमधिद्यमानां ॥ ३॥ अथैंद्रैः पुरोक्ता शौरनु
सवनं चरंति धाना वंतं करं भिणमिति प्रातः सवने नुवाक्या माध्यंदिनस्य सवनस्य
धाना इति माध्यंदिने चृतीये धानाः सवने पुरुषु तेति चृतीयसंवने होतायक्ष दिंद्र
हरि वा इंद्रो धाना अत्विति श्रेषो लिंगैरनु सवनं मुधृत्यादेश पदं तेनैवेज्या होताय

राम
५८

क्षदसोयजयोस्तु रजानः आगूर्वषट्कारोयत्र कचप्रेषेण यजेदथस्तिष्ठकृतोमेजु
 षस्वनोहविमो ध्यंदिने सवने जातवेदो गेत्तृतीये सवने हि कानि षडत्यनु सवनमनु
 वाक्या होतायक्षदग्निं पुरोक्ता शानामिति प्रेषो हविरग्नेवीहीति याज्येतास्वनुवाक्या
 सुपुरोक्ता शब्दबहुवदेके विज्ञायते पृथगिति वा एतद् दृष्टं क्षरं यदेन दूहति तस्माद्वचं
 नो हेतुः ॥ ४ ॥ द्विदेवत्येभ्य रंति वायवदं द्रवायुभ्यां वायवाया हि दशतिं द्रवायु इमे सुता
 इत्यनुवाक्ये अनवानं पृथक् प्रणवे होतायक्षद्रवायुमग्ने गां होतायक्षद्रिंद्रवायू अहंति
 ति प्रेषावनवानमग्रं पिबामधूनामिति याज्ये अनवानमेकागुरे पृथग्वषट्कारे इदं
 माद्यनवानं प्रातः सवनं ज्यानुवाक्ये प्रेषो चोत्तरयोर्ग्रहयोर्दुर्लैतद्गृहपात्रमाहरत्य
 ध्वर्युस्तद्गृहीयादेतुवसुः पुरुवसुरिति प्रतिगृह्य दक्षिणमूरुमपोच्छाद्य तस्मिन्

सू. ५०
५९

हयित्वा काशवतीभिरंगुलीभिरपि दध्यादेव मुत्तरे सव्येन त्वपि धारयत योः प्रतिग्रहो
भक्षणं च मेत्रावरुणस्यायं वा मित्रावरुणा होतायक्षान् मित्रावरुणा गृणानाजमदग्नि
नैत्यैतुवसुर्विद्वदसुरिति प्रतिगृह्ये दक्षिणे नैद्रवायवं हत्वा भ्यात्मं सादनमाश्विन
स्य प्रातर्युजाविबोधय होतायक्षदश्विना नासत्या वा रुधाना शुभस्पती इत्यैतुवसुः
संयद्वसुरिति प्रतिगृह्ये वमेव हत्वोत्तरेण शिरः परित्वा भ्यात्मतरं सादनमनुवच
नप्रेषया ज्वा सुनि त्यो ध्वयुतः संप्रेषयन्तीयमानेभ्यो न्वा हात्वा वहं त्वसा विदेवमि हो
पयानेत्यनुसवनं होतायक्षदिंद्रं प्रातः प्रातः सावस्य होतायक्षदिंद्रं माध्यं दिनस्य स
वनस्य होतायक्षदिंद्रं तृतीयस्य सवनः स्येति प्रेषितः प्रेषितो होतानुसवनं प्ररु
तया ज्वाभिर्यजतिनामादेशमिदं प्रशास्ता ब्राह्मणा छंसी पोतानेष्टाग्नीध्रोष्ठावा

राम
५९

कञ्चोत्तरयोः सवनयोः पुराग्नीध्रादिदंते सोम्यं मधुमित्रं वयं हवामह इन्द्रत्वावृष
भं वयं मरुतो यस्य हि क्षयेने पत्नी रिहाव होक्षा न्नायव शान्नायेति प्रातः सवनिक्यः
प्रस्थितयाज्याः पिबा सोममभियमुग्रतर्द इति तिस्रो वडिः हि सोमकामं त्वाहुस्त
वायं सोमस्त्वमेत्यर्वाडिः द्राय सोमाः प्रदिवो विदानी आ पूर्णो अस्य कलशः स्वाहे
ति माध्यंदिन्य इन्द्रं क्रतुमिवाजि वडिः समुक्षितमिन्द्रावरुणा सुतपाविमं सुतमि
न्द्रश्च सोमं पिबतं बृहस्पत आ वो बहंतु सप्तयोरघुष्यदो मे वनः सुहवा आहि गंत
नेन्द्रा विष्णुः पिबतं मध्वो अस्ये मं स्तोममर्हते जातवेद स इति तात इय सवनिक्यः
सोमस्याग्नेवीहीत्यनुवषट्कारः प्रस्थितयाज्या सुशस्त्रयाज्या सुमरुत्वतीये हारि
यो जने माहि न्याश्विने च नैरो अह्येत देवाभियज्ञगाथा गीयते ॥ क्रतुया जां हि देव

सं० ५०
६०

त्यान्यश्च पात्नीव तोग्रहः॥ आदित्यग्रह सावित्री तान्त्सम मासु वषट्कृता इति प्रतिव
षट्कारं भक्षणं तूष्णीमुत्तरमेत्यध्वर्युरयावन्नीदिति पृच्छत्ययाकिति प्रत्याह सभद्र
मकयोनिः सोमस्य पाययिष्यतीति होता जपति॥ ५॥ ऐन्द्रवायवमुत्तरेर्द्धे गृहीत्वा ध्व
र्यवैप्रणामयेदेष वसुः पुरुवसुः रिह वसुः पुरुवसुर्मयिवसुः पुरुवसुर्वाक्पावाचमे
पात्युपहृता वाक्सह प्राणे नोपमां वाक्सह प्राणेन द्रव्यतामुपहृता ऋषयो देव्यास्तनू
पावानस्तन्वस्तपो जादृत्य ध्वर्यु उप द्रव्यस्वेत्युक्ता व प्रायनासिकाभ्यां वाग्देवी सोमस्य
तृप्यत्विति भक्षयेत्सर्वत्र प्रतिभक्षितं होतृचमसे किंचिदवनीयानाचम्योप द्रव्यानादि
पुनः संभक्षित्वानसोमे नोच्छिष्टा भवन्तीत्युदाहरंति शेषं होतृचमस आनीयोत्सृजेदे
वमुत्तरेन त्वेन योः पुनर्भक्षो न कंच न द्विदेवत्यानामनवनीतमवसृजे न्मेवावरुणमेषव

राम
६०

CC-0. In Public Domain. Kavikulguru Kalidas Sanskrit University Ramtek Collection

सू. पू.
६१

दक्षिणायाग्रेनिधाय होतृचमसंभक्षयेदध्वर्यु उपकृयस्वेत्फल्कादीक्षितो दीक्षिता
उपकृयध्वं यजमाना इति वा मुख्यान्वाष्टयग्नौ त्रका उपकृयध्वमितीतरानेवमितरेषा
थासभक्षं त्वदीक्षिता मुख्यचमसाहचमसाद्रोणकलशादोक्तः सोमभक्षजपः सर्व
त्र होतुर्वषट्कारे चमसाह्वयं त उद्गातुर्ब्रह्मणो यजमानस्य तेषां होताग्रे भक्षयेदिति
गोतमो भक्षस्य वषट्काराचयत्वादभक्षणमितरेषा मिमितोत्वलिः कृतार्थत्वाद्
क्षयेयुरिति गाणगारिः रतः संस्कारत्वात्काचतच्चमसतास्यान्तचान्यः संबोधो भक्ष
यित्वा पामसो मम मृता अभूमे शं नो भव हृद आपीत इंदविति मुखहृदये अभिमृशे
रभाप्यायस्व समेतु तै संते पयांसि समुयंतु वाजा इति चमसाना योपायो न्यूर्वयोः स
वनयो शयांस्तृतीयसवने सर्वत्रात्मानमन्यजे क पात्रेभ्य आप्यायितांश्चमसान्त्सा

राम
६१

दयंतितेनाराशं साभवंति ॥ ६ ॥ एतस्मिन्काले प्रपद्याच्छावाक उत्तरेणाग्नीध्रीयं परि
 व्रज्य पूर्वेषु सद आत्मनो धि ह्यदेवा उपविशो तुरोकाशदगळं प्रतमि का मि वोचम्या
 छावाक वदस्वेत्युक्तो छावो अग्निमवस इति तृचमन्वा हां तेन प्रएवे नो पसंतनुयाथ
 जमान होतरध्वयो ग्नी दू त्म न्यो तनेष्टरुतो पवक्त र्षेष यध्व मू जेर्जियध्वं निवोजामयो
 जिहता न्यजामयो निः स पत्न्या याम निवाधिता सौ यजता भी त्वेरीं जयता भी त्वयश्चि
 वद्वं इन्द्रः शृणवद्वो अग्निनैः प्ररुषायेन्द्राग्निभ्यां सोमं वोचतो पो अस्मान्वा त्म एणान्वा त्म
 णा द्युध्वमिति समासे स्मिं निगदे ध्वर्यु होत र्यु प ह चं कां क्षि ने प्रत्येता सु न्वन्य जमानः
 सूक्ता वामाग्र भी दु त प्रतिष्ठो तो पवक्त रुरुत नो गा व उ प हू ता उ प हू त इत्यु प हू य त उ प हू
 तः प्रत्यस्मा इत्यु भी य माना यानू च्य प्रात र्या वि भिरा ग त मिति यजति निधा य पुरोका

स० १०

६२

शहगलं स्पृष्टो दकं च मसं भक्षये भा स्पृष्टो दकाः सोमेनेतराणि हवींष्या लभेर भादा
येन दादित्य प्रभृतीं धिष्ण्यानु परुजाया परया द्वा रा सदः प्रसृप्य पश्चात् स्वस्य धिष्ण्य
स्यो पविश्य प्राश्नीयादु पविष्टे ब्रह्मा ग्नी धीयं प्राप्य हविरु छिष्टं सर्वे प्राश्नीयुः प्रागेवे
तरे गता भवंति प्राश्य प्रति प्रसृप्य ॥ ७ ॥ ऋतुया जेश्वरं तितेषां प्रेषाः पंचमं प्रेषसू
क्तं तेन ते नैव प्रेषितः प्रेषितः ससयथा प्रेषं यजति होता ध्वर्यु गृहपतिभ्यां होतरे
तद्यजेत्कृत्तः स्वयं षष्ठे पृष्ठा हनि पश्चादु नरवेदे रूपविश्या ध्वर्युः पश्चाद्गार्हपत्यस्य
गृहपतिरथैतदनु पात्रमानं ते यै एव षट्कर्तारो भक्षयंति पृथग ध्वर्युः प्रतिभक्षयेत्त
स्मिंश्चैवोपहवः ॥ ८ ॥ पराङ् ध्वया वाचते सुमत्सद्वदे पिता मानरिश्वा छिद्रापदाथाद
छिद्रो कञा कवयः शंसं त्सो मो विश्ववि नीथानि नैष द्वह स्पतिरु कञा मदा निशंसिष

राम
६२

हागायुर्विश्वायुर्विश्वमायुः कइदं शंसिष्यति सइदं शंसिष्यतीति जपित्वानभिहिं
 कृत्य शोसावोमित्फञ्चैराहूयतूष्णीं शंसं शंसैदुपांशु सप्रणवमसंतनं नेष आहा
 वः प्रातः सवने शस्त्रादिषु पयायि प्रभृतीनां च सर्वत्र चांतः शस्त्रं तेन चोपसंतानः
 शस्त्रः स्वरः प्रतिगर ओथा मोदैवेति शोसा मोदैवेत्याहावेष्टुतादिः प्रणवेष्टुतादिर
 वसाने प्रणवे प्रणव आहावोत्तरेवसाने च प्रणवां तो वायुत्रयत्र चांतः शस्त्रं प्रणवेना
 वस्पतिप्रणवांत एव तत्र प्रतिगरः शस्त्रांते तु प्रणवो भूरग्निज्योतिर रग्नो ३ म् । इन्द्रो ॥
 ज्योतिर्भुवो ज्योतिरिन्द्रो ३ म् । सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिः स्वः सूर्यो ३ मिति त्रिपदस्तूष्णीं शसा
 यद्युवेषट्पदः पूर्वो ज्योतिः शब्दे रग्रेव स्येदुञ्चैर्निविहं यथा निशांतमग्निर्देवैर्दूइति
 नास्या आक्षानं चोपसंतानं उत्तमेन पदेन प्रचोदेवायेत्याज्यमुपसंतनुयादेतेन नि

ज्योति

सू० १०
६३

विदुत्तराः सर्वेचिपदसमागमायाउपसंतानस्त्वन्यत्राकानं च निविहामाज्यापांतिः
शंसैदध्वोविगाहं तं निदशीयिष्यामः ॥ प्रबोदेवायाग्नये बर्हिष्ठमचास्मै ॥ गमदेवे
भिरासनीयजिष्ठो बर्हिशसदो ३ मित्युगावानं वेवमेवैतेनाथाः प्रतिपदामनृगावा
नमनुवात्मरां वानुपूर्व्यमाहूयोत्तमथापरिदधाति सर्वशस्त्रपरिधानीयास्वेवमुक्तं
वाविषोषाय त्वेति शस्त्राजपेदग्ने इन्द्रश्च दास्युषोदुरो एतियाज्योक्तपात्रमग्नेभ
क्षयेत्ततश्चमसांश्चमसिनः सर्वशस्त्रमाज्यांतेषु वषट्कर्त्तै कषात्राण्यादित्यग्रह
सावित्रवर्जं ॥ १९ ॥ स्तोत्रमग्ने शस्त्रादेवेति प्रोक्तं उद्गतुर्हि करे प्रातः सवन आकथीर
अतिहारउत्तरयोः सवनयोवायुरग्ने गायज्ञ प्रीतिरिति सप्तानां पुरोरुचांत स्यास्तस्या
उपरिष्ठात्तचं चं शंसैदध्ववायाहिदशीति सप्ततृचा द्वितीयां प्रउगेतिः पुरोरुभ्य

राम
६३

आक्षयानपष्ट्यां त्रिरवस्येदूर्ध्वं च उत्तमानशंसेछं संत्येकेतृच आक्षानमशंस
 नेमाधुषंदसंप्रउगमित्येतदाचक्षतउकं वाचिश्लोकायत्वेति शस्त्वा जपेद्विभ्वेभिः
 सोम्यं मध्वेति याज्या प्रशास्त्रा ब्राह्मणा छं स्यच्छा वाक इति शस्त्रिणो होत्रकास्तेषां
 चतुराहा वा निशस्त्राणि प्रातः सवनेन तृतीयसवने पर्यायेष्वतिरिक्तेषु च पंचाहा वा
 निमाध्यंदिने स्तोत्रिया नुरूपेभ्यः प्रतिपदनुरचरेभ्यः प्रगाथेभ्यो धाय्याभ्य इति पृथ
 गाक्षानं होतुरपितेभ्यश्चान्यदनंतरमादौ निविद्वानीयानां सूक्तानां मने कंचेत्प्रथमे
 स्वाहाव आपो देवते च तृचेतेषां तृचाः स्तोत्रिया नुरूपाः शस्त्रादिषु सर्वत्र माध्यंदि
 ने प्रगाथास्तृतीया यथाग्रहणमन्यथा ज्योता निशस्त्राण्युक्ता वाचीत्येषां शस्त्रा जपः
 प्रातः सवन ऊर्ध्वं च षोडशिनः सर्वेषामुक्ता वाची द्वायेति माध्यंदिन उक्ता वाची द्वाये

सू० पू०
६४

देवेभ्य इत्युक्तेषु सषोडशिकेष्वनंतरस्य पूर्वस्य स्तोत्रियेणानुरूपस्य छंदः प्रमाणलिं
गं देवा तान्या र्षं चैक आनो मित्रावरुणानो गंतं रिशादसा प्रवो मित्राय प्रमित्रयो वरुण
यो रिशति नवाया तं मित्रावरुणेति याज्या याहि सुषुमा इति हि तेषु स्तोत्रियानुरूपा व
नंतराः सत्तेंद्रत्वा वृषभमुद्देद भाति निस्त्रिंशं क्रतुविदं सुतमिति याज्ये इन्द्राग्नी
आगतं सुतमिन्द्राग्नी अपसस्परि। तोशा वृत्रहणा हुव इति निस्त्रिंशं इन्द्राग्नी उपेयं
वामस्य मन्मन इति न वैन्द्राग्नी आगतं सुतमिति याज्या ॥ १० ॥ संस्तुतेषु सवनेषु
षोडशिनित्वातिरात्रे प्रशास्तः प्रसुहीत्युक्तः सर्पतेति प्रशास्ताति सृजे होता दक्षिणे
गौदुंबरी मंजसे तरे परया द्वा रो तरां वेदिः श्रोणी मभिनिः सर्पति मृगतीर्थमित्येतदा
वक्षत एतेन निष्क्रम्य यथार्थं न त्वेवान्य न्मूत्रेभ्य एते निष्क्रम्य कृत्वोदकार्यं वेपांसम

राम
६४

स्तानुपस्थापापरयाद्वारानित्ययावृतासदोद्वार्येवाभिमुख्यतूष्णीप्रतिप्रसर्पत्येषा
 वृत्सर्पतेतिवचनेपूर्वथैवगृहपतिः॥११॥एतस्मिन्कालेआवस्तुंक्षपयतेस्योक्तमु
 पस्थानंपूर्वयाद्वाराहविह्वानेप्रपद्यदक्षिणस्यहविह्वानिस्वप्रागुदगुत्तरस्याक्षशि
 रसस्तृणंनिरस्यरानमभिमुखोवतिष्ठतेनानोपवेशनोयोअथसोम्यइतित्वयास्मा
 अध्वयुरुच्छीषंप्रयच्छतितदंजलिनाप्रतिगृह्यन्निःप्रदक्षिणंशिरःसमुरवंवेष्टयित्वा
 यदासोमांशून्मिषवायव्यपोहंत्यथग्राव्योभिष्टुयान्मध्यमस्वरेणेदंस्वन्नमभित्वा
 देवसवितर्युंजतेमनुतयुंजतेधिय आतूनइंद्रक्षमंतंमाविह न्यद्विशंसतंप्रेतेवदं
 तित्यर्चुदंप्रागुत्तमाया आवत्रंजसेप्रवोग्रावाण इतिस्तूक्तयोरंतरोपरिष्ठात्पुरस्ता
 द्वापावमानीरोप्ययथार्थमावाग्रहग्रहणादिहृष्टयापरिधायवेद्यंयजमानस्याष्टीष

सू० १०
६५

माहाययथार्थमंत्येष्वहः सुप्रतिप्रयच्छेदितरेष्वपापरमभिरूपंकुयार्दितगागा
दिशप्यायस्वसमेतुन इति तिस्रो मृजंति त्वादशाक्षिप एतमुत्तं दशाक्षिपो मृज्यमा
नः सुहस्ता दशाभिर्विवस्वतो दुहंति सप्तैका मधुक्षत्सिप्युषी मिषमा कलशेषुधाव
तिपवित्रेपरिषिच्य तदस्यैका कलशेषुधावति श्येनो वर्मविगाहन इति हेता साम
बुद्धस्य चतुर्थी मुधृत्य तृचांते पुतृचानव दध्या दाप्याय्य माने प्रथमं मृज्यमाने द्वि
तीयं दुत्यमाने तृतीयं मासिच्यमाने चतुर्थं हृह छब्दे हृह छब्दे चतुर्थं मासिचिदन्पदि
शंसते नित्यदि आवाणः संक्रादेरंत्स मानमन्यद बुद्धमेवेत्येकै प्रचो आवाण इत्येक उ
क्तं सर्पणं स्तुते माध्यंदिने पंच माने विहत्यां गारान् ॥ १२ ॥ दधिघर्मेण चरंति प्रवर्ग्य
वांश्चेत्तस्योक्तं मृगावानं घर्मेणो ज्याभक्षिणश्च होतवैदस्वेत्फक्त उतिष्ठतावपश्य

राम
६५

नेत्याहश्रातं हविरित्यक्तः श्रातं हविरित्यन्वाहश्रातं मन्य ऊधनिश्रातमग्नाविति
 यजत्सग्नेवीहीत्यनुवषट्कारोदधिधर्मस्याग्नेवीहीति वा ॥ मयित्यदिन्द्रियं बृहन्म
 यिषुम्भमुत्तकतुः ॥ त्रिः श्रद्धा मे विभातुम आकृत्या मनसा सहविराजा ज्योतिषास
 ह ॥ तस्य दोहमशीयते तस्य तद्रूपी तस्य त्रिष्टुप् पूछंदस उपहृतस्योपहृतो भक्षया
 मीति भक्षजपोयं धिष्यवतां प्रांचमंगारे रभि विहरेयुः ॥ १ ॥ त्वत्स्वस्य धिष्यस्योप
 विश्योपहवमिष्टापरित्वाग्नेपुरं वयमिति जपेदग्निष्टादीक्षितः सवनीयानां पुर
 स्तारिथ्योन्विता प्रतिषेधासुरोकाशाधुक्तमाना राशंससादना भवति ह द्विदेवत्या
 एतस्मिन्काले दक्षिणा नीयंते हीनैकाहेषु कृष्णाजिनानि धून्वंतः स्वयमेव दक्षिणा
 पथं यंति दीक्षिताः सत्रैश्चिदमहं मां कल्याणोकीर्त्ये ते जसे यशसे मृतत्वायात्मानं
 दुपरिष्ठापयन् पुरोकाशेन त्वरं त्यक्रियामेकेन्यत्र नृदर्थवाहवदनाक्रियामाश्रम ३

सू० पू०
६६

दक्षिणां नयानीति जपंत उन्नेष्य भार्या स्वानी धीय आहुती जुहति ह दानी त्वग्निर्व
हति वायुराहतयेति तत् । हंतेति चंद्रमाः सत्यमादित्यः सत्यमोमापस्तसत्यमाभरन्
। दिशो यज्ञस्य दक्षिणा दक्षिणानां प्रियो भूयासं स्वाहा । प्राचित्येधि प्राविजुषाणा प्रा
प्याज्यस्य वेतु स्वाहेति द्वितीयो कइदं कस्मा अदात्कामः कामायादात्कामो दाताका
मः प्रतिगृहीता कामं समुद्रमाविश कामेन त्वा प्रतिगृह्णामि कामेन ते । इष्टि रसिधौ
स्त्वाद दानु पृथिवी प्रतिगृह्णात्वित्यतीता स्वनुमंत्रयेत् प्राप्य भिमृशेद प्राणिकन्या
च सर्वत्रैव प्रतिगृह्णाणी धीयं प्राप्य हविरुच्छिष्टं सर्वं प्राप्नीयुः प्राश्य प्रतिप्रसूय ॥
१३॥ मरुत्वतीयेन ग्रहेण चरंतींद्रमरुत्वइह पाहि सोमं होतायक्षिंद्रं मरुत्वंतं सजो
षा इंद्रं सगलो मरुद्भिरिति भक्षयित्वैतत्तानं मरुत्वतीयं शस्त्रं शंसै हव्यो शोसा

राम
६६

कोमितिमाध्यंदिनेशस्त्रादिष्वाहाव आत्वारथं यथोत्तरं इदं वसो सुतमं धरति मरु
 त्वती यस्य प्रतिपदनुचरा विंदने दीप एदिहीतींद्रनिहवः प्रगाथः प्रनूनं ब्रह्मणस्प
 तिरिति ब्राह्मणस्पत्यस्तृचाः प्रतिपदनुचरा दृचाः प्रगाथा आतोर्ध्वं सर्वं स्तोत्रि
 यानुरूपाः प्रतिपदनुचराः प्रगाथाः सर्वत्र प्राक्छंदासि त्रेष्टुभा त्सर्वश्चैवाचतुष्प
 दाः पंक्तिषु द्विरवस्ये द्वयोर्द्वयोः पादयोरर्ध्वं चैवोवाश्विने पछः शस्यगं तु पछ ४
 समासमुत्तमे पदे पछोन्यसादे रवसायार्ध्वं चैतैः संतानोऽग्निर्मेतात्वं सोमः कुरुभिः
 पितृन्त्य प इति धायाः प्रवइंद्राय हृह न इति मरुत्वती यः प्रगाथो जनिष्ठा उग्र इत्येक
 भूयसीः शस्त्रा मरुत्वतीयां निविदं दध्यात्सर्वत्रैव मयुजा सुमाध्यंदिन एकां तृचे इति
 ग्मास्वे कां शिष्टा तृतीयसवने क्षिणी मृजानः परिदध्याध्यायं नेन आत्मनो न्यत्राप्ये

सू. पू.
६७

तथापरिदधदेवमुक्त्वा चांशायशृण्वन्तेति शस्त्वा जपेद्येत्वा हि हत्ये मधवन्वर्द्ध
नितियाज्या ॥ १४ ॥ निष्केवल्यस्याभित्वाशूरनो नुमोभित्वा पूर्वपीतय इति प्रगाथो
स्तोत्रियानुरूपो यदि रथं तरं पृष्ठं यद्युवे बृहत्तामिद्विह्वामहे त्वेत्येहि चेरव इति प्र
गाथा एते भवन्ति तां द्वेति स्त्रस्कारं शंसे चतुर्थं षष्ठो पादौ बार्हते प्रगाथे पुनरभ्यासि
त्वौत्तरयोरवस्ये हृहनीकारं चेत्तावेव द्वे स्तृतीयपञ्चमौ तु काकुभेषु प्रत्याहनाद्युत्त
रेवमेतत्पृष्ठेष्वहः स्विद्रनिहव ब्राह्मणस्य त्यान्वहनीकारमितरेषु पृष्ठेषु बृहद्रथं
तरयोश्चतुश्चरुयो हेतिकाश्च येषां प्रगाथाः स्तोत्रियानुरूपाः सर्वमन्यथा स्तुतं
परिमितशस्य एकाहः स यद्युभयसामायसवमाने तस्य यो निरनुरूपो यो निरुणा
न एवैनामन्यत्र शंसे दूर्ध्वं धाया या यो निरुणानमने कानंतये सकृत्पृथग्वा कानमेवम्

राम
६७

ध्वमिंद्रनिहवात्प्रगाथानंथ द्वावानेति धाय्यापि वा सुतस्य रसिन इति सामप्रगाथ
 इंद्रस्य नुवीर्याणीत्येतस्मिन्नेंद्रां निविदं दध्यादनु ब्राह्मणं वा स्वर उक्त्वा वाचींद्रायोप
 शृण्वन्तेत्येति शस्त्वा जपेति वा सोममिंद्रमंदतुत्येति याज्या ॥ १५ ॥ होत्रकाणां कथान
 श्वित्र आनुवत्कथात्वं न ऊत्या कस्तमिंद्रत्वावसुंसयो ह जात एवात्वा मिंद्रो शंनुषु
 एः सुमना उपाक इति याज्या तं वो दस्म मृतीष हंतत्वा या मि सुवीर्या मि ति प्रगाथो स्तो
 त्रियानुरूप उदुत्ये मधुमत्तमा इंद्रः पूर्भिर्दुदु ब्रह्मा एष जीषी वज्री वृषभस्त राषा वि
 तियाज्या तरोभिर्वो विदद सुंतरणि रित्तिषा सती प्रगाथो स्तोत्रियानुरूप उदित्वस्य
 रिच्यन्ते भूय इदि मा मूष्वित्फ पोत्त मा मुहरेत्सर्वत्र पि बावर्द्ध स्वतव या सुता स इति याज्या
 ॥ १६ ॥ अथ तृतीया सवनं मुत्तमस्वरेणादित्यग्रहेण चरं त्यादित्या नाम वसानूतने न हो

सू० पू०
६८

तायक्षदादित्याग्निथान्प्रियधाम्ना आदित्या सो अदिति मादयंता मित्रिनेतं ग्रहमी
क्षेतहुयमानं स्तुत आर्भवे पवमाने विहत्यां गारां नमो तादिपस्वितां तं पशुकर्मक
त्वापुरोकाशा युक्तमाना राशं स सादनात्संनेषु मृदिष्ठा लपुरोकाशस्यतिस्त्रः पिंज्यो
दक्षिणतः प्रतिस्वंचमसेभ्यः स्वेभ्यः पितृभ्य उपास्येयुरत्र पितरो मादयध्वं यथामाह
वायध्वमिति स व्याहृत आग्नीध्रीयं प्राप्य हविरुद्धिष्ठं सर्वं प्राप्नीयुः प्राश्य प्रतिप्रसू
व्य ॥१७॥ सावित्रेण ग्रहेण चरं त्यभूद्देवः सविता वं घोनु नो होतायक्षदेवं सवितारं
दमूनां देवः सविता वरेण्यो दधरत्ना दक्षः पितृभ्य आयुनिः पितात्सोमं ममदं ने नमि
दयः परिज्मा चिद्रमने अस्य धर्म एगिति वषट् कृते होता वैश्वदेवं शस्त्रं शंसे त्सर्वादि
शो ध्यायेच्छं सिष्यन्यस्यां देष्यो नता मध्वर्यो शो शो सा वो मित्रि तृतीय सवने शस्त्रादि

राम
६८

आहा वस्तस्सवितुर्हृणीमहे धानो देवसवितरितैवैश्वदेवस्य प्रतिपदनुचरावभू
 देव एकयाचदशभिश्च स्वभूते ह्यभ्यामिष्टये विंशत्याचति सृभिश्च वहसो त्रिंशताच
 नियुद्धिर्वायविहताविमुंचप्रधावेति दैर्घतमसंसुरूपकलुमूतये तक्षत्रथमयं वे
 नश्चोदयसृग्भिर्गर्भायेभ्यो मातामधुमसिन्वते पयएवापित्रे विंशे देवाय वृष्टु आ
 नोभद्राः क्रतवो यं तु विश्वत इति नवैश्वदेवं वैश्वदेवाग्निमारुतयोः सूक्तेषु सावित्रा
 दिनिविदो दध्याच्च तस्रो वैश्वदेव उन्नरास्तिस्त्रउत्तरे सूक्तानां तद्धिदैवतं दैवतेन सू
 क्तान्तो धाय्याश्चान्नैकपातिनीरदिति धोरिदितिरंतरिक्षमिति परिदध्यात्सर्वत्र वैश्व
 देवे द्विः पक्षोर्द्ध्वशः सकृद्भूमिमुपस्पृशं भुक्ञ्वाचीं द्रायदेवेभ्य आश्रुतेत्येति शस्वा
 जपे द्विश्च देवाः शृणुते महं वम इति याज्या ॥१८॥ त्वं सोमपितृभिः संविदान इति सोम्य

सू० पू०
६९

स्यथा ज्यातं घृतया ज्याभ्यामुपांशूभयतः परियजंति घृताहव नो घृतपृष्ठो अग्नि
घृतैश्चितो घृतम्वस्यधाम । घृतपुषस्त्वाहरितो व हंतुं घृतं पिबन्त्यजसि देवदेवा
निति पुरस्तादुरुविष्णो विक्रमस्त्वीरुक्षयायनस्कृधे । घृतं घृतयोने पिबन्प्रयश
पतितिरेत्यपरिष्ठादन्यतरश्चैदग्नाविष्णुमहो धाम प्रियं वामित्कपांश्चेवाहृतं सो
म्यं पूर्वमुद्रात्तुभ्यो गृहीत्वा विक्षेपेत्तयने चक्षुरिदं विषयत्सु परैर्येने करज्यमजबोहिना
। दीर्घं यच्चक्षुरदि ते रनं तं सोमो नृचक्षामपित द्वाधा त्वित्यपश्यन्हृदि स्पृष्टुं क्रतुस्पृ
ष्टवर्चो धावर्चो अस्मा सुधेहि । यन्मे मनो यमंगतं यद्दामे अपरागतं । राज्ञा सोमेन त
द्वयमस्मा सुधारयामसि । भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवा इति चांगुष्ठोपकनिष्ठिका
भ्यामाज्येनाक्षिणी अज्यं चंदोगेभ्यः प्रयच्छेद्द्विहतेषु शास्त्रकेष्वाग्नीध्रः पात्नीव

राम
६९

तस्य यज्जैर्भिरग्ने सरयं यात्यर्वादि-सुपांश्चेवनेष्टारं वि संस्थितसंचरेणानुप्रपद्यतस्यो
 पस्तु उपविश्य भक्षयेत् ॥ २९ ॥ अथ यथेतं स्वभ्यग्रमाग्निमारुतं तस्याघां पछन्नगावानं
 पछः शस्यांचेदर्थं च शदतरां संतानं मुत्तमेन वचनेन वैश्वानराय पृथुपाजसे शानः कर
 त्यर्चते प्रत्वक्षसः प्रतवसो यज्ञाय ज्ञाचो अग्नये देवो वोद्रविणो दा इति प्रगाथो स्तोत्रियानु
 रूपो प्रतव्यसीनव्यसीमापो हिष्ठेति तिस्रो विद्यतमप उपस्तु शन्नन्वारब्धेष्वपावृत्तशि
 रस्क इदमादि प्रतिप्रतीकमाकानं मुत्तनो हि बुध्नः शृणोतु देवानां पत्नी रुशतीरवंतु
 न इति देवकामहमिति द्वे पावीरवीकन्या चित्रायु रिमं यमप्रस्तारमाहि सीदमा तलीकये
 र्यमो अंगिरो मि रुदीरतामवर उत्तरास आहं पितृन् सुविदत्रां अविस्तीदं पितृभ्यो न
 मो अस्त्वघस्वा दुष्किला यमिति च तस्मै मध्ये चाकानं मदामो देवमो दामो देवो मित्यासां

सू. पू.
७०

प्रतिगरोययोरोजसारस्कभितारजांसिबीर्येभिर्वररतमाशविष्ठा। यापत्येतेअप्रती
तासहोभिर्विष्णूअगन्वरुणापूर्वहूतौ। विष्णोर्नुकंवीयागिप्रबोचंतंतुतन्वरजसोभा
नुमन्वित्येवानंद्रोमधवाविरप्नोतिपरिदध्याद्रूमिमुपस्पृशंनुत्तमेनवचनेनध्रुवा
वनयनंकांक्षेदुकंवाचींद्रायदेवेभ्यआश्रकतायत्वैतिशस्त्वाजपेदग्नेमरुद्भिःशुभय
द्भिर्ऋक्भिरिति याज्येत्यंतोग्निष्टोमोग्निष्टोमः॥२०॥ इत्याश्वलायनश्रौतसूत्रेपंच
मोध्यायः॥ ॥ ओम्॥ उक्थ्येतुहोत्रकाणामित्पुषुब्रवाणितआग्निरगामिभारतंश्व
र्षणीधृतमस्तन्मायामसुरइतितृचाविंद्रावरुणायुवमावांराजानाविंद्रावरुणामधुम
तमस्येतियाज्यावयमुत्तामपूव्यो नइदमिदंपुरेतिप्रगाथौसर्वाःककुभःप्रमंहिष्ठा
योदपुतोष्णमइंद्रं हस्पतेयुवंमिंद्रश्ववस्वइतियाज्याधाहींद्रगिर्वर्णइयंतइंद्रगि

राम
७०

वीणं क्रतुर्जनिनी नू मर्तो भिवा मित्रः संवां कर्मणेन्द्रा विष्णु म दमती म दाना मि ति या ज्ये त्सं
 त उ व ष्यः ॥१॥ अथ षोडश्या सा वि सो म इन्द्र त इ ति स्तो त्रि यो नु रू पा वा त्वा व हं तु हर य इ ति
 त्रि स्तो गा य त्र्य उ पो षु ष्टु णु ही गिरः सुं सं दृ शं त्वा व यं म ध व भि त्ये का द्वे च पं की य दिं द्र पृ त
 ना ज्ये यं ते अ स्त ह य त इ त्यो ऽह उ ह बा ह तौ तृ चा वा धू र्व स्मा इ ति द्वि प दा ब्र त्म न्वी र ब्र त्म क
 तिं जु षा ए इ ति त्रि षु वेष ब्र त्मा य श त्वि य इं द्रो ना म ष्टु तो गृ णे ॥ वि स्तु त यो य था प थ इं द्र त्व
 धं ति रा त यः ॥ त्वा मि ष्ट व स स्य ते यं ति गि रो न सं य त इ ति त्रि स्तो द्वि प दाः प्र ते म हे वि द थ्ये शं
 सि षं ह री इ ति त्रि स्तो ज ग त्प स्त्रि क द्रु के षु म हि षो य वा शि रं ॥ प्रो ष्व स्मे पु रो र थ मि ति तृ चा
 वा ति छं द सो ष छः पूर्वं द्वे पा कार मु त्तर म नु ष्टु पू गा य त्री का रं प्र चे त न प्र चे त या या हि पि व
 म त्स ॥ क्र तुं छं द क्र तं वृ ह त्सु न्न आ धे हि नो व स वि त्य नु ष्टु प्र प्र व स्त्रि ष्टु भ मि ष म च ते

सू० पू०
७१

प्राचते। योच्यतीरफालयदितिवृत्ता आनुष्टुभा उत्तमस्योत्तमांशि द्योतमानि विदं दध्या
ल्लिंगैः पदानुपूर्व व्याख्यास्यामो मत्सदहं वृत्तमपां जिन्वदुदायमुद्योदिविसमुद्रं पर्वतां
इहो घट्टधस्य विष्टमिति परिधानीयेवात्येवेवाहींद्रं। एवाहिशक्रो वशीहिशक्र इति
जपित्वा पाः पूर्वेषां हरिवः सुतानां मिति यजति ॥२॥ विहृतस्येंद्रजुषस्व प्रवहायाहि
शूरहरी इह। पिबासुतस्य मतिर्नमध्वश्चकानश्चाकर्मदाय। इंद्रजठरं नच्यं नृपरास्व
मद्योर्दिवोन। अस्य सुतस्य स्वर्णोपित्वा मदाः सुवाचो अस्तुः॥ इंद्रस्तराणां मित्रो न ज
घान वृत्रं यतिर्न। विभेदवत्तं भृगुर्न स साहे शत्रून्मदे सोमस्य। ऋधी हवं न इंद्रो न गिरो
जुषस्व वजीर्न। इंद्रसयुग्मिर्देष्टुं नमस्त्वामदाय महेरणाय। आत्वा विशंतु कविर्न सु
ता स इंद्रत्वान्न। पृणस्व कुक्षी सोमो ना विदुः शूरधि याहि यानः। साधुर्न गधुर्न सु

राम
७१

नीस्तेवशूरश्वमसोन। यातेवभीमोविष्णुर्नल्लेषः समत्सुकुतुर्नैतिस्तोत्रियानुरु
 पाऊर्ध्वंस्तोत्रियानुरुपाभ्यां तदेवशस्यंविहरेत्सादान्यवधायार्थचेशः शंसैत्पूर्वासां
 पूर्वाणिपदानिगायन्त्यः पंक्तिभिः पंक्तीनां तु द्वे द्वे पदे शिष्येतेताभ्यां प्रणुयादुच्छिहोवृ
 हतीभिर्रुक्मिहांतूतमान्मादां द्वौ कुर्याच्चतुरक्षरं मायं द्विपदाश्वतुर्धा कृत्वा प्रथमां त्रि
 षुभोत्तराजगतीभिर्रुक्मिहांतूतमायाश्वतुर्थं मक्षरं मंत्यं पूर्वस्यायमुत्तरस्यानुष्टुभमतिच्छंद
 स्ववदध्याद्वितीयतृतीययोस्तृतीययोः पादयोरवसानत उपदध्यात्प्रचेतनेति पूर्व
 स्यां प्रचेतयेत्युत्तरस्यामुत्तरास्वितरान्यादान्पञ्चान्कृतानुष्टुप्कारं शंसैदूर्ध्वंस्तोत्रि
 यानुरुपाभ्यां मातोविहतस्तत्रप्रतिगरं अथामोदैवमदेमदामोदैवोमथेति याज्या
 जपेनोपसृजेद्देवात्येवापाः पूर्वेषां हरिषः सुतानामेवाहींद्रं। अथोद्दंसवनंकेवलं

सू. पू.
७२

ते। एवाहिशक्रो मम द्विसोमं मधुमंतमिंद्रवशीहि शक्रः सत्रावृषं जठर आचषस्वे
ति समानमन्यत्स्तोत्रियाय निविदै परिधामीयाथा इत्याहाव आहतं वोळशि पात्रं समु
पहावं भक्षयति धर्मं च भक्षि णो मे भ्रावरुण स्त्रयश्छंदो गा इंद्र वोळशि नो जस्त्वं दे
वेष्वस्योजस्वंतं मामा युष्मंतं वचस्वंतं मनुष्येषु कुरु। तस्य त इंद्र पीत स्यानुष्टुपूछं
द स उपहृतस्योपहृतो भक्षयामीति भक्षजपः ॥ ३॥ अत्रिरात्रे पर्यायाणां मुक्तः शस्ये
पायो होतुरेव यथा होत्रकाणां प्रथमे पर्याये होतुरा चोवर्जयित्वा प्रत्युचं स्तोत्रिया
नुरूपेषु प्रथमानि पदानि इदं रुक्तावस्यंति शिष्टे समसित्वा प्रणुवंति सर्वे सर्वासां म
ध्यमे मध्यमानि प्रत्यादाय ऋगंतैः प्रणुवंत्युत्तमान्युत्तमे चतुरक्षराणित्वा चोवर्जयित्वा
तुः शस्त्राः पर्याया होतुरा चोवर्जयित्वा पातमाचो अंधसोपादुशि प्रयं

राम
७२

सस्यमुवः सत्रासाहमिति सूक्तत्रोषोभित्यंमेषमध्वर्यवोभरतेन्द्रायसोममिति
याज्याप्रवदं द्रायमादनं प्रकृतान्युजीषिणः प्रतिष्कृतायवोधृषदिति पंचदशदिव
श्विदस्येति पर्यासः सनोनव्येभिरिति चास्यमदेपुरुवर्षासि विद्वानिति याज्यावय
मुत्वातदिदयावयमिंद्रत्वायवोभिवाचहत्यायेत्युत्तमामुद्धरेदिंद्रो अंगमहद्रयम
भिन्पूषुवाचमप्सुधूतस्य हरिवः पिबेहेति याज्ये द्रायमद्वने सुतमिंद्रमिद्राथिनो
बृहदेंद्रसानसिमेतो निंद्रस्तवामेशानं मानो अस्मिन्मघवं निंद्रपिबतुभ्यं सुतोम
दायेति याज्यातूनं दंद्रुमंतमाप्रदवपरावतो नत्पन्यं वकाकरमित्यष्टावीं खयंतीर
हंदां पाता सुतमिंद्रो अस्तसोमं हंता वृत्रमिति याज्याभित्वा वृषभा सुतेभिप्रगोपतिं
गिरातूनं दंद्रमज्यगिति सूक्ते अश्ववति प्रोक्षा पीतिं वृच्छयियमिंस त्यामिति याज्ये

स० ५०
७३

हंव सो सुतमं धं द्रेहि मत्सं धसः प्रसम्राजमुपक्रमस्वानरधृषतातदस्मेन व्यमस्य
पिवयस्य जज्ञानं द्रेति याज्ये दंत्य न्वोजसामहां द्रेय औजसा समस्य मन्यवे विश
इति द्विचत्वारिंशं द्विष्वजितेति षाहरीरथ आयुज्यमानेति याज्यात्वे ता निषीदतात्त्व
शत्रवागृहीनकिरिंद्रत्वदुत्तरइत्यक्तमा मुद्धरेच्छते दधामी दंत्य त्वात्र मिंद्रपानमिति
याज्या योगे योगे तव स्तरं पुंजंति ब्रध्नमरुषं यदिंद्राहं प्रते मह ऊती शचीवस्तव वीर्ये
ति याज्ये इंद्रः सुतेषु सोमेषु य इंद्र सोमपातम आघाये अग्निमिंधत इति सप्तदश य इं
द्रचमसेष्वा सोमः प्रवः सतां प्रोद्गोरो हरयः कर्मणि मं निति याज्येति पर्यायाः पर्यास
वर्जं गायत्राः ॥ ४ ॥ सस्थितेष्वाश्विना यस्तव ते शंसिष्यन्ति संस्थितं संचरेण निष्क
म्पाग्नीध्राये जान्वा च्याहुतीर्जुहुयादग्निरजी गायत्रे एष्टुं दसातमश्यांतमन्वारमेत

राम
७३

स्मेभामवतुतस्मे स्वाहा । उषा अज्विनीत्रैष्टुमेन छंदसा तामश्यां तामन्वारभेतस्ये
 भामवतुतस्ये स्वाहा । अश्विनावज्विनो जागतेन छंदसा तावश्यां तावन्वारभेता ।
 भ्यांभामवतुताभ्यां स्वाहा ॥ वण्महां असि सूर्येति द्वाभ्यामिंद्रं वो विश्वतस्परिति च
 प्राश्याज्यशेषमप उपस्पृशे भाचामेहि जायते देवरथो वा एष यद्दोतानाक्षमद्भिः क
 र्वाणीति प्राश्य प्रतिप्रसृप्य पश्वात्स्वस्य धिष्यस्योपविशे त्समस्तजंघोरु ररत्नि
 भ्यां जानुभ्यां चोपसृज्य कृत्वा यथाशकुनिरुत्पतिष्यन्नुपसृज्य कृतस्त्वेवाश्विनं शंसेद
 ग्निर्होता गृहपतिः सराजेति प्रतिपदेकपातिनी पच्छ एतयाग्नेयं गायत्रमुपसंतनु
 यात्प्रातरनुवाकन्यायेन तस्यैव समाम्नायस्य सहस्रावममोदेतोः शंसेद्वाहतास्त्र
 यस्तृचाः स्तोत्रियाः प्रगाथावातानुरस्तादनुदेवतं स्वस्य छंदसो यथास्तुतं शंसेद्ये

सू० पू०
७४

पुत्रान्येषु पक्षो द्विपदा उपसंतनुयादेकपदास्ताभ्यश्चोत्तराविच्छंदसउद्धरेदपिवा
तन्यायेन शंसनं न तु पक्षो न्यास्त्रिष्टुपूजगतीभ्यः पांक्तेनोदिते सो यतिप्रतिपद्य
ते सूर्यो नोदिव उदुत्पंजातवेदसे मिति न वचि चंदेवानां मनो मित्रस्येन्द्रकतुं न आ
भराभित्वा शूरनेनुमो बहवः सूरचक्षस इति प्रगाथामहीयोः पृथिवीचनस्ते हि
द्यावापृथिवीर्विश्वं शंभुवाविश्वस्य देवीमृचयस्पृजन्मनोनयारोषातिनग्रभदिति
द्विपदा बृहस्पते अतिथदयो अहदिदिति परिधानीया प्रतिपदे परिधानीया या इत्या
हावो बृहत्सामचेतस्य योनिं प्रगाथेषु द्वितीयां तृतीयां वानवाश्विनेन ग्रहेण सपुरो
काशेन चरंती मे सोमा सस्तिरो अह्ना सस्ती ब्राह्मिष्ठंति पीतये युवभ्यां हविष्मता ना
सत्यारथे नायातमुपभूषतं विवध्या इत्यनुवाक्या होता यक्षदश्विना सोमानांतिरो

राम्
७४

अह्यानामिति श्रैष्ठः प्रवामं धांसि मघान्यरु रुभापिवतमश्चिनेति याज्ये अध्यर्घ्य
मनवानं ययेतस्य पुरोकाशस्य स्विष्टकृताचरेयुः पुरोका अग्नेपचतो ग्नेरुधाना
हुतिमिति संयाज्ये ॥५॥ यदि पर्यायिनमिभ्युच्छेत्सर्वेभ्य एकं संभरेयुः प्रथमा होता
द्वितीया न्मेवावरुणो ब्राह्मणा च सीचो न मादृच्छा वा को होवे हो प्रथमा द्वा उत्तमा द
पिवा सर्वेस्युः स्तोमनिर्हस्ता ऊर्ध्वं स्तोत्रियानुरूपेभ्यः प्रथमोत्तमांस्तृचां च संसेयु
र्निर्हासि एवेकस्मिन्होतृवर्जमित्येक आश्विनो येक स्तोत्रियो ग्नेविवस्वदुषस इ
तितं पुरस्तादनुदेव तं स्वस्य चंदसो यथास्तुतं शंसे श्रीगणेशश्चि शतान्याश्विनं विम
तानां प्रसवसंनिपाते संसवो नंतर्हि ते पुनर्वावापर्वते न वाप्येकं तर्हि ते ध्वपितथास
तिसं त्वरा देवता वाहनात्कयाप्नुमेति च मरुत्वती ये पुरस्तात्सूक्तस्य शंसे योजातवे

सू० पू०
७५

एतिनिष्केवल्ये ममानेवर्च इति वैश्वदेवसूक्तस्यापि वैतेव्ये वनिविदो दध्यादुद्धरेदित
राणि रूढानं चेन्निविदोतिहरेन्माप्रगामेति पुरस्तात्सूक्तं रास्ता न्यस्मिंस्ते हेवते दध्या
तू॥ ६॥ सोमातिरेके स्तुत रास्त्रोपजनः प्रातः सवने स्ति सोमो अयं सुतो गौर्धयति
मरुतामिति स्तोत्रियानु रूपौ महान्द्रो य ओजसा तो देवा अवंतु न इत्येन्द्राभिर्वैष्ण
वीभिश्च स्तोममतिशस्येयं यायजे द्वेष्टव्या वैद्रोवेष्टव्येति गालगारिर्देवतप्रधानत्वा
त्संवाकर्मणा समिषा हि नोमीति माध्यंदिने बष्महं अस्ति सूर्योदित्यर्द्धं शतं वपु रिति
प्रगायो स्तोत्रियानु रूपौ महान्द्रो नृवद्विष्टो नृकं या विश्वासांजनि तारामतीनामिति
याज्या तृतीयसवन उत्तरोत्तरांस्तं रूढानुपेयुरातिरात्रा दतिरात्रा चैत्प्रतत्ते अथ शिपि
विष्टनाम प्रतद्विष्टुस्तवते वीर्येणेति स्तोत्रियानु रूपौ माध्यंदिने नशेषस्तेषामित्या

राम
७५

समररांशिमीव तोरिति वा या ज्वा ॥ ७ ॥ क्रीतेराजनिनष्टे दग्धे वापि दग्धानि सहोह
विधानान्यनावृता क्रियेरंनावृतावान्यराजानेभिर्मेषु पुण्युरनधिगमे पूती कान्फाल्गुना
न्यन्यावा औषधयः पूतीकैः सह प्रायश्चित्तं वाहुत्वोत्तरमालभेत्तसुत्यासक्तमेव मन्ये
तप्रतिपुक्रातः सवनेष्टुतं माध्यंदिने दधि तृतीय सवने श्रायं तीयं ब्रह्मसामयदि फा
ल्गुनानि वारवं तीयं यज्ञाय ज्ञाय स्पृष्ट्वा श्रायं तीयं ब्रह्मसामयदि फाल्गुनानि वारवं
तीयं यज्ञाय ज्ञाय स्पृष्ट्वा श्रायं तीयमेकं एकदक्षिणं यज्ञं संख्याप्योदवसाय पुनर्यजे
त्तस्मिन्पूर्वस्य दक्षिणां दद्यात्सोमाधिगमे प्रकृत्या ॥ ८ ॥ दक्षिणानामुपनापे परिहि
ते प्रातरनुवाकैर्नुपाकृते वा पुष्टिपते पुष्टिश्चक्षुषे चक्षुः प्राणाय प्राणं त्मने त्मानं वाचे वा
चमस्मै पुनर्येहि स्वाहेति ब्रह्माहुतिं हुत्वा शीतोष्ठा अपः समानीये कविं शतिमा सुय

सू. पू.
७६

वान्कुत्रापि जूलांश्चावधाय ताभिरद्विरवर्थैकुर्वन्त ताभिरेन माह्लावये जीवानामरु
ता ३३ मम मुं जीवयन् जीविकानामरुता ३३ मम मुं जीवयन् संजिवानामरुता ३३ म
म मुं संजीवयन् संजीविकानामरुता ३३ मम मुं संजिवयन् तैत्योषधिसूक्तेन चाह्लाव्या
नुमृजेदुपांश्च तर्थाभौते प्राणापानौपातामसाउपांशुसवनस्तेव्यानपात्वसावेंद्रवाय
वस्तेवाचं पात्वसोमेत्रावरुणस्तेचक्षुषीपात्वसावाश्विनस्तेस्तोत्रं पात्वसावाग्रयण
स्तेदक्षकृत् पात्वसाउक्थ्यस्ते गानि पात्वसो ध्रुवस्त आयुः पात्वसावितियथासनम
नुपरि क्रमणं चातारमिन्द्रमिति ताक्ष्यादिर्यधप्यन्यदेकाहकोद्वैश्वदेवं स्वस्त्यात्रेये निवि
दं दध्यात्स कृत्वा गदे ॥१॥ संस्थिते तीर्थे न निहृत्वा बभूये प्रेतालं कारान्कुर्वन्ति केशरम
श्रलो मनरवा निवापयन्ति नलदे नानुस्ते पंगति नलद माहां प्रति मुंचति निष्पुरीष मे के

राम
७६

कृत्वा पृषदाजं पूरयंत्यहसस्य वाससः पाशतः पादमात्रमवच्छिद्य प्रोर्णुवंति प्रत्य
 ग्दशेनाविः पादमवच्छेदमस्य पुत्रा अमा कुवश्च नग्नीनस्य समारोप्य दक्षिणतो ब
 ह्वर्वादिदहेषुराहार्येणानाहिताग्निं पत्नीं च प्रत्येत्याहः समापयेयुः प्रातरनभ्यास
 मनभिर्हिं कृताग्निशस्त्रानुवचनाभिष्टवन संस्तवनाग्निपुराग्रहग्रहणातीर्थेन नि
 क्रम्यन्त्रिः प्रसव्यमायतनं परीत्य पर्युपविशंति पश्वाद्धो तोन्नरो ध्वर्युस्तस्य पश्वाच्छं
 दोगाः आयंगोः पृश्निरक्रमीदित्फपांशुस्तवते रक्तते होता प्रसव्यमायतनं परिब्रज
 न्तोत्रियमनुद्रवेद प्रणुव न्यामीश्वप्रेहिप्रेहि पथिभिः पूर्व्येभिरिति पंचानां तृतीयमुह
 रन्मेनमग्नेविद होमाभिश्च इति षट्पूषात्वेतं श्रव्यावयतु प्रविद्वागिति चतस्र उपसप
 मातरं भूमिमेतामिति चतस्रः सोम एकेभ्य उरूरासाव सुतपा उदुंबलाविति च समाप्य

सू. पू.
७७

संचित्यतीर्थेन प्रपाद्य यथासनमासादयेयुर्नक्षत्रेषु प्राणमक्षान्भक्षयित्वा दक्षिणे मा
जलिचिनिनयेयुर्दक्षिणस्यां वावेदिश्रोण्यां सप्तदशमहर्भक्तिविद्वत्तः पवमानारथं
तरुष्ठोऽग्निहोमः संस्थिते च भृत्यमेके गमयंत्येतस्येतदहरभिः शब्दयंतो निर्मथ्येन
वादग्ध्वानि स्वायं संवत्सरादेन मग्निहोमेन याजयेयुर्नक्षत्रिणं वादीक्षयेयुरपवो
त्थानं गृहपता उक्तस्तुतश्च विकार एकाहेषु यजमानासने शयीत संस्थिते पाय
तीष्ववभृथंगमयेयुरित्पाते खनः पूर्वैरासदोदहेयुरित्पात्रमरथ्य एष एवावभृथः ॥ १०
॥ अग्निहोमोऽग्निहोम उक्थ्यः षोडशी वाजपेयोऽतिरात्रोऽथो मद्रतिसंस्था स्नात्वा
यामुपयंतितस्मा अंते यज्ञपुच्छमनुयाजायुक्तं पशुनाशं युवाकादुत्तमस्ति हस्तुक्तवाक
प्रेषो वीच्यतेति पुरोकाशदेवतां पशुदेवतामेकैयदि सवनीयस्य पशोः पशुपुरोकाशं

राम
७७

कुर्युरवीर्ययेतां पुरोकाशोरित्येव ब्रूयात्सवनीयेरवेन्द्रो वर्द्धते पशुपुरोकाशेन पशुदेवतो
 ध्वंशं युवाकाद्धारियो जनोपाः सोममस्तमिन्द्रप्रयाहि ॥ धानासोमानामिन्द्राद्विचपिबन्
 पुनर्जिते ब्रह्मणा केशिना हरीदतीया ज्यानुवाक्ये अंत्ये स्वहः सुतिष्ठा सुकं मधवन्मा
 परागा अयं यज्ञं देवया अयं मियेध इतीतरेषु परायाहि मधवन्मा च याहीति वा नुवाक्ये
 त्रवत्स्वहः स्वननुवषट्कृतेति प्रेषं मे भ्रावरुणा आहेह मद एव मधवं निंदते स्वइत्य
 घेत्यतिरात्रे यस्तु त्यामिति च तस्यांतं श्रुत्वाग्नीध्रः श्वः सुत्यां प्राह श्वः कृत्यां वा एषां ब्रा
 ह्मणानां ताविंशयेग्निभ्यां प्रब्रवीमि मित्रावरुणाभ्यां वसुभ्योरुदेभ्य आदित्येभ्यो विश्वे
 भ्यो देवेभ्यो देवेभ्यो ब्राह्मणेभ्यः सोम्येभ्यः सोमपेभ्यो ब्रह्मन्वाचं यच्छेति ॥ ११ ॥ आहत
 मुभे भ्राद्रोण कलशमिवाभिवप्रतिगृह्योपहवमिष्ट्वैक्षेत हरिवतस्ते हारियोजन

सू० पू०
७८

पितृकृतस्येन सोवयजनमसिस्वाहा ७

स्यस्तुतस्तोमस्यशस्तो कउस्येष्टयजुषो यो भक्षोगोस निरश्वसनिः । तस्यत उपहृतस्यो
पहृतो भक्षयामीति प्राणभक्षं भक्षयित्वा प्रतिप्रदाय दोणकलशमात्मानमाप्याय्य यथा
प्रसृतं विनिःसृप्याग्नीध्रीये विनिःसृताहुती जुहोत्ययं पीतद्वंदुरिंद्रं मदधा देयं विप्रो वा
चमर्चयिष्यन् । अयंकस्य विद्रुहतादभाके सोमो राजानसखायं रिपेधात्स्वाहा ॥ इदं
राधो अग्निना दत्तमागाधशो गर्भः सह ओजो बलं च । दीर्घायुत्वाथ शतशारदाय प्रति
गृभ्णा मिमहते वीर्यायि स्वाहेत्याहवनीयेषु षट्षट्शकलान्यभ्यादधति ॥ देवकृतस्येन
सोवयजनमसिस्वाहा । मनुष्यकृतस्येन सोवयजनमसिस्वाहा । यद्वो देवाश्च कृमजिह्वा
यागुर्विति च दोणकलशाद्वानागृहीत्वा वेष्टेरन्ना पूर्या स्नाना पूरयते प्रजया च धनेन च ।
इंद्रस्य कामदुघास्तु कामान्मेधुर्धुं प्रजां च प्रशूश्वेत्यवघ्रायांतः परिधिदेशे निवपेयुः प्र
आत्मकृतस्येन सोवयजनमसिस्वाहा ॥ रने सरन सोवयजनमसिस्वाहा ७

राम
७८

तेत्यवार्थदेशे पांषु णाश्वमसास्तान्स व्यावृत्तो ब्रजंति हरिततृणानि विमृज्य प्रतिस्वंच
 मसेभ्यः स्त्रिः प्रसव्यमुदके रात्मनः पर्युक्षंते दक्षिणेः पाणिभिरितरे वा प्रदक्षिणं स्व
 धापित्रे स्वधापिता महायस्वधाप्रपिता महायेत्यक्तं जीवमृतेभ्यः पाणींश्च मसेष्ववधा
 पाप्सु धृतस्य देवसोमते मतिविदो नृभिः सुतस्य स्तुतस्तोमस्य शस्त्वो वउस्येष्टयजुषो
 यो भक्षो गोसु निरश्वसनिः ॥ तस्य तउपहृतस्योपहृतो भक्षयामीति प्राणभक्षान्भक्षयि
 त्वा माहं प्रजां परासि च मित्येतेनाभ्यात्मं निनीया छाये वो मरुतश्लोक एत्वित्येतया
 मिमृशंति दधि काव्यो अकारि षमित्याग्नीध्रीये दधिद्रप्सान्प्राश्य सरव्यानि विस्त
 रं तउभा कवी युवानासत्या दाधर्म ए स्यती ॥ परिसत्यस्य धर्म ए वि सरव्यानि सूजाम
 ह इति ॥ १२ ॥ पत्नी संयाजे श्वरित्वा वभृथं ब्रजंति ब्रजंतः साम्नो निधनमुपयंत्य वभृथे

सू. ५०
७९

भक्षितस्यावभृथोसि ४

ध्यातिष्ठंतश्चरंति प्रयाजाधनुयाजोतानास्यामि कानवर्हिष्मंतौ प्रयाजानुयाजावसु
मंतौ गायत्रौ वारुणं हविर्वरवते हे लो वरुण न मो भिरिति हे अग्नी वरुणो स्विष्टकृदर्थे
त्वं नो अग्ने वरुणस्य विद्वानिति हे संस्थितायां पादानुदकांते वदध्युर्न मो वरुणा याभि
ष्ठितो वरुणस्य पाश इति तत आ चामंति भक्षितस्यावभृथोसि भक्षं कृतस्यावभृथोसी
ति प्रोथ्य प्रथमेन प्रष्टुं वंति प्रगिरं त्युत्तराभ्यां तत आ च म्याहृत आपो अस्मान्मा न
रः शुं धयं त्विदमापः प्रवहत सुमि श्रान आप ओषधयः सं त्वित्येतया रताभ्युक्ष्ये
रन्ने वाप्यदीक्षिता उन्ने ते नानुं नयं त्युन्ने तरु नो न यो न्ने तर्वस्वो अभ्युं न यान इत्युन्नी
यमाना जपं त्युद्वयं तमसस्परी त्युदेत्यसमानमत ऊर्ध्वं हृदयशूले ना संस्था जपा
संस्था जपे नो पतिष्ठं ते ये ये पवत कर्मणिः ॥ १३ ॥ गार्हपत्य उदयनीयया चरंति सा

राम
७९

प्रायणीययोक्तापथ्यास्वस्तिरिहोत्तमाज्यहविषांविपरीताश्रयाज्यानुवाक्यास्तेचैव
 कुर्युचेप्रायणीयांप्रकृत्यासंयाज्येसंस्तुतायांमैत्रावरुण्यनूबंध्यासदस्येकउत्तरवेधा
 मेकैहुतायांवपायांयधेकादशिन्यग्रतःकृताग्नीषोमीयेत्यसंचरेत्यत्रजित्वागार्हप
 त्येत्वाष्ट्रेणपशुनाचरंत्यंजनादिपर्याग्निकृत्वोत्सृजंत्यपुनरायनाययदित्वध्वयवआ
 ज्येनसमाप्नुयुस्तथैवहोताकुर्यात्संप्रैषवदादेशात्पशुवंनिपातान्यधनूबंध्यैपशुपुरो
 काशमनुदेविकाहवींषिनिर्वपेयुर्धातानुमतीराकासिनीवालीकुहूः॥धाताददातुहा
 शुवेप्राचींजीवातुमक्षितां॥वयंदेवस्यधीमहि सुमतिंवाजिनीवतः॥धाताप्रजानामुत
 रायईशेधातेदंविश्वंभुवनंजजान॥धाताकृष्टीरनिमिषाभिचष्टेधात्रइध्यव्यंघृतवज्जु
 होतेतिदेवीनांचेत्सूर्योघोरुषागोःपृथिवीस्मत्पुंरंधिर्नआगहीतिद्वेआधांतनोषि

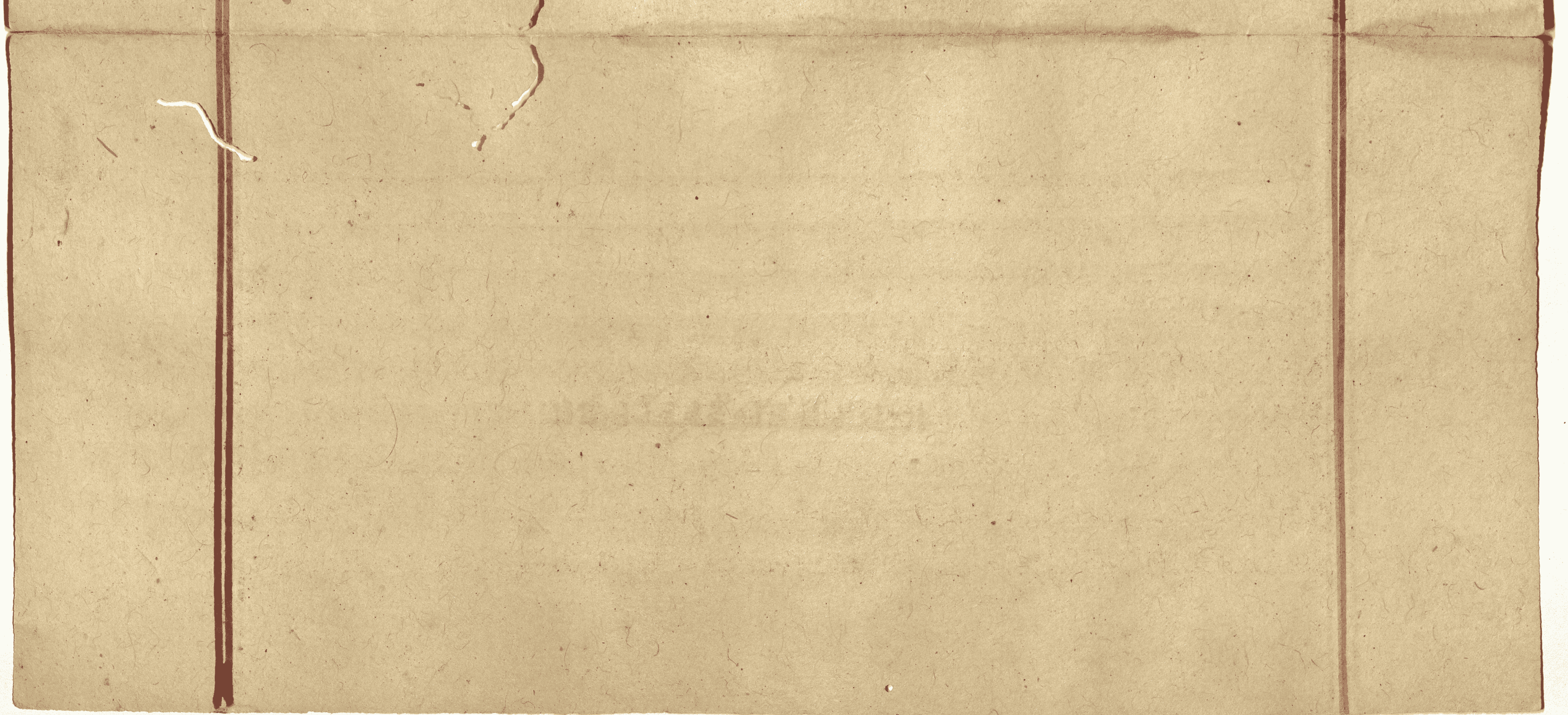

सू० पू०
८०

रश्मिभिरावहंती पोष्या वायुगिणि नता अवारेणुक कादो अश्रुतेन तान शंतिन दभा
तित स्करो वदित्या पर्वतानां दह्वा विधावनस्पती न्यश्च लाभे पयस्यां मैत्रावरुण्य नूवं
ध्या रूढान आज्यभाग प्रभृति वाजिनानां तां कर्मिणो वाजिनं भक्षयेयुः सर्वे तु दाक्षिणो
त्थिताः पृथग्गन्तीन्त्समारोप्यो दग्देवयजमान्मयित्वो दवसानीषया यजंते योनरा
धेयि क्य विकृता विकृता ॥ १४ ॥ इत्याश्चलाय न श्रोत सूत्रेषु ध्यायः ॥ इति पूर्वप
द्वसमाप्त ॥ ॥ श्री कृष्णार्पणमस्तु ॥ ॥ शुभं भवतु ॥ ॥ श्रीरक्त ॥ श्रीराम ॥
इहं पुस्तकं चिंतामण जोस्युपनाम कदो के कर्यां च स्वार्थि परमार्थं च लिख्यते ॥ शके
१७ ६६ राक्षसनाम संवत्सरे दक्षिणायने शरदृतौ अश्विन मासे शुक्ल पक्षे पंचम्यायां
सौम्य वासरे प्रथम प्रहरे समाप्त मंगमत् ॥ श्री गौरी शंकरार्पणमस्तु ॥ ७५ ७६ ७७ ७८

राम
८०

॥ इति पूर्वषट्सूत्रसमाप्तः ॥

[OrderDescription]
,CREATED=09.07.20 10:49
,TRANSFERRED=2020/07/09 at 11:07:10
,PAGES=161
,TYPE=STD
,NAME=S0003279
,Book Name=M-2462-AASHWALAYAN SHOTRASUTRA
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF

FILE8=00000008.TIF
,FILE9=00000009.TIF
,FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF
,FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF

FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF
,FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF
,FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF
,FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF
,FILE36=00000036.TIF
,FILE37=00000037.TIF
,FILE38=00000038.TIF
,FILE39=00000039.TIF

FILE40=00000040.TIF
,FILE41=00000041.TIF
,FILE42=00000042.TIF
,FILE43=00000043.TIF
,FILE44=00000044.TIF
,FILE45=00000045.TIF
,FILE46=00000046.TIF
,FILE47=00000047.TIF
,FILE48=00000048.TIF
,FILE49=00000049.TIF
,FILE50=00000050.TIF
,FILE51=00000051.TIF
,FILE52=00000052.TIF
,FILE53=00000053.TIF
,FILE54=00000054.TIF
,FILE55=00000055.TIF

FILE56=00000056.TIF
,FILE57=00000057.TIF
,FILE58=00000058.TIF
,FILE59=00000059.TIF
,FILE60=00000060.TIF
,FILE61=00000061.TIF
,FILE62=00000062.TIF
,FILE63=00000063.TIF
,FILE64=00000064.TIF
,FILE65=00000065.TIF
,FILE66=00000066.TIF
,FILE67=00000067.TIF
,FILE68=00000068.TIF
,FILE69=00000069.TIF
,FILE70=00000070.TIF
,FILE71=00000071.TIF

FILE72=00000072.TIF
,FILE73=00000073.TIF
,FILE74=00000074.TIF
,FILE75=00000075.TIF
,FILE76=00000076.TIF
,FILE77=00000077.TIF
,FILE78=00000078.TIF
,FILE79=00000079.TIF
,FILE80=00000080.TIF
,FILE81=00000081.TIF
,FILE82=00000082.TIF
,FILE83=00000083.TIF
,FILE84=00000084.TIF
,FILE85=00000085.TIF
,FILE86=00000086.TIF
,FILE87=00000087.TIF

FILE88=00000088.TIF
,FILE89=00000089.TIF
,FILE90=00000090.TIF
,FILE91=00000091.TIF
,FILE92=00000092.TIF
,FILE93=00000093.TIF
,FILE94=00000094.TIF
,FILE95=00000095.TIF
,FILE96=00000096.TIF
,FILE97=00000097.TIF
,FILE98=00000098.TIF
,FILE99=00000099.TIF
,FILE100=00000100.TIF
,FILE101=00000101.TIF
,FILE102=00000102.TIF
,FILE103=00000103.TIF

FILE104=00000104.TIF
,FILE105=00000105.TIF
,FILE106=00000106.TIF
,FILE107=00000107.TIF
,FILE108=00000108.TIF
,FILE109=00000109.TIF
,FILE110=00000110.TIF
,FILE111=00000111.TIF
,FILE112=00000112.TIF
,FILE113=00000113.TIF
,FILE114=00000114.TIF
,FILE115=00000115.TIF
,FILE116=00000116.TIF
,FILE117=00000117.TIF
,FILE118=00000118.TIF
,FILE119=00000119.TIF

FILE120=00000120.TIF
,FILE121=00000121.TIF
,FILE122=00000122.TIF
,FILE123=00000123.TIF
,FILE124=00000124.TIF
,FILE125=00000125.TIF
,FILE126=00000126.TIF
,FILE127=00000127.TIF
,FILE128=00000128.TIF
,FILE129=00000129.TIF
,FILE130=00000130.TIF
,FILE131=00000131.TIF
,FILE132=00000132.TIF
,FILE133=00000133.TIF
,FILE134=00000134.TIF
,FILE135=00000135.TIF

FILE136=00000136.TIF
,FILE137=00000137.TIF
,FILE138=00000138.TIF
,FILE139=00000139.TIF
,FILE140=00000140.TIF
,FILE141=00000141.TIF
,FILE142=00000142.TIF
,FILE143=00000143.TIF
,FILE144=00000144.TIF
,FILE145=00000145.TIF
,FILE146=00000146.TIF
,FILE147=00000147.TIF
,FILE148=00000148.TIF
,FILE149=00000149.TIF
,FILE150=00000150.TIF
,FILE151=00000151.TIF

FILE152=00000152.TIF
,FILE153=00000153.TIF
,FILE154=00000154.TIF
,FILE155=00000155.TIF
,FILE156=00000156.TIF
,FILE157=00000157.TIF
,FILE158=00000158.TIF
,FILE159=00000159.TIF
,FILE160=00000160.TIF
,FILE161=00000161.TIF
,